Novobydžovský ZPRAVODAJ

Ročník XXX. | 7. listopadu 2003 | DVOJČÍSLO 6-7

BYDŽOV - CHLUMEC?



Mezi obyvateli Chlumce nad Cidlinou a Nového Bydžova se již před dávnými časy vytvořila rivalita. Čím a proč to bylo, asi přesně nedopátráme, nicméně dosud funguje, že když se jednomu městu podaří něco získat, jsou obyvatelé toho druhého naštvaní, protože by tu věc, službu, zařízení potřebovali přinejmenším stejně. To, co se Chlumci i Bydžovu v posledních letech nepovedlo zároveň, je dosazení zástupce do Zastupitelstva Královéhradeckého kraje. Ani Chlumec, ani Bydžov tu nezastupuje nikdo. A již začínáme sklízet první ovoce, nebo spíš rány. V rámci reformy veřejné správy bude a je posilován grantový systém financování. Budou zvyšovány prostředky krajům tak, aby finance ve svém regionu mohly rozdělovat samy. Je to logické - určitě znají potřeby obcí a regionů lépe než ministerstva. A kdo tyto finance rozděluje? Po průchodu úřednickým aparátem právě zastupitelstva krajů. A je jasné, že vždy a všude bezchybně funguje rčení - bližší košile než kabát. Absenci hlasu v Zastupitelstvu KVK jsme pocítili i při rozhodování o řídících orgánech v nově vznikající akciovce Nemocnice Nový Bydžov a.s. Převážná většina statutárních zástupců nemocnice nemá nic společného se spádovou oblastí ani se zdravotnictvím! Možná je už načase si uvědomit, že právě Chlumecko a Bydžovsko vytvářejí přirozený celistvý region jižní části Královéhradeckého kraje. A právě společným postupem při prosazování svých zájmů má region mnohem větší šanci se prosadit a získat podporu. Velkou šancí je i rozvoj a obsazení průmyslových zón. Možná časem obyvatelé najdou práci ve svém regionu a nebudou muset tolik dojíždět do Hradce Králové. První vlaštovkou spolupráce Mikroregionu Novobydžovsko a Cidlina je společný projekt a postup v rámci aktivity pro získávání prostředků z fondu EU - LEADER. Do projektu se postupně zapojují obce, neziskové organizace i podnikatelé Chlumecka i Bydžovska.

Zcela drobným pozitivem vedle toho je to, že se obě radnice dohodly na výměně informací, které by mohly zajímat obyvatele obou měst na stránkách Chlumeckých listů a Novobydžovského zpravodaje.

Marcela Česáková,
tajemník MÚ Nový Bydžov

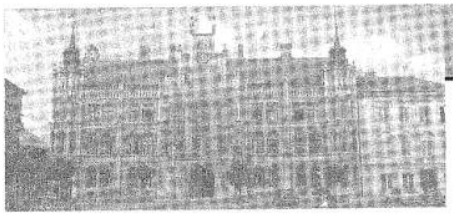


CHLUMEC - BYDŽOV?



Z obsahu čísla:

Jak dál s pečovatelskou službou?	2
Tříděný odpad v Novém Bydžově	3
Ze zasedání zastupitelstva	4
Zprávy z Jiráskova divadla	6
Alois Jirásek a Nový Bydžov	7-8
MEKKA - Festival Na okraji	10
Týden knihoven	11
Dřevěné kouzlení H. Palečka	12-13
Ze vzpomínek zahradníka	14
Volba královny věnných měst	15
Z našich škol	15
Z našich škol	16-21
Dobré zprávy z nemocnice	22
Úspěch tenisových mladších žáků	23
Josef Košátko - Trenérova zpověď	24
Hokejová sezóna 2003-2004	25
Králové Šumavy	26
Dobře utajený Mistr republiky	27
Život na Marsu	28-29
25 let požární stanice	30
Svítíme Pánubohu do oken	
100 let bydžovského sportu	33
Bydžovák v Jižní Americe	34
Matrika	36



Jak dál s pečovatelskou službou?

Pečovatelskou službu v Novém Bydžově a okolí zajišťuje do konce letošního roku Centrum sociální pomoci Hradec Králové (CSP). Zřizovatelem CSP byl Okresní úřad HK a po zrušení okresních úřadů k 1. 1. 2003 převzal CSP Královéhradecký kraj. Vzhledem k tomu, že v dalších oblastech kraje je pečovatelská služba zajišťována jinak (neziskovými organizacemi, městy nebo charitami) rozhodl kraj o zrušení této organizace. Naše město se tak ocitlo před rozhodnutím zda a hlavně v jaké šíři převzít a zajistit tyto služby. V minulém roce totiž dotace do CSP na Novobydžovsku byla více než 3 miliony korun, v letošním roce dosáhne více než 2,5 mil. Kč. A na to město ve svém rozpočtu prostředky nemá.

Nejdříve bylo třeba analyzovat současné pečovatelské služby a jejich využití. Pracoviště CPS v Novém Bydžově sídlí v DPS DUHA ve Fučíkově ul., přízemní prostory - 481 m² jsou uzpůsobeny zařízení sociální péče - koupelna pro imobilní, společenská místnost, jídelna, prádelna, lůžka respitní péče, kuchyňka, kadeřnictví, pedikúra a zázemí pečovatelek. Další prostory provozuje v DPS Karlova ul. - 80 m². Tyto prostory mělo CSP pronajato od Města Nový Bydžov za symbolické nájemné.

CSP HK zajišťuje pro NB a okolí tyto služby:

- Terénní služba - rozvoz obědů, úkony osobní hygieny, nákupy, pochůzky, doprovody, praní prádla
- Domovinka - péče o seniory, kteří žijí v rodině s denním programem a stravováním
- Respitní péče - zajištění ubytování na 8 lůžkách, celodenní péče včetně stravování lidí, kteří nejsou soběstační a žijí v rodině na dobu kratší 3 měsíců
- Ostatní služby - kadeřnictví, pedikúra, masáže, poradenství

Tyto služby zajišťuje 19 pečovatelek převážně pro občany Nového Bydžova. Výjimkou je rozvoz obědů, kterého právě z důvodu dostupnosti využívají z 60 % občané okolních obcí a respitní péče, kterou využívají obyvatelé širšího regionu (i z Hradce Králové) minimálně z 50%.

Rozborem situace jsme dospěli k návrhu založení obecně prospěšné společnosti, která by převzala činnost CSP. Důvodem je to, že právě o.p.s. má nejlepší možnosti pro získání dotací na svoji činnost. Krajním termínem byl 10. říjen, kdy byla uzávěrka žádostí na dotace Ministerstva práce a sociálních věcí, kde je největší šance příspěvek na činnost získat. Na základě návrhu zastupitelstvo schválilo založení DUHA o.p.s., která od 1. 1. 2004 převezme většinu činností zrušeného CSP. Rozsah poskytovaných služeb a počet pečovatelek bude záležet na tom, v jaké výši se podaří získat dotaci z MPSV a také na rozpočtu města na rok 2004, protože bude nutné počítat s dofinancováním. Důležité bude i obsazení funkce ředitele této společnosti, na kterého je v současné době vypsané výběrové řízení. Podstatné je ale to, že většina pečovatelských služeb bude od příštího roku pro obyvatele města i regionu zachována ve stejné struktuře i ve stejných prostorech, jak jsou naši občané zvyklí.

Marcela Česáková, tajemník MěÚ

MĚSTO NOVÝ BYDŽOV
připravuje výstavbu nových bytů

Město Nový Bydžov připravuje pro příští rok výstavbu bytového domu o kapacitě 27 bytů v lokalitě u sokolovny v Novém Bydžově. Výstavba bytů bude realizována se státní dotací ve výši 320.000,- Kč na jeden byt a finanční spoluúčastí budoucích nájemníků. Zájemcům o byt se tak nabízí poslední možnost získání nenávratné státní dotace ve výši 320.000,- Kč na výstavbu jedné bytové jednotky. Současné dotační tituly již toto neumožňují. Město Nový Bydžov založí na výstavbu bytového domu bytové družstvo. Členové družstva budou muset složit jednorázově základní poplatek podle velikosti bytu. Během 20 let bude člen družstva formou hypotéky splácet zbývající částku. Po 20 letech odkoupí od města ideální část zastavěného pozemku a stane se vlastníkem bytu.

V projektové dokumentaci jsou navrženy byty různých velikostí, konkrétně od bytů o velikosti 43 m² podlahové plochy (1 + KK) až po byty o velikosti 73 m² podlahové plochy (2 + KK). Dispoziční řešení bytů je k nahlédnutí na odboru správy majetku města v přízemí budovy "A" městského úřadu. Od velikosti bytu se bude odvíjet výše finanční spoluúčasti budoucích nájemníků. Až budeme mít tyto informace k dispozici, zveřejníme je spolu s dalšími na úřední desce Městského úřadu Nový Bydžov, umístěné v přízemí budovy "A" městského úřadu, a na internetových stránkách Města Nový Bydžov - www.novybydzov.cz, a proto případným zájemcům o tento druh výstavby bytu doporučujeme, aby tato informační místa sledovali.

Ing. Květa Mádlová
vedoucí odboru správy majetku města



SCHŮZKY STAROSTŮ

Na novobydžovské radnici se pravidelně scházejí zástupci 23 obcí správního území, aby projednali záležitosti týkající se výkonu státní správy, i záležitosti, které "jen" zajímají občany těchto obcí. Právě k těmto schůzkám, jejichž potřebnost vyplynula z reformy veřejné správy, se stavějí obce, které převzaly kompetence zaniklých okresních úřadů, velmi rozdílně. Některá "trojková města" komunikují s obcemi svého správního území pouze v mezích zákona. A to se mi zdá velmi málo. Starostové malých obcí se po zrušení okresních úřadů ocitli v nelehké situaci. Legislativou se na starosty hrne smršť povinností a pro ty neuvolněné je v podstatě neřešitelné vše zcela zvládnout. Proto bydžovská radnice pro ně připravuje pravidelné informativní schůzky, na které zve zástupce Královéhradeckého kraje a také firem, které svými produkty chtějí práci v obcích usnadnit. Na poslední schůzce starostové vyslechli investiční záměr společnosti Pechiney, která se má stát první usídlenou společností v průmyslové zóně Zábědov. Starostové mohli také konzultovat problematiku bydžovské nemocnice s krajským zdravotním radou MUDr. Hajžmanem a ředitelkou nemocnice MUDr. Fišerovou. Na příští schůzku chystáme prezentaci Plánu rozvoje kraje a Programu rozvoje turistického regionu Východní Čechy. Jedná se o strategické dokumenty Královéhradeckého kraje a právě na ně by měly navazovat jednotlivé investiční záměry obcí, na které obce budou žádat o dotaci z grantů Královéhradeckého kraje nebo fondů EU.

Marcela Česáková, tajemník MÚ

BYLA OTEVŘENA



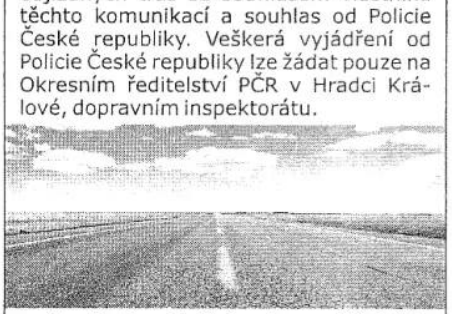
Maminky mohou v komisním prodeji prodat oblečení a boty po svých dětech prostřednictvím burzy jiným maminkám na jejich děti. Burza se nachází v Revoluční ulici u kadeřnictví Berenika, vchod z hlavní ulice (vedle realitní kanceláře).

Zuzana Kučerová, MěÚ NB

ODBOR DOPRAVY

Tématem, kterým jsem Vás ještě neseznámil z odboru dopravy, je úsek silničního hospodářství. Jsme silničním správním úřadem pro silnice II. a III. třídy, místní komunikace a veřejně přístupné účelové komunikace. To pro Vás, občany, znamená, že si na našem odboru vyřídíte žádost o povolení zvláštního užívání komunikace za účelem výkopových prací při připojení přípojek různých sítí, dále umístění lešení na komunikaci i na chodníku za účelem opravy domu. Patří sem i zábor chodníku hlavně v letních měsících za účelem zahrádek před pohostinstvím a umístění kontejneru na odvoz suti. K žádosti je třeba předložit souhlas vlastníka a správce komunikace, plánek, v případě vlivu na dopravní situaci souhlas Policie České republiky s plánkem umístění dopravních značek, správní poplatek. Při zřízení nového vjezdu k nemovitosti nebo opravy současného se žádá o povolení dopravního připojení. K této žádosti je třeba předložit souhlas vlastníka a správce komunikace, plánek, vždy souhlas Policie České republiky, správní poplatek pouze v případě zřízení nového sjezdu.

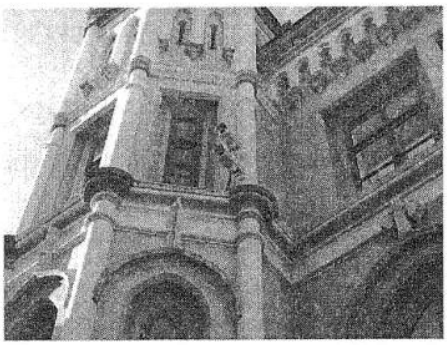
Dále se na nás, Vy občané, obracíte se žádostí o umístění dopravního značení, ať trvalého, nebo přechodného. Zde je třeba předložit žádost s Vaším návrhem umístění, souhlas Policie České republiky. Upozorňuji, že v této oblasti se všem žádostem nevyhovuje. Věřte, že už nyní je Nový Bydžov samá dopravní značka. Můj názor na toto je, že v současné době řidiči nerespektují již umístěné dopravní značení a přidávání nových značek nic nevyřeší. Rovněž povolujeme uzavírky na výše uvedených komunikacích. Požadujeme předložení návrhu uzavírky včetně objízdných tras se souhlasem vlastníků těchto komunikací a souhlas od Policie České republiky. Veškerá vyjádření od Policie České republiky lze žádat pouze na Okresním ředitelství PČR v Hradci Králové, dopravním inspektorátu.



Na úseku silničního hospodářství je výčet kompetencí a pravomocí daleko rozsáhlejší, věnoval jsem se jen těm nejzákladnějším. Na našem odboru dopravy došlo ke změně. Na úseku řešení dopravních přestupků nastoupil nový zaměstnanec. Jedná se o bývalého příslušníka Policie České republiky, který sloužil na oddělení dopravních nehod v Hradci Králové, takže se jedná opravdu o muže na svém místě. Abych se přiznal, tak i já jsem sloužil u městské policie a u Policie České republiky, než jsem nastoupil do této funkce. A ať si každý říká, co chce o policistech, já jsem hrdý na to, že jsem byl polda a tak trochu se jím cítím i ve své funkci. Takže mi věřte, že když řešíme oznámení o přestupku předané od policie a řidič se na místě s policistou, ať už s městským nebo státním, nedohodne a odmítne zaplatit blokovou pokutu, tak my stojíme za policistou a pokuta je vždy vyšší. Závěrem mně dovolte, abych Vám popřál do přicházejícího podzimu dobrou náladu a zdraví.

Ivo Vaníček, vedoucí odboru dopravy





KAMEROVÝ SYSTÉM

Z dotace z rozpočtu Královéhradeckého kraje určené na aktivity v oblasti prevence kriminality byl instalovány našem městě kamerový systém, I. etapa. V současné době jsou na budově radnice umístěny dvě kamery, které monitorují náměstí. V dalších etapách budou do systému doplňovány kamery, o jejichž umístění vás budeme informovat. Mgr. Bohumil Orel, místostarosta

SENIOŘI, CHCETE MÍT VLASTNÍ SDRUŽENÍ?

Vzhledem k tomu, že v Novém Bydžově doposud neexistuje organizace, která by oficiálně sdružovala občany seniorského věku a pomáhala jim k většímu zapojení do veřejného života, obracíme se na Vás s touto výzvou. Chtěli bychom zmapovat situaci a zjistit, zda je širší zájem o vznik takového sdružení či klubu, popřípadě zda by zde byli konkrétní zájemci, kteří by se chtěli angažovat při založení či vedení takového sdružení.

Své připomínky a názory, popřípadě žádosti o informace, za jakých podmínek lze takové sdružení založit, můžete zanechávat na podatelně MěÚ Nový Bydžov, nebo je můžete vhazovat do schránek při vstupech do úřadu na adrese: Ladislav Bělík, MěÚ Nový Bydžov.

TŘÍDĚNÝ ODPAD V NOVÉM BYDŽOVĚ

V rámci systému nakládání s komunálním odpadem, který upravuje vyhláška města č. 1/2001 O odpadech, bylo v minulých letech zavedeno třídění některých složek komunálního odpadu. Jedná se o sklo, papír a plastové lahve.

Ve městě je 16 stanovišť s barevně označenými kontejnery dle dané komodity. Počet kontejnerů na stanovišti je ovlivněn především konkrétními podmínkami v lokalitě (donášková vzdálenost, počet obyvatel, možnost technické obslužnosti, bezpečnost silničního provozu , apod.)

V minulosti jsme se potýkali zejména s problémy čistoty okolí stanovišť a jejich přeplňování v důsledku nepravidelného odvozu odpadů. Firmě zajišťující tyto služby byla vypovězena smlouva. V současné době zajišťuje kompletní služby na úseku komunálních odpadů pro Město Nový Bydžov firma .A.S.A. spol. s r.o., Praha. Komunální odpad je odvážen do nedalekého Lodína. Odvoz vytříděných složek komunálních odpadů zajišťuje .A.S.A. subdodavatelsky. Plastové lahve jsou odváženy týdně, papír jedenkrát za 14 dnů, sklo jedenkrát měsíčně. Vytříděné odpady jsou předávány oprávněným osobám k dalšímu využití. Vytříděné komodity v žádném případě nekončí na skládce. Systém je každoročně vyhodnocován a dle možností jsou i řešeny požadavky občanů (například na zvýšení počtu kontejnerů, apod.). Případné problémy lze nahlásit na Technických službách Nový Bydžov nebo na oddělení životního prostředí OVŽP MěÚ Nový Bydžov. Město Nový Bydžov v roce 2001 uzavřelo smlouvu s firmou EKOKOM. Firma EKOKOM je autorizovaná obalová společnost, která zajišťuje sdružené plnění povinností zpětného odběru a využití odpadů z obalů na základě autorizace, kterou jí udělilo Ministerstvo životního prostředí ČR. Firma vyplácí obcím odměnu za množství vytříděných odpadů. Finance získává z poplatků za obaly uvedené na trh, které jí poukazují výrobci obalů, dovozci obalů, plniči obalů, maloobchody. Systém vychází z obdobných modelů, které jsou provozovány v evropských zemích.

Základem je přesná evidence množství a druhů vytříděných odpadů, počtu sběrných míst, atd. Evidenci zpracovává oddělení životního prostředí MěÚ Nový Bydžov. Výše odměny pro obec, která uzavře s firmou EKOKOM smluvní vztah, závisí na mnoha faktorech (počtu obyvatel obce, výtěžnosti třídění, hustotě sběrné sítě, počtu tříděných komodit).

Město Nový Bydžov získalo v roce 2002 částku 66.400 Kč. V roce letošním se částka za první dvě čtvrtletí pohybuje ve výši 92.800 Kč. Město je smluvně zavázáno, že finanční prostředky použije na vzdělávací a informační programy pro občany, poradenskou a konzultační činnost v oblasti odpadů, zlepšení systému sběru, třídění a využívání komunálních odpadů. V roce 2002 byly zakoupeny kontejnery na tříděný odpad. V letošním roce počítáme s nákupem velkoobjemového kontejneru, dalšího dovybavení sběrného dvora a pořízení propagačním materiálů pro školní mládež.

Cílem článku bylo především informovat občany o systému třídění odpadů ve městě a současně vyzvat k zapojení do systému třídění odpadů. Není třeba podrobně popisovat, proč by využitelné složky odpadů měly být tříděny a dále zpracovávány. Informace o životním prostředí a dalším udržitelném vývoji jsou dnes k dispozici ve všech médiích. Komu není lhostejný osud dalších generací, určitě pochopí.

Žáková Milena, OVŽP MěÚ NB

Zasedání Zastupitelstva města Nový Bydžov 27. 8. 2003

Zasedání zastupitelstva města zahájil a řídil starosta ing. Pavel Louda. Z celkového počtu 25 se dostavila nadpoloviční většina 15 členů, zastupitelstvo bylo tedy usnášení schopné.

Majetkové záležitosti

Zastupitelstvo schválilo odprodej pozemku parc. č. 544/5 o výměře 50 m^2 v k.ú. Nový Bydžov (Englerova ul.) manželům Vrckovým, bytem Nový Bydžov, Englerova 190, kteří pozemek přičlení ke svému pozemku. Dohodnutá kupní cena činí 30 tisíc korun.

Manželé Vaňkovi, bytem Erbenova 1217, Nový Bydžov požádali o odprodej pozemku parc. č. 23/2 o výměře 297 m^2 v k.ú. Nový Bydžov (Korneliova ul.) za účelem stavby rodinného domu. Zastupitelstvo schválilo odprodej pozemku za dohodnutou kupní cenu 148.500,-Kč.

Zastupitelstvo projednalo odprodej domu čp. 127 včetně pozemků v k.ú. Nový Bydžov. Jedná se o dům v Havlíčkově ulici, kde dříve sídlila městská policie. Tato nemovitost byla již několik let nabízena k odprodeji, dvakrát byla snížena cena. O dům projevili zájem manželé Balounovi, bytem Tyršova 154, Nový Bydžov. Zastupitelstvo schválilo odprodej manželům Balounovým za dohodnutou kupní cenu 800 tisíc korun.

Zastupitelstvo schválilo záměr odprodat z majetku města dům čp. 1204 včetně pozemků v k.ú. Nový Bydžov. Jedná se o dům s pečovatelskou službou v ulici U Památníku. Nájemnice byly přestěhovány do jiných bytů v domech s pečovatelskou službou. Důvodem odprodeje je nevyhovující technický stav domu. Oprava by byla pro město příliš nákladná. Cenu rada stanoví po vypracování znaleckého posudku.

Společnost Pechiney Čechobal, s.r.o. se sídlem ve Skřivanech požádala o odprodej pozemků v průmyslové zóně Zábědov. Na pozemcích hodlá vystavět halu na výrobu obalů. Hala by měla být dokončena v roce 2005. Zastupitelstvo schválilo záměr odprodat pozemky v průmyslové zóně Zábědov z majetku Města Nový Bydžov.

Společnost NOBYS, spol. s r.o., Nový Bydžov připravuje výstavbu 14 řadových rodinných domků v ul. Turkova v Novém Bydžově (lokalita mezi provozovnou VAK, a.s. a areálem firmy NOBYS). V souvislosti s výstavbou řadových domků musí dojít i k výstavbě obslužné komunikace, chodníků a veřejného osvětlení. Tato komunikace by se měla stát součástí místních komunikací města Nový Bydžov a být připojena na ulici Husovu. NOBYS zajišťuje vypracování geometrického plánu, kterým bude zaměřen pozemek určený na výstavbu komunikace a chodníků a poté by tento pozemek chtěl převést městu. Předpokládané náklady na výstavbu komunikace , chodníků a veřejného osvětlení činí cca 1.250.000 Kč. Rada doporučila zastupitelstvu schválit za symbolickou cenu 1.000 Kč výkup pozemku, na kterém bude komunikace, chodníky do majetku Města Nový Bydžov, a doporučila zastupitelstvu schválit financování výstavby komunikace, chodníků a veřejného osvětlení. Starosta k tomu uvedl, že výkup rada doporučila zastupitelstvu proto, aby město mohlo požádat o dotaci, což by bylo 80 tisíc na 1 bytovou jednotku. NOBYS o tuto dotaci požádat nemůže. Ze strany města je to podpora bydlení ve městě, což měly ve volebním programu všechny strany. Zastupitelstvo schválilo záměr odkoupit za symbolickou dohodnutou kupní cenu 1.000 Kč z majetku společnosti NOBYS, spol. s r.o. do majetku Města Nový Bydžov pozemky, na nichž bude situována nová komunikace a chodníky k 14 řadovým domkům v ul. Turkova. Zastupitelstvo rovněž schválilo financování výstavby komunikace, chodníků a veřejného osvětlení k těmto domkům (rok 2004).

Úprava rozpočtu č. 3 Města Nový Bydžov na rok 2003

Starosta uvedl, že mimo jiné byl do výdajů zahrnut městský kamerový systém v hodnotě 340 tisíc korun, který by měl zlepšit bezpečnost ve městě, dále dokončení stavby kabin v Chudonicích - 300 tisíc a dokončení stavby rozlučkové síně - 700 tisíc korun. PaedDr. Šedivý požádal o podrobnější informace ke kamerovému systému. Mgr. Orel odpověděl, že v 1. etapě bude jedna kamera, která bude umístěna na budově radnice a obsáhne celé náměstí, a to i za tmy. Postupně by kamery monitorovaly všechny hlavní ulice z náměstí a bude možné je umisťovat i na jiná místa ve městě - dle kriminality. Náklady na provoz nejsou, není nutná obsluha. Budou pořízeny záznamy, které je možné zpětně přehrát. Mělo by dojít ke snížení kriminality. Tajemnice k tomu dodala, že 1. etapa stojí 340 tisíc korun, z toho 175 tisíc město získalo dotací. Nejvíce stížností a přestupků je v okolí baru Montana a kolem infoboxu. Na druhou stranu má městoz automatů nezanedbatelný příjem cca 500 tisíc ročně. Mgr. Musílek se zajímal, zda není možné Montanu nějak omezit na provozu. Mgr. Orel odpověděl, že zatím to je neprůchodné, bylo by to omezování podnikání, některá města vydala vyhlášky, ale tyto byly shledány neplatnými. Ing. Vodák měl dotaz, zda bude záznamové zařízení stále někdo sledovat. Mgr. Orel odpověděl že ne, ale bude možné si přehrát záznam. Záznamové zařízení bude umístěno na služebně městské policie. Bylo to nabídnuto Policii ČR, ta to odmítla s tím, že na to nemá lidi. Ing. Mencl se ptal, zda záznam z kamery je průkazný materiál pro soud. Mgr. Orel odpověděl že ano. Zastupitelstvo města schválilo navržené úpravy rozpočtu.

Speciální školy při nemocnici Nový Bydžov

Tajemnice uvedla, že původní záměr byl přeřadit Speciální školy při nemocnici pod Zvláštní školu, toto rozhodnutí bylo přehodnoceno, zjistilo se, že nejvíce potřebné je zachovat mateřskou školu, proto bylo navrženo sloučení s Mateřskou školou, Palackého ul., Nový Bydžov. Základní škola tam být nemusí, protože děti jsou hospitalizovány většinou maximálně na 14 dnů, a není nutné, aby se v této době učily. Zastupitelstvo po projednání schválilo vyřazení ze Speciálních škol při nemocnici N. B. k 31. 8. 2003 - Speciální základní školu při nemocnici N.B., Zvláštní školu při nemocnici N.B., Školní družinu při speciální základní škole N.B., Speciální mateřskou školu při nemocnici N.B. Zastupitelstvo schválilo sloučení Mateřské školy, Palackého 1241, N.B. se Speciální mateřskou školou při nemocnici, Nový Bydžov. V této souvislosti byl rovněž schválen Dodatek č. 1 ke Zřizovací listině příspěvkové organizace MŠ Palackého ul., Nový Bydžov a převod movitého majetku Mateřské škole, Palackého ul., N. B.

Projekt Cidlina

Starosta uvedl, že projekt Cidlina je skupinový projekt v oblasti odvádění, čištění odpadních vod a zásobování pitnou vodou. Tento projekt by mohl být financován z Fondu soudržnosti Evropské unie. Skupinový projekt musí splňovat podmínku minimálních nákladů na jeho realizaci ve výši 10 mil. Euro. Finanční podpora v takovém případě může dosáhnout 70% dotace z EU a 10% dotace ze SFŽP. Tímto by se mohla uvést do řádného stavu kanalizace v Novém Bydžově. Došlo by k odkanalizování celého tzv. Pražského předměstí (čtvrť u hřbitova + nová zástavba), Merendní ulice, rekonstruovala by se ul. Dvořákova, kanalizace také částečně chybí v ul. Bří Mádlů, Fučíkově, Sportovní atd. Provedlo by se také odkanalizování Metličan atd. Ing. Novotný se ptal, co to bude finančně znamenat pro město, kanalizace je ve správě VAK a.s. Starosta odpověděl, že k realizaci této akce musí nejspíš vzniknout místní svazek obcí, který bude investorem, ten si sám rozhodne, jak s tím naloží, zda to vloží do VAK a.s. nebo si vyhotoví smlouvu na provozování. V současné době budou pokračovat projektové práce na těchto řadech, až bude hotová projektová dokumentace, včetně rozpočtů, bude se zakládat místní svazek. Na projektové dokumentaci se nebudeme prozatím podílet, zpracovává je VAK a.s.. Co se týče financí, bude se o tom jednat až v době, kdy budou hotové projekty a bude se zakládat právnická osoba. Zastupitelstvo schválilo vstup města Nový Bydžov do projektu Cidlina.

Komunitní plánování sociálních služeb

Komunitní plánování sociálních služeb je metoda plánování, postavená na zapojení veřejnosti do tohoto procesu. Výsledkem je zavedení fungujícího systému zapojování veřejnosti do rozhodování o sociálních službách tak, aby odpovídaly místním specifikům a potřebám občanů. Cílem je např. zajistit efektivitu. Město obdrželo dotaci 35 tisíc na rozjezd a dotazníkovou akci. Tajemnice k tomu dále uvedla, že do komunitního plánování vstoupil Mikroregion Novobydžovsko, mělo by zahrnovat potřeby občanů v oblasti soc. služeb, veřejného pořádku apod., nemohli bychom v budoucnu žádat o granty, kdybychom neměli zpracovaný komunitní plán. Největším provozovatelem bylo Centrum sociální pomoci a služeb H.K., které nyní patří pod Krajský úřad Královéhradeckého kraje, který však tyto služby hradit nechce. Město to bude muset řešit a zřejmě dojde k omezení poskytovaných služeb. Zastupitelstvo souhlasilo se zapojením do komunitního plánování na území Mikroregionu Novobydžovsko.

Diskuse

Ing. Mencl měl ještě připomínku k projektu Cidlina, uvedl, že stavba by měla být dodavatelsky řešena místně. Starosta k tomu odvětil, že to bude problematické, dle nových pravidel to asi nepůjde, možná formou subdodávek, ale generální dodavatel to určitě nebude.

Mgr. Musílek měl připomínku k dopravnímu značení ve městě. Starosta uvedl, že se to několikrát projednávalo. Zvýšila se hustota dopravy, lidé parkují kde se dá, proto se dávají jednosměrky. Své připomínky může prokonzultovat na Odboru dopravy MěÚ N. B.

Pan Fuit měl dotaz, proč technické služby nedodělaly kousek chodníku až k jeho domu v ulici Pod Kopečkem. V této ulici se umisťovalo veřejné osvětlením a dávala se "balená". Ing. Kožíšek - ředitel technických služeb, přislíbil, že až budou technické služby někde pokládat "balenou", udělají to.

Pan Slavík z Družstevní ulice uvedl, že tam Vodovody a kanalizace a.s. vyměňovaly kanalizaci, je tam díra po hydrantu, kdy bude dodělána vozovka? Starosta uvedl, že investorem jsou Vodovody a kanalizace a ty by to měly dát do pořádku. Ing. Kožíšek k tomu sdělil, že by bylo škoda tam teď dávat "balenou", udělají se nejprve obruby, pak teprve "balená". Realizovat by se to mělo na jaře a finančně by se na tom podílely také Vodovody a kanalizace a.s. Pan Slavík dodal, že by tam měly dát alespoň drť. Starosta požádal ing. Kožíška, aby to domluvil s VAK a.s.

Ing. Neuman upozornil, že město bude za dva roky oslavovat významné výročí, pokud se bude vydávat almanach, mělo by se na něm začít pracovat.

Ing. Neuman dále uvedl, že ve Výboru pro rozvoj města diskutovali o připravovaných investičních akcích, výbor se domnívá, že co se týče nových bytovek, nejsou dobře řešené, byty jsou malé, kuchyňské kouty jsou v obytných místnostech, což není dobré. V Chlumci nad Cidlinou jsou v nových bytovkách byty různých velikostí. Domnívá se, že všechny investiční akce by se měly dát výboru k posouzení a mělo by se k nim vyjádřit zastupitelstvo dříve, a ne až dodatečně. Starosta k tomu uvedl, že v Chlumci jsou lidé ochotni složit peníze na spoluúčast, v Bydžově ne, proto se staví tak, aby město muselo dát co nejméně. V Chlumci jsou lidé ochotni dát kolem milionu, v Bydžově proběhlo poptávkové řízení, zájem byl minimální. Dále starosta uvedl, že stát dával příspěvek 320 tisíc na byt, ale s těmito příspěvky končí. Ing. Novotný uvedl, že nyní je vydáno stavební povolení na 27 bytovek, byty tam jsou ale malé, jsou zájemci o byty? Starosta uvedl, že zájemci zatím nejsou, město nebude mít takové peníze na přílož k dotaci. Ing. Novotný k tomu podotkl, že i když je byt malý, stejně vyjde přes milion, je výhodnější jít do města kde je práce, aby to lidé měli čím splácet. V Bydžově byl vždy problém sehnat lidi na přílož. Starosta uvedl, že 27 bytů tam musí být, je to základ pro rozjezd, s velikostí bytů se dá hýbat, musí však být zájemce o spolufinancování. Tajemnice uvedl, že bude problém dát dohromady přílož, ale o tom bude zastupitelstvo jednat v rámci rozpočtu. Ing. Mencl poukázal na nezájem lidí o byty a zájem o výstavbu řadových bytovek. Ing. Rejthárek uvedl, že řadová bytovka by také mohla být v Žižkově ulici, kde byl ukončen soudní spor o pozemky. Pan Motyčka navrhl zpracovat informace o výstavbě pro mladé lidi. Zastupitelstvo města uložilo Výboru pro rozvoj města zpracovat pro zastupitelstvo plán rozvoje bydlení a investičních akcí - do konce roku 2003.

Dle záznamu ze zastupitelstva vypracovala
Iva Verflová, Organizační odbor

Spolupráce Královéhradeckého kraje s regionem Kampánie

Na své nedávné schůzi se Rada Královéhradeckého kraje zabývala mj. návrhem na možnou spolupráci mezi Královéhradeckým krajem a italským regionem Kampánie. Děje se tak na základě dřívějšího zájmu italského regionu a služební cesty prvního náměstka hejtmana Vladimíra Dernera a náměstka hejtmana Rostislava Všetečky do Neapole, která se uskutečnila 6.-13. září 2003. "Na prvním oficiálním setkání se zástupci regionu Kampánie jsme společně vyjádřili zájem o spolupráci především v oblasti kultury, turismu, propagace místních produktů, řemesel, školství a podpory malých a středních podniků. Z naší strany rovněž vzešel zájem o výměnu zkušeností při čerpání finanční pomoci ze strukturálních fondů EU. Samotné město Neapol ústy své starostky R. I. Russo projevilo zájem o spolupráci s městem Hradec Králové a zároveň nám bylo navrženo uspořádání několikadenní prezentace našeho kraje formou propagační výstavy v Neapoli, a to nespíše v měsíci únoru 2004. Součástí zmíněné výstavy by mohla být i konference, na níž by se sešli zástupci obou regionů, podnikatelů a škol." Řekl nám to první náměstek hejtmana Vladimír Derner a doplnil, že vrcholní představitelé regionu Kampánie a starostka města Neapole budou napřesrok pozváni do Královéhradeckého kraje.

Region Kampánie je oblastí rozprostírající se v jihozápadní části italského poloostrova na ploše 13 595 km² a má 5,7 mil obyvatel. Tento region je druhým nejvíce osídleným regionem v Itálii. Hlavním městem Kampánie je více než milionová Neapol. Významným zdrojem příjmů tohoto regionu je cestovní ruch, neboť na území regionu, mimo Tyrhénského moře, lze zde nalézt mnohé pamětihodnosti, jako například starověké Pompeje pod sopkou Vesuv.

Bc. Martin Soukup
oddělení tiskové
odbor kancelář hejtmana
Krajský úřad Královéhradeckého kraje

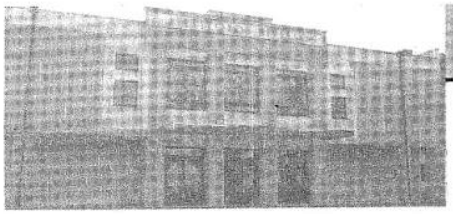

Neapol


PENZION
PATRIK & FILIP


Nabízíme celoroční ubytovací kapacitu
v penzionu v Harrachově,
který se nachází v centru města.
Pokoje jsou vybavené TV, SAT
a sociálním zařízením.

Dále je možno použít saunu, biliár, šipky, masáž, kosmetiku.

Provozovatel: **JERIE A SYN**
Klamoš 28
tel. 602 440 057



ZPRÁVY Z JIRÁSKOVA DIVADLA

Opožděně, ale i tak vítám všechny návštěvníky Jiráskova divadla do nové sezóny. A jaká že bude? Jsem přesvědčený, že kvalitní, soudě podle představení, která se mně podařila po Čechách sehnat. Vedle předplatitelské nabídky, s jejíž náplní jste se mohli už všichni seznámit, nabídne Jiráskovo divadlo ještě celou řadu dalších her, které z toho či onoho důvodu nešly do abonmá zařadit. Tím narážím na fakt, že návštěvníci tohoto cyklu dávají stále přednost spíš komediálnímu žánru, řekněme tak trochu konzervativnějšímu. Na tom není samozřejmě nic špatného, naopak, ne všichni touží při celodenním shonu po hlubokých, často složitěji zašifrovaných myšlenkách, a dobrá komedie je tím nejideálnějším prostředkem, jak dát spočinout hlavě i tělu. Jiráskovo divadlo ale pouze z "lehčích" komedií být živo nemůže. Od samého začátku navíc tvrdím, že budu mít snahu představit v Novém Bydžově celou škálu českého divadelnictví. Chci uvádět nové, mladé autory, vidící svět v daleko kontrastnějších a nekompromisnějších barvách, chci vás, milí návštěvníci, přesvědčit, že ne toliko tradiční pražské scény (Činoherní klub, ABC, Rokoko) znamenají dnes to nejlepší a nejkvalitnější. Nástup nové režisérské a herecké generace i všeobecný posun při autorském nahlížení na svět totiž přivedly pod zářivá světla reflektorů další scény. Vždyť už několik let je nejlepším divadlem v naší zemi vyhlašováno Klicperovo divadlo z Hradce Králové a vstupenky neseženete ani do pražského Dejvického, natož Na Zábradlí. Všude tam uvádějí hry současných našich i evropských autorů, jejichž břitký, nezřídka slovně hodně ostrý humor a náhled doslova někdy nahání starším návštěvníkům husí kůži. Nicméně tak to vždycky s novou generací bylo a bude. Byl jsem šťastný, že se v Jiráskově divadle setkala s úspěchem hra Shopping a Fucking (už ten název - O nakupování a šoustání!), vyhlášená před dvěma lety odborníky za nejlepší v Čechách. Při čtení těchto řádků už bude také jasné, jakého přijetí se dostalo další nevšední hře s názvem Příběhy obyčejného šílenství, s vynikajícím Ivanem Trojanem v hlavní roli. I tohle je divadlo spíš pro otrlejší, ovšem takový už je život. Tento divadelní trend bych ale chtěl, jak se říká, zachytit v letu, prostě aby i návštěvníci Jiráskova divadla z malého provinčního městečka měli možnost jít s dobou. V tomhle směru rozhodně doporučuji dubnové hostování pražského divadla Na Zábradlí s hrou Pan Kolpert, kterou sice s ohledem na věkové a názorové složení majitelů permanentek musím stáhnout z předplatitelského cyklu, nicméně Bydžov o ni rozhodně nepřijde. Natolik je vynikající. K tomu patří mé vysvětlení: Všechny hry, které v divadle uvádím, předem zhlédnu, protože nelze kupovat zajíce v pytli. Ovšem v tomhle případě nějak nevyšel čas a já se plně spolehl na své obvyklé informační zdroje a kolegy. Když jsem pak nedávno tuto hru konečně spatřil, musel jsem jim dát zapravdu, skutečně jsem se královsky bavil a cosi si z divadla odnesl, ale už po první části mně bylo zároveň jasné, že někteří předplatitelé by tento hodně naturalisticky pojatý divadelní kus asi nevydýchali. A bylo by ode mne škodolibé je k něčemu takovému nutit. Mě také nikdo na dechovku nedostane, tedy na tu českou. Náhradou se tedy stává vydařená komedie Na správné adrese s mnoha známými pražskými herci, na čele s dámským triem Lucie Zedníčková, Ivana Andrlová a Adéla Gondíková. A znám je i termín: 14. dubna 2004.

Z těch "náročnějších" divadel případné zájemce ještě v květnu čeká hit letošní sezóny Ještě žiju s věšákem, plácačkou a čepicí - komedie Divadla v Dlouhé z ajzboňáckého prostředí - a chystám i další překvapení. Nezapomínám ani na návštěvníky po něčem takovém netoužící, ti se mají rovněž na co těšit. Prostě chodím po městě a naslouchám. A snad dobře.

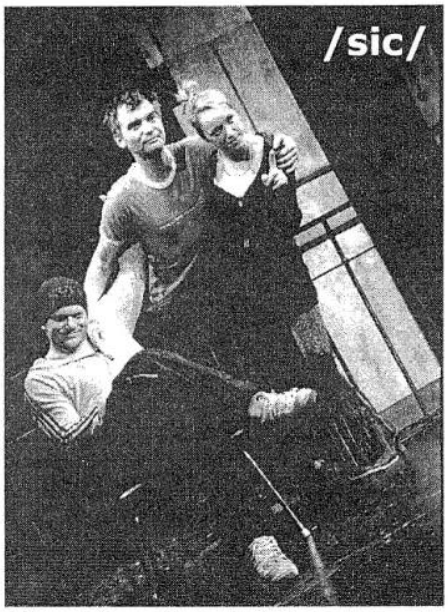
Každý měsíc bude také v jednom sobotním odpoledni čekat na děti v Jiráskově divadle pohádka. Dosavadní hojně navštívená představení mě utvrdila v přesvědčení, že cosi takového tu zatím chybělo. A potom, odmalička divadlo navštěvující děti, to je investice, která se jednou zcela určitě zúročí. Jim i Jiráskovu divadlu. Koneckonců už první představení pro střední školy to potvrzují. Někteří mládežníci mně totiž přišli, jako by si cestu do divadla našli snad poprvé.

Na závěr nepříjemnost, se kterou nemohu nic dělat, i kdybych chtěl: ceny vstupenek. Nebojte se, jejich výše drasticky neporoste, nicméně zdražování nás čeká. Zatímco ceny za samotná divadla se jakžtakž drží, dopravcům a jiným přidruženým, leč nezbytným profesím potřebným k uskutečnění představení se penízků nedostává, a tak natahují dlaně. Jeden se jim na druhou stranu v současné hospodářské situaci nemůže divit, ovšem někteří to malinko přehánějí. A to pak stojím před dilematem málem hamletovským: vzít či nevzít to či ono hostující divadlo? Abych to zkrátil, pod dvě stě korun za vstupenku se už asi nedostaneme (samozřejmě záleží na typu představení), ale rozhlédnete-li se po okolí (především vy, kteří i nadále vyjíždíte za divadlem do Prahy a jinam), zjistíte, že ceny vstupenek Jiráskova divadla patří pořád ještě široko daleko k těm nejnižším. Na to vezměte jed. A jen tak pro vaši informaci, kdyby se do cen vstupenek měly promítnout všechny náklady spojené s uspořádáním jednotlivých představení, tedy nezbytná režie a platy zaměstnanců, asi byste se nedoplatili. A hodně byste se divili. Za to patří velký dík radnici, která vstupné nadále dotuje. Ale to už ke kultuře a divadlu obzvlášť bohužel patří. Na kultuře se zkrátka vydělat nedá. Tedy ne na té kvalitní.

V Jiráskově divadle také přes prázdniny přibyl kompletně vybavený víceúčelový sál, pro nějž se sice náplň stále hledá, ale prázdný rozhodně nezůstane. Chystají se další zajímavé výtvarné a fotografické výstavy, taneční kursy a svůj prostor tu jistě najdou i divadla malých forem. Pomoci by mělo i mediální partnerství Českého rozhlasu v Hradci Králové, které bude o dění v Jiráskově divadle podrobně informovat po celém kraji.

Na vaši návštěvu se těší

Jiří Moravčík



CHYSTANÁ PŘEDSTAVENÍ

2. prosince 2003 - **Štika k obědu,** komedie s Květou Fialovou, Naďou Konvalinkovou, Libuší Švormovou a Václavem Postráneckým v hlavních rolích

13.-14. prosince 2003 - premiéra detektivní hry Divadelní jednoty Jirásek **Past** od Richarda Thomase

19. prosince 2003 - **velký Vánoční koncert**

17. ledna 2004 - pohádka pro děti **Krakonošův klobouk**

26. ledna 2004 - komorní komedie **/sic/** Dejvické divadlo a Ivan Trojan, Tatiana Vilhelmová a David Novotný

18. února 2004 - **Tři mušketýři** s Martinem Dejdarem, Pavlem Novým, Miroslavem Vladykou a dalšími herci divadla Ypsilonka Praha

26. února 2004 - **Vstupte**, komedie s Petrem Nárožným, Ladislavem Mrkvičkou, Janem Českým a Libuší Švormovou

ALOIS JIRÁSEK A NOVÝ BYDŽOV

Před sedmdesáti lety v neděli 10. září 1933 žilo naše město slavnostím odhalením pomníku Mistra Aloise Jiráska od hořického akad. sochaře Karla Samohrda. Novobydžovští ochotníci, ostatní obyvatelé města a okolí i početní hosté z jiných měst a míst tak uctili posmrtnou památku velkého spisovatele, který měl k našemu městu tak blízko a získal tu za života právem zasloužené pocty a obdiv nejen svou literární tvorbou, ale i odvážnými politickými postoji v letech první světové války.

Ale vraťme se nejprve do minulosti ještě vzdálenější, do roku 1876, kdy Alois Jirásek navštívil naše město poprvé - a žel zvláštní shodou okolností také naposled. Pětadvacetiletý suplující učitel na gymnáziu v Litomyšli a autor prvních literárních děl s historickou tematikou se v Novém Bydžově 5. srpna zastavil cestou z Chlumce po prohlídce Klicperova rodiště. Ve svých Pamětech doslova uvádí: *"Na tamějším gymnasiu bylo vypsáno místo skutečného učitele dějepisu, o které jsem se ucházel. Proto jsem tam zajel, abych se představil řediteli Václavu Slavíkovi. Z ředitelny jsem odcházel s tušením, že jsem hrubě nepochodil. A také jsem, mimochodem řečeno, toho místa nedostal."* V archivu gymnázia jsou zachovány další cenné doklady k tomuto konkurzu. Přihlásilo se celkem 9 uchazečů a u Jiráska je v celkovém přehledu několik zajímavých charakteristik: 8. července 1876 získal v Praze aprobaci pro vyšší gymnázia, vyučoval v VI. a VII. třídě češtině *"a jest také literárně činný"* a *"velmi pořádný učitel"*. Nakonec však obecní výbor města na základě návrhu ředitelství gymnázia zvolil na schůzi 13. září učitelem odboru historického prof. Viléma Šálu z Plzně.

Historikové si neradi kladou otázku: "Co by, kdyby ?", ale v tomto případě se jí těžko vyhneme. Alois Jirásek vyučující na našem gymnáziu zde mohl pro svoji tvorbu získat nejeden námět. Nebyla by sice napsána Filosofská historie z prostředí Litomyšle, kde dále působil na středních školách až do roku 1888, ale mohla vzniknout stejně zajímavá Merendní historie a i jiná díla, která by naše město uváděla do povědomí celého národa. Jaká škoda, že nebyl zvolen právě on !

Jirásek už tehdy pravidelně publikoval svoje literární práce na stránkách Světozoru a Lumíru, a když přesídlil do Prahy, stačil kromě všech velkých románových děl věnovaných době husitské, době pobělohorské a době národního obrození napsat 12 divadelních her - **Vojnarku, Kolébku, Otce, Emigranta, Magdalenu Dobromilu Rettigovou, Jana Žižku, Gera, Lucernu, Samotu, Pana Johanese, Jana Husa a Jana Roháče.** Mistr Jirásek se stal proslulým autorem i četných povídek, kromě **Filosofské historie** uveďme alespoň dvě další nejznámější díla určená hlavně mládeži - **Z Čech až na konec světa a Staré pověsti české.**

O poslání svého díla tehdy autor výstižně řekl: *"Snažil jsem se oživit naši minulost, přiblížit k jasnějšímu názoru a porozumění. Nečinil jsem tak jako snílek, který má oči jen do minulosti obráceny a nedbá těžkého zápasu svého národa v době nynější. Právě proto, že jsem s celou duší prožíval ten boj, cítil jsem, že také třeba pohlédnout do naší minulosti, neboť dnešku plně neporozumí, kdo nezná včerejška. V řetěze života jsou články nynější doby spjaty s články minulosti. A není všechno mrtvou minulostí, co bylo. Bojovníci odešli, ale boj zůstal. Předkové naši staletí udatně zápasili, a my zdědili jejich boj. A je dobře znáti, jak bývalo za těch zápasů o svobodu národa, přesvědčení, i o samu existenci jeho."* (Z řeči proslovené 20. srpna 1911 v Hronově.)

Jirásek se stal autorem dnešní Divadelní jednoty Jirásek už od prvních let trvání spolku. Po první přestavbě hostince na Kopečku v roce 1907 zahájil spolek hry na novém jevišti dne 29. října Jiráskovou **Lucernou**, kterou třikrát opakoval. V roce 1911 zahrál na oslavu autorových 60. narozenin **Kolébku** a v roce 1914 znovu uvedl 28. července **Lucernu**. Po třetím jednání došla zpráva, že byla vyhlášena všeobecná mobilizace. Představení bylo sice dohráno, ale ve stínu války. Druhého dne museli narukovat i mnozí členové spolku.

Velký obdiv pro své politické postoje si Mistr Jirásek právem získal v letech 1. světové války. Byl jedním z prvních, kdo podepsal Manifest spisovatelů ze 17. května 1917, v němž čeští spisovatelé a vědci protestovali proti politice Českého svazu na říšské radě. Dne 13. dubna 1918 Jirásek v Obecním domě v Praze přednesl Národní přísahu představitelů kulturního a politického života a stal se symbolem boje proti rakousko-uherské monarchii.

Zejména tato vystoupení přivedla novobydžovské obecní zastupitelstvo k rozhodnutí jmenovat Jiráska dne 7. května 1918 **čestným občanem města** a členy místního ochotnického spolku, aby proslulého autora na valné hromadě dne 24. srpna 1918 jmenovali svým **čestným členem** za zásluhy o život náš veřejný, ale i o divadelní literaturu českou. Spolek od té doby také nesl název **"Jirásek"**.

Se vznikem samostatného Československa se stal Alois Jirásek vedle prezidenta T. G. Masaryka ztělesněním úspěšného dovršení našeho národního zápasu. V roce 1919 byla v našem městě Děkanská ulice přejmenována na Jiráskovu, v témž roce sehrál spolek opět dvakrát Lucernu, dále Vojnarku a v roce 1920 třikrát **Jana Roháče**.

125. studentská merenda v roce 1921 byla pořádána na oslavu Jiráskových sedmdesátých narozenin. V dopise pořadatelům merendy Mistr mimo jiné uvedl: *"Rád bych se jí zúčastnil, rád bych vyhověl Vašemu laskavému pozvání, za něž vřele děkuji. Na jisto však slíbiti nemohu, poněvadž stálý neduh můj jest mi velikou obtíží. Bude-li však jen poněkud možná, přijedu alespoň na hold panímámě a pantátovi."* V tom roce místní spolek uvedl v rámci Jiráskova cyklu opět **Lucernu, Otce a Gera** a spřátelené jednoty z Hradce Králové, Nymburka a Jičína ještě **M. D. Rettigovou, Vojnarku a Kolébku**. V roce 1923 místní ochotníci sehráli **Kolébku** také v Myštěvsi.

V roce 1924 nově přestavěná budova hostince na Kopečku získala se svolením Mistra Jiráska název **Městské Jiráskovo divadlo** a spolek se přejmenoval na **Divadelní jednotu Jirásek.** V dopise ze 4. října 1924 adresovaném městské radě Jirásek z Hronova psal: *"Ku vzácné poctě, kterou jste mně prokázali, jmenovavše mne svým čestným občanem, tak jako mne velevážená Divadelní jednota zvolila svým čestným členem, připojili jste nové a velké vyznamenání tím, že nově přestavěné divadlo v našem milém Bydžově má být pojmenováno mým jménem. Velice mile překvapen, že s láskou na mne pamatujete, rád svoluji a vzdávám vřelé díky Vám velectění pánové a naší milé Divadelní jednotě za její účastenství v prokázané mně poctě, která mne upřímně těší a které si vysoce vážím. Srdečně děkuji a srdečně přeji, aby naše nové divadlo bylo stánkem umění, aby ušlechtilé působení v něm naší Divadelní jednoty bylo požehnané a mělo stálý zdar."*

K 28. říjnu 1924 uvedla Divadelní jednota **Pana Johanesa**, v roce 1925 dvakrát opět **Lucernu**, v roce 1926 zajela s představením **Emigranta** do Nymburka a v roce 1928 se znovu dvakrát vrátila k oblíbené **Lucerně**.

Přišel smutný den spisovatelovy smrti - 12. březen 1930. Městská rada a Divadelní jednota Jirásek hned druhého dne uctily památku zemřelého Mistra na svých mimořádných zasedáních, odeslaly soustrastné projevy rodině a zvolily deputace k účasti na pohřbu. V neděli 23. března o 11. hodině dopolední se v Jiráskově divadle konala smuteční tryzna, na které o Jiráskově díle promluvil básník Viktor Dyk, a večer bylo sehráno drama **Otec** v titulní roli tiskaře Aloise Janaty. K uctění památky zemřelého autora uvedla Divadelní jednota v tomto roce ještě hru **Maryla**, kterou podle stejnojmenné povídky pro jeviště upravili místní ochotníci František Peřina a Jaromír Matějovský, a dvakrát **F. L. Věka** v úpravě spisovatele Bedřicha Vrbského, čestného člena pražského vinohradského divadla. S touto hrou Divadelní jednota Jirásek ještě v témž roce hostovala v Hradci Králové a v Jičíně.

Na slavnostní valné hromadě k 25. výročí spolku dne 30. listopadu 1930 byl založen fond pro postavení památníku Mistru Aloisu Jiráskovi a Jiráskovci večer uvedli **Magdalenu Dobromilu Rettigovou**. V roce 1931 byla na scéně Jiráskova divadla sehrána v premiéře dramatizace Filosofské historie od Jana Porta a Bedřicha Vrbského, se kterou jednota také vystoupila 21. srpna na I. Jiráskově Hronovu.

Počátkem roku 1932 Mistr Samohrd odevzdal návrh pomníku a pak přišla ona neděle 10. září 1933 - odhalení díla.



Velký plakát s programem dvou hlavních dnů slavnosti odhalení Jiráskova pomníku (fotokopie).

V předvečer velké oslavy, kterou město ve své novodobé historii ještě nezažilo, byl v režii a titulní roli Aloise Janaty podruhé uveden **Jan Roháč**. V neděli dopoledne koncertovala na náměstí čtyřicetičlenná sokolská hudba za řízení Václava Kvasničky. Když dospěl mohutný odpolední průvod před zahalené sousoší Mistra Jiráska - podle odhadu se ho zúčastnilo

na pět tisíc osob - zazpíval zpěvácký sbor Lubor - Ludiše Piskáčkův sbor "Památce velkého muže". Přítomné přivítal předseda jednoty František Peřina a hlavní projev přednesl docent historie Jaroslav Prokeš, rodák z nedalekých Kněžic a absolvent novobydžovského gymnázia. Téhož dne na Lužicko-srbském večeru v divadle promluvil univ. prof. dr. Josef Schránil, spjatý rodinami manželky a matky rovněž s naším městem. Ve vypjaté politické situaci po nástupu Hitlera k moci měla slavnost ráz manifestačního vystoupení na obhajobu našich národních zájmů. Doc. Prokeš končil řeč výzvou, aby celý národ jako Jiráskovi "Psohlavci" stále stál na stráži k odvrácení nebezpečí, jež nám hrozí v přítomné vážné době. Ještě zřetelněji v tomto směru vyzněl dne 8. října 1933 Den brannosti, pořádaný za účasti ministra obrany Bohumíra Bradáče na lukách pod Metličany.



Krojované členky DJ Jirásek s věncem, za nimi v krojích děti a mladé ženy (reprodukce).

Jiráskovy hry vedle her jiných autorů živě promlouvaly na scéně Jiráskova divadla i v osudném roce 1938 a v letech okupace. Jiráskovci v roce 1938 dvakrát uvedli **Kolébku**, v roce 1939 znovu dvakrát **Lucernu** a v roce 1943 dvakrát **Vojnarku**.

Jirásek zůstal kmenovým autorem jednoty i po osvobození. V září 1945 Jiráskovci v rámci 40. výročí jednoty dvakrát sehráli **Magdalenu Dobromilu Rettigovou**, kterou v novém nastudování ještě úspěšně uvedli v roce 1949 (doma třikrát a na zájezdech čtyřikrát) a v úpravě Jaromíra Matějovského pásmo z Jiráskových her pod názvem **Z různých dob** (čtyřikrát). Velký ohlas měla dramatizace **Filosofské historie** uváděná v roce 1951 pětkrát a v témž roce opět slavila úspěch **Lucerna** hraná v rámci oslav 100. výročí narození Mistra Jiráska čtyřikrát. V dalším roce jednota poprvé na své scéně uvedla třikrát **Samotu** a teprve po dvaceti letech v roce 1972 v úpravě Jaromíra Matějovského znovu pásmo z Jiráskových her **Z různých dob**.

Přeskočme střihem pomyslné kamery 31 let. Jiráskovo dílo žije dál, i když je mladou generací v nových poměrech přijímáno zcela jinak. Jiráskovo divadlo se po letech uzavření a přestavby zaskvělo v nové kráse a úspěšné uvedení a přijetí již devátého nastudování **Lucerny** v rekordních dvanácti reprízách dokazuje, že Mistrovo dílo v našem městě nepřestalo poutat zájem diváků, a to nejen z řad střední a starší generace. Kdyby socha při pietní slavnosti k 70. výročí odhalení Mistrova pomníku mohla promluvit, zaslechli bychom: "Bydžováci, díky Vám!" Jaroslav Prokop



SLAVNOSTNÍ VZPOMÍNKA

10. září 1933 byl před Jiráskovým divadlem v Novém Bydžově slavnostně odhalen pomník spisovatele Aloise Jiráska. Divadelní jednota Jirásek se letos tudíž rozhodla uspořádat malou slavnostní vzpomínku na počest sedmdesáti let této události.

V sobotu 20. 9. 2003 v 18 hodin mezi odpoledním a večerním představením Lucerny v Jiráskově divadle se na prostranství před divadlem shromáždilo pár desítek přihlížejících. Slavnost zahájil pozounový kvartet z Chlumce n. C. několika takty fanfár. Na schodišti před vchodem do divadla mezitím čekal a připravoval se smíšený pěvecký sbor Smetana z Hradce Králové, který loni oslavil 80 let svého trvání. Pod vedením Dr. Dany Ludvíčkové a Doc. Dr. Luboše Klimeše zazpíval sbor celkem pět národních písní těch nejznámějších českých autorů. Po prvních třech skladbách vystoupil z divadla celý soubor Jirásek oděný v kostýmech z Lucerny, zaujal místo vedle pěveckého sboru a slova u mikrofonu se ujal předseda divadelní jednoty, pan Vladimír Hrubý v kostýmu vrchního. Přivítal všechny přítomné, objasnil příčinu jejich pozvání a předal své místo před mikrofonem promovanému historikovi panu Jaroslavu Prokopovi. Pojednání o vztahu Aloise Jiráska k městu Novému Bydžovu a o samotné stavbě a odhalení spisovatelovy sochy si můžete podrobně přečíst na jiném místě tohoto vydání zpravodaje.

Za doprovodu tónů dechového kvartetu se poté pět děvčat v krojích družiček, náležejících rovněž mezi divadelníky, vydalo slavnostním krokem pověsit k pomníku velkého spisovatele květinový věneček. Vážnost celému obřadu dodaly nejen pracně zasmušilé výrazy děvčat ve tvářích, ale především přítomnost senátora Dr. Karla Bartáka s chotí a starosty města ing. Pavla Loudy s chotí, kteří taktéž zhlédli následné večerní představení Lucerny.

Slavnost zakončil nejprve pěvecký sbor Smetana svými dvěma národními písněmi a nakonec chlumečtí muzikanti v čele s Dobrou Netíkem uzavřeli zvučnými fanfárami.

Ve foyeru divadla byla umístěna expozice s dobovými fotografiemi a na obrazovce celé sobotní odpoledne běžel filmový záznam pana Františka Peřiny zachycující stavbu a odhalení pomníku Aloise Jiráska onoho 10. září roku 1933.

Petr Kruliš

Taková byla Lucerna

Byl jednou jeden Lohovský mlýn, jehož hospodář měl za povinnost v jakoukoli dobu posvítit vrchnosti lucernou až ke starému zámečku u jezírka...

Ano, pokud připustíme, že Jiráskova Lucerna je v podstatě pohádka, pak právě tato pohádka - nastudovaná zdejším ochotnickým souborem Jirásek - letos v polovině května pětkrát a koncem září sedmkrát vyprodala hlediště novobydžovského Jiráskova divadla. Je pravdou, že návštěvnost divadel se v celostátním měřítku v současné době oproti rokům předchozím mírně zvýšila. Naše město však dlouhých osmnáct let postrádalo fungující divadelní budovu, a tak by se dalo logicky předpokládat, že občan tomuto kulturnímu odvětví odvyklý si bude cestičku k divadlu hledat dlouze a těžce. Naštěstí tomu tak není. Vždyť každé představení profesionálních souborů, ať už z cyklu předplatného, nebo mimo něj, bylo dosud takřka vyprodáno. Nemalou zásluhu na tom má bezpochyby výběr kvalitních nekomerčních inscenací. A skutečnost, že se Divadelní jednotě Jirásek podařilo s představením Lucerny dvanáctkrát zaplnit sedadla našeho divadla - třebaže v to zahrnuji i školní představení - nečekal v našem spolku ani ten největší optimista. Navíc znám osobně mnoho těch, kteří po zhlédnutí Lucerny v květnu navštívili znovu i jednu ze zářijových repríz. A právě tenhle fakt pociťuji jako jedno z těch největších ocenění, jaké může divák hercům udělit. Občan s kulturními kořínky tedy za oněch zmiňovaných osmnáct let divadelního půstu zřejmě neodvykl, nýbrž jen náležitě vyhladověl.



Co vlastně předcházelo vzniku a realizaci "naší" Lucerny? S blížícím se koncem dostavby staronového divadla se v některých hlavách počala konkretizovat představa o počinu, kterým by měl ochotnický spolek, který za dva roky oslaví sto let svého působení, po letech klinické smrti znovu zahájit svou činnost. Tehdejší předseda kulturní komise a pozdější představitel role pana France svolal na 23. dubna 2002 schůzku do Balounkovy vily, kde se sešli členové Jiráska, DDT a všichni, kteří měli, popřípadě chtěli mít s divadlem cokoli společného. Tam se také rozhodlo o tom, že když Jiráskovo divadlo, tak Jirásek, a když Jirásek, tak Lucerna. Pak už se rozběhl kolotoč, do něhož většina z nás nasedla na další schůzce 14. května při rozdělení rolí a rozdání nakopírovaných scénářů. Režisérem hry byl ustanoven zároveň představitel role vrchního. Kolotoč pak běžel dál prvními čtenými zkouš-

kami, pak si na chvíli odpočinul během prázdnin a pak zas hodiny a hodiny zkoušek. Pro některé to byly první divadelní zkušenosti, jiní jsou ostřílenými pardy jevištních prken - dvořan, vrchní, babička, Žán i jiní. Kvůli inspiraci i rozšíření vlastního obzoru se někteří z nás vydali společně navštívit nastudování Lucerny v Národním divadle v Praze, poté v Mladé Boleslavi a v Liberci, kde v roli starého vodníka Ivana hostoval výtečný Stanislav Zindulka. Díky známosti s naším panem vrchním jsme měli možnost s ním po představení posedět v divadelní restauraci a na chvíli si společně popovídat, což bylo velice příjemné. Podařilo se nám také sehnat na videokazetách dvě filmové verze Lucerny, jejichž zhlédnutí bylo rovněž po mnoha stránkách inspirativní.

Z Balounkovy vily jsme se časem přemístili do zkušebny divadla a teprve s jeho oficiálním otevřením jsme začali zkoušet na jevišti. Až nyní začalo naše snažení dostávat konkrétní konečnou podobu. Mezitím se však točil ještě jiný kolotoč. Chyběly kulisy, rekvizity, kostýmy, hudba ... Scénu tak, jak jste ji mohli vidět na jevišti, vymyslel a namaloval pan Vladimír Vondruška a podle jeho návrhu téměř všechny kulisy a dekorace vyrobily dílny Národního divadla v Praze. Některé kulisy nám namaloval nedoceněný novobydžovský talent, pan Petr Křivánek. Velkou zásluhu na tom, že jsme měli na jevišti s čím hrát, má představitel koktavého rychtáře Kroužilky. Mnohé rekvizity dokázal opatřit, mnohé naopak sám vyrobit, včetně samotné Lucerny, která se při závěrečné scéně paní kněžně vždy tak báječně rozbila na spousty kousků. Pominu-li prosté šatstvo šumaře Kláska, Zimy a Sejtka, část oděvu rychtářů a také čarovné závoje našich nejmenších a nejvitálnějších hereček - víl, pak byly téměř všechny kostýmy zapůjčeny v barrandovských studiích v Praze. Na tomto místě musím zmínit, že přepravu kostýmů z Prahy a zpět, jakož i dopravu osob na zmíněná představení do Mladé Boleslavi a Liberce, zajišťoval v převážné míře představitel starého vodníka Ivana. Z Městského divadla v Mladé Boleslavi rovněž pochází hudba, která se nám natolik zalíbila, že jsme si ji dovolili vypůjčit a s jejich laskavým svolením použít pro naše účely.

Termín premiéry se rychle blížil. Úměrně tomu se zvyšoval i počet zkoušek. Poslední dva týdny jsme se scházeli téměř denně, nervy byly napjaté a zákonitě došlo tu a tam i na výbuch emocí. Když jsme však poprvé postavili scénu a všechny dekorace, rozzářily se nám oči a finálové zkoušky dostaly novou várku krve do žil.

Ve chvíli, kdy píšu tyhle řádky, dělí nás už od proběhnuvší premiéry víc než pět měsíců. Nemohu z naší strany barikády dost objektivně posoudit, jak moc se naše snaha vydařila. Od toho jste tu vy, diváci. Mohu jen z vašich bezprostředních reakcí v sále, z několika potlesků vestoje či mnoha osobních gratulací, které si každý z nás vyslechl, vytušit, že to vynaložené úsilí nebylo marné.

Leckoho mohl překvapit sympatický zpěv představitelky Haničky, jiného zase nepřekvapí, že mladý vodník Michal začíná studovat na DAMU a protagonista rychtáře Votruby, který své "Vivat!" povýšil ze štěku na roli, určitě mnohé přesvědčil o tom, že není malých rolí. Rozhodně to všechno ale není zásluha jen těch jedinců na jevišti, nýbrž i těch, kteří jsou zraku obecenstva skryti. Ať už je to kulisák Josef Vidra, který vždycky věděl, jaký tah vytáhnout nebo stáhnout a kam co odnést, osvětlovač Jaroslav Žák, živý inventář našeho divadla, zvukař Luboš Haltuf, který ve své kabině všechno slyší, inspicientka Marie Klepačová, která svolává a dokopává herce na jeviště, rekvizitářka Zdena Žáková, která hlídá, aby měl herec v ruce nebo kapse to, co mít má, paní učitelka Vacková, jež vedla a krotila naše nejmladší herečky, dále pak text sledující nápovědy Anna Kuzdasová a Jana Prokopová, mnohdy nejdůležitější osoby na divadle, parukářka Marie Lánská, která na počkání mění blondýny v brunety a naopak, maskérka Romana Vinšová, která dokáže ošklivého chlapa nalíčit v krasavce, nebo ať je to ředitel Jiří Moravčík, jenž nám umožnil zkoušet a hrát na půdě jeho divadla. Všem těmto skrytým osobám patří náš vřelý dík. Poslední představení Lucerny, uskutečněné v neděli 21. 9. 2003 v 19.30 hod., bylo svým způsobem symbolické a mělo poněkud slavnostní závěr. Naše nejstarší členka - Věruška Kuzdasová - představitelka babičky, totiž oslavila právě ten den své 82. narozeniny. Prožít takto krásné vysoké narozeniny na jevišti, navíc před plným hledištěm, které na její počest celé vstalo a tleskalo, musí přece být ten nejkrásnější dárek. Za dva roky tomu bude přesně sto let, kdy Alois Jirásek napsal svou Lucernu, jeho nejznámější a nejhranější divadelní hru. Setkal jsem se nedávno s názorem, že ta hra už dneska nemá co říci. Dovolím si o tom polemizovat. Ba co víc, dovolím si s tím jednoznačně nesouhlasit. Je to krásný, čistý, pohádkový příběh. A to není málo.

Váš Zajíček Josef, ve Lhotě rozený, v horách Jestřábských mám bydlení.

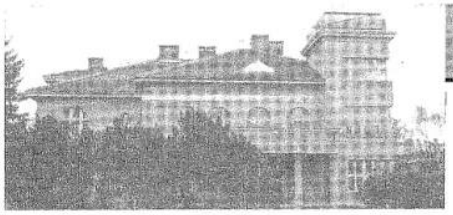
A ještě něco navíc. Malá soutěžní otázka pro ty z vás, kteří jste představení Lucerny zhlédli: Pamatujete si, jak se jmenuje děvče, které si chce učitelský mládenec Zajíček vzít? V průběhu celé hry se sice neobjeví, Zajíček se však o ní několikrát zmiňuje. Vzpomenete si? Správnou odpověď spolu s vaší adresou zasílejte do konce listopadu na adresu: Petr Kruliš, Brigádníků 218, 504 01, N.B. nebo e-mailem na: petr@krulis.cz. Z došlých správných odpovědí vylosujeme jednoho, který obdrží záznam naší Lucerny na videokazetě.

Navštívili jsme Jiráskovo divadlo v Novém Bydžově

Pátek 19. září se stal pro nás, žáky druhého stupně chlumecké základní školy, malým kulturním svátkem. Navštívili jsme totiž překrásně zrekonstruované novobydžovské divadlo. Tento kulturní stánek můžeme my, Chlumečáci, Bydžovákům jen tiše závidět. A co bylo k vidění? No přece slavná Jiráskova Lucerna. Kdo by neznal tento pohádkový příběh o dědičném symbolu oddanosti a poslušnosti? Kdo by neznal Haničku, mlynáře Libora, krásnou paní kněžnu, pana vrchního či pohádkové postavy vodníků. Divadelní jednota Jirásek z Nového Bydžova pod vedením režiséra pana Vladimíra Hrubého se zhostila svého úkolu na výbornou. Všichni herci, někteří ještě žáci základní školy, podali vynikající výkony. My jsme ocenili především výkon mladého vodníka Michala v podání Ludka Smadiše. Zejména pohybově zvládl svoji roli dokonale, byla radost se na něj dívat! Držíme mu palce, aby se mu jeho budoucí divadelní dráha vydařila. Líbila se nám i Hanička v podání Pavlíny Plecháčové či svůdná paní kněžna Zuzany Zmítkové. Nesmíme zapomenout ani na mužské role. Vedle již zmiňovaného vodníka Michala nás zaujal svým výkonem mlynář v podání Vladimíra Všetečky, pan vrchní Vladimíra Hrubého či postava učitelského mládence ztvárněná Petrem Krulišem. Poděkování patří samozřejmě všem. Vážíme si lidí, kteří se ve svém volném čase věnují tak ušlechtilému koníčku, jakým je ochotnické divadlo. Milí Jiráskovci, pan Jirásek by z Vás měl určitě radost! Jen nás trochu mrzí, že toto skvělé představení nezhlédnou příznivci divadla v našem městě v rámci letošního Klicperova Chlumce.

Za žáky a učitele chlumecké ZŠ
Petra Hlubučková a Michaela Štěrbová, 9. A





FESTIVAL NA OKRAJI

Již v brzkých odpoledních hodinách do areálu zahrady Balounkovy vily, do klubu Mekka a do Jiráskova divadla v Novém Bydžově začali přicházet první návštěvníci. Právě v těchto prostorách probíhal 28. - 30. srpna letošní, již druhý ročník filmového a hudebního festivalu Na okraji. Na rozdíl od ročníku loňského byla letošní akce obohacena nejen o jeden den konání navíc, ale i o další pozitiva. Především o promítání některých vybraných filmů z festivalu Jeden svět, v němž hrají prim témata o lidských právech. Diváci v sále klubu Mekka měli možnost vidět desítku filmových dokumentů z téměř celého světa. Od mediálně známých problémů v Afganistánu, Čečensku či ve Rwandě, až po zpovědi amerických veteránů z Vietnamské války, nebo reportáže ze zasedání světových měnových korporací v americkém Seattlu na přelomu 2.a 3. tisíciletí.

K dalším pozitivům patří i rozmanitější doprovodné akce v zahradě Balounkovy vily. Návštěvníci měli možnost výběru z několika druhů občerstvení včetně vegetariánského, byla k dispozici čajovna, prodej knih a CD, keramické dílny a další.

Filmové projekce v Jiráskově divadle byly, s cílem dobře nakrmit umění milovného diváka filmovými bonbónky, pečlivě vybrané. Vzpomenu Diktátora od Charlese Chaplina, Naqoyaqatsi od amerického režiséra Godfreye Reggia, kontroverzní italský snímek Paola Passoliniho Saló - 120 dní Sodomy a samozřejmě, kromě mnoha jiných, došlo i na zástupce české kinematografie: Herzova Spalovače mrtvol s excelujícím Rudolfem Hrušínským, Zánik samoty Berhof od Jiřího Svobody, Trnkovy Osudy dobrého vojáka Švejka a cenami ověnčené Ostře sledované vlaky Jiřího Menzela.

Hudební produkce začala ve čtvrtek večer v sále Mekky. Zahájení bylo svěřeno kapele FruFru, kterou tvoří někteří členové kultovního brněnského seskupení Dunaj. Výrazná rytmika - kombinace klasické bicí soupravy ve dvojitém provedení s rozličnými perkusemi spolu s propracovanou melodickou linkou tvoří dobrý základ pro kvalitní koncert. A tak tomu také bylo.

Závěr večera patřil pražské formaci Skrytý půvab byrokracie. - v hudebních tiskovinách se píše, že "kapela hraje jinou hudbu s ozvuky českého undergroundu". Hm...Tento festival nese název Na okraji - a nutno podotknout, že hudba Skrytého půvabu je natolik "na okraji", že z něho téměř přepadává. Plastičtí lidé by zajásali!

Páteční koncerty byly ze zcela jiného soudku! Společnou charakteristiku by bylo možno nalézt v tom, že všechny vystupující kapely čerpají z etnické hudby - židovského klezmeru, což je případ pražské kapely Klec, zvuky balkánského tradičního folkloru byly slyšet během vystoupení formace Ahmed má hlad, na šamanské rytmy s výrazným tanečním základem spolu s melodiemi dvou zpěvaček spoléhá Létající koberec. Příjemný koncert!



Vrchol pátečního večera v klubu MEKKA - vystoupení skupiny Létající koberec, která hraje jemnou odnož taneční hudby označovanou nejvíce jako ethno-chill-out či dream house.

Sobotní produkce se nesly opět v jiném duchu. Zatímco pátek byl hlavně pro tanec, sobota byla věnována kapelám, které je nutno především poslouchat. Jako první vystoupili Roe-deer, kterým však koncert odplavil déšť. Ovšem možná je to jen omluva pro nemastné, neslané výkony muzikantů, strnulý koncert, který ani u publika nenalezl hřejivější odezvu, než jaká byla teplota okolního vzduchu.

Diváci si ale spravili chuť během vystoupení dívčího dua Tara Fuki. Déšť jako by nebyl! Klenuté melodie obou violoncellistek, příjemné dívčí hlasy v krásných, křehkých písních vytvořily opět to hřejivé léto. Minimálně v srdcích posluchačů ...

Po vystoupení novobydžovských Lyosphere, hledajících spojení mezi psychedelickým rockem a vizuální stránkou v podobě velkoplošné diaprojekce, která však díky technickým parametrům na pódiu nebyla tak výrazná, jak jsou členové kapely zvyklí, přišel čas na legendu české alternativní hudby a zároveň poslední koncert letošního festivalu.

Psí vojáci! Kapela vedená charismatickým zpěvákem, textařem a pianistou Filipem Topolem udržela radost z poslechu diváků téměř dvě hodiny a zařadila i dnes už hitové skladby - o Žiletkách ani nemluvě.

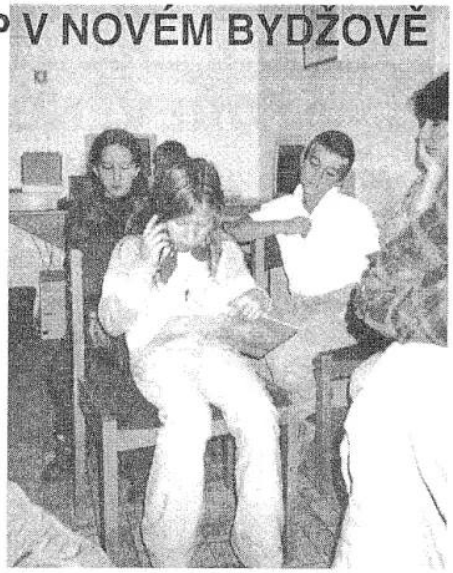
Na závěr bych rád ocenil práci zvukaře, loňské nedostatky v pořadatelských řadách se staly definitivně již jen vzpomínkou - a když vezmeme v potaz počet návštěvníků (dle sčítání téměř 550 platících), je zde nejen radost z úspěšné akce, ale vzhledem k vzrůstajícímu počtu lidí, kteří festival navštívili, i vědomí, že Nový Bydžov má další možnost jak ukázat, že naše město není jen malou tečkou na mapě České republiky!

Lukáš Kadava



Brněnský fenomén - violoncellové duo TARA FUKI, jež tvoří zpívající violoncellistky Andrea Konstankiewiczová a Dorota Blahutová.

TÝDEN KNIHOVEN SKIP V NOVÉM BYDŽOVĚ



Naše knihovna se připojila k celorepublikovému VŘS-Č (Velké říjnové společné čtení), které proběhlo ve všech zúčastněných knihovnách 6. 10. 2003 v 9 hodin. Přivítali jsme mezi námi i zástupce města, starostu pana ing. Pavla Loudu a tajemnici paní ing. Marcelu Česákovou. Naše pozvání přijal také ředitel městského muzea Mgr. Jaroslav Prokop, který zahájil čtení ukázkami z díla Jaroslava Seiferta, našeho jediného nositele Nobelovy ceny za literaturu. V četbě pokračovali žáci zvláštní školy pod vedením paní učitelky Sládkové. Četli knížku Dášeňka, čili život štěněte od Karla Čapka. Poslechnout čtení si přijela děvčata z Ústavu sociální péče ve Skřivanech s panem vychovatelem. Žáky zvláštní školy vystřídala 4. třída ze ZŠ Klicperově s paní učitelkou Pavlínou Plecháčovou. Děti pokračovaly v četbě Dášeňky. Následně přišli číst žáci ze ZŠ Klicperově s pí. učitelkou Malcovou, kteří četli z knížky Jiřího Žáčka Dobrý den, dobou noc. Ze ZŠ Karlova přišly děti s paní učitelkou Zmítkovou a přečetly knížku spisovatele Zbyňka Malínského Pohádky ze Sluneční ulice. Naše nonstop čtení trvalo 5 hodin. Současně probíhala již známá Provázkiáda. Naši čtenáři a příznivci navázali 194 provázků (97 m). V Provázkiádě se naše knihovna umístila na pěkném 13. místě.

Na úterý jsme připravili pořad pro studenty středních škol o jazyku a slangu nazvaný Holce se "vole" neříká v podání Jiřího Hlobila a Lenky Krejčíkové. Tento pořad měl velký úspěch a všem přítomným se velmi líbil. V úterním odpoledni jsme se chtěli věnovat seniorům, zejména jejich práci s počítačem, internetem a CD-ROMy. Bohužel se nenašel žádný zájemce.

Středu jsme jako již obvykle věnovali dětem. Hrátky v knihovně jsme tentokrát nazvali Žabinami. Děti si mohly vyzkoušet žabí házenou, vodnický ráj, podvodní(ý) slalom, projít si naučnou stezku žabky Kuňkalky či vyzkoušet žabí test. Ale to nebylo všechno. Četly jsme dětem také pohádky o žábách z knížky Kvak a Žbluňk jsou kamarádi. Děti malovaly a modelovaly žáby. Galerii U Rosničky si pak mohli čtenáři prohlížet ještě celý další týden v půjčovně pro dospělé čtenáře.

Na čtvrtek přijali naše pozvání manželé Čejkovi z Hradce Králové. Vyprávěli o tom, jak navštívili Peru a vystoupili na nejvyšší horu Huarascan. Jejich diapozitivy byly překrásné.

Po celý týden si mohli čtenáři a návštěvníci knihovny prohlédnout výstavu: Praha v dílech našich malířů, básníků a fotografů. Rovněž po celý týden probíhala čtenářská amnestie, čtenáři mohli bez sankčních poplatků vrátit již dlouho půjčené knihy. Týden knihoven v naší knihovně pokračoval ještě v pondělí. Pro děti z mateřských škol jsme pozvali pohádkáře pana Jana Havla. Tentokrát přijel s pohádkami pana Čapka O pejskovi a kočičce.

Týden knihoven v Novém Bydžově začal pohádkou a pohádkou také skončil.

Dobroslava Strnková

Představujeme Vám místní knihovny našeho obvodu

KNIHOVNA BARCHOV

Roku 1920 byla ustavena Hospodářsko-čtenářská beseda. První předseda byl František Hyršl - rolník z č. p. 65. Tento spolek se staral o své členy ve věcech hospodářských, např. nákupy krmiv, umělých hnojiv, uhlí a j. Též knihovna je doplňována a hojně se čte.

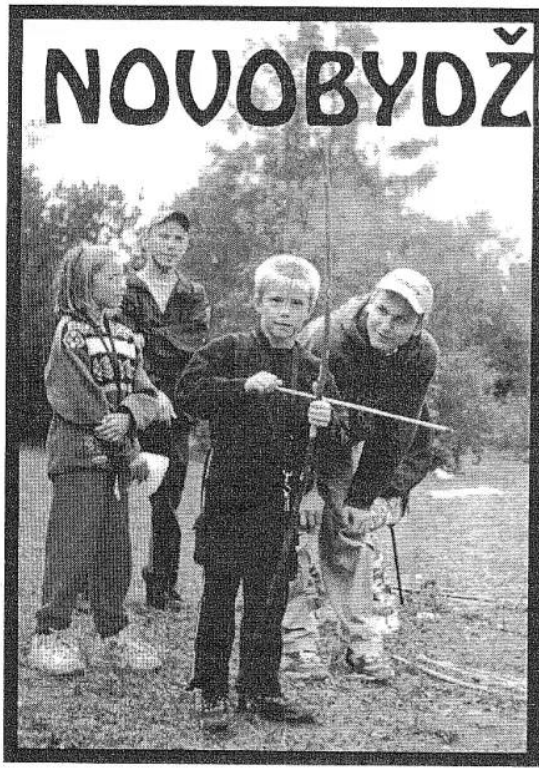
V roce 1923 byla zřízena v obci veřejná knihovna. Prvním knihovníkem byl dle usnesení Okresního osvětového sboru v Novém Bydžově jmenován František Žampa z č. p. 88, člen Strany národně socialistické, který brzy nato dělal starostu obce. Během let zastával i funkci místostarosty a kronikářem obce byl od srpna 1922 až do 60. let 20. století. V 50. letech byla knihovnicí jeho dcera paní R. Dubovičová. Od 1. 1. 1953 knihovnu vedla paní učitelka Hlaváčová. Po ní převzala knihovnu v roce 1993 paní Lenka Kalmanová a od 1. 1. 1998 se až dosud stará o místní knihovnu paní Stanislava Hyršlová. K dnešnímu dni má knihovna ve svém fondu asi 2000 knih. V roce 2002 byly do knihovny nainstalovány dva počítače s internetem. Od ledna 2003 byl do knihovny zaveden knihovnický systém LANius a knížky se půjčují pomocí počítače.

V červenci začala knihovna půjčovat prostřednictvím počítače také periodika a knížky, které do Barchova vozí jako tak zvaný výměnný fond Městská knihovna v Novém Bydžově.

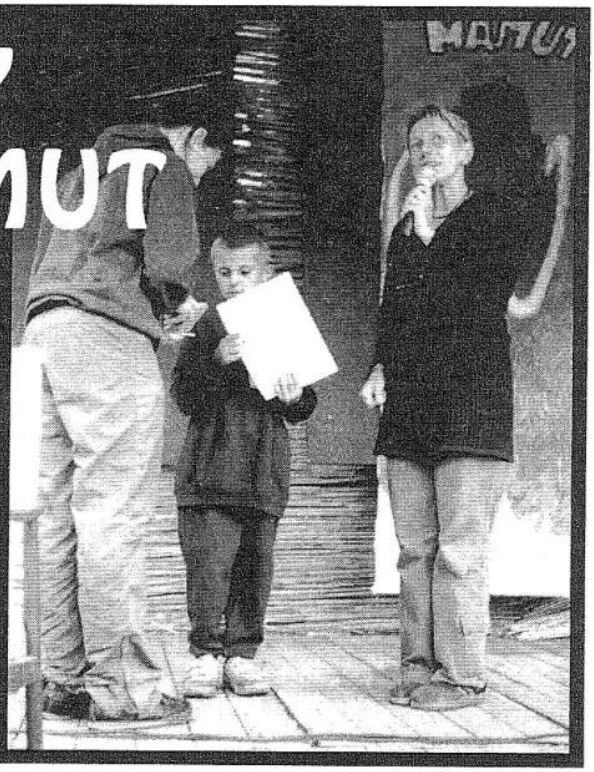
(podle Kroniky obce Barchova a p. S. Hyršlové)

Dobroslava Strnková

NOVOBYDŽOVSKÝ MAMUT



V pátek 12. září proběhlo v MEKCE pravěké všesportovní soutěžní odpoledne pro děti . Z vydařené praakce přinášíme fotografie pana Tomáše Mauera.

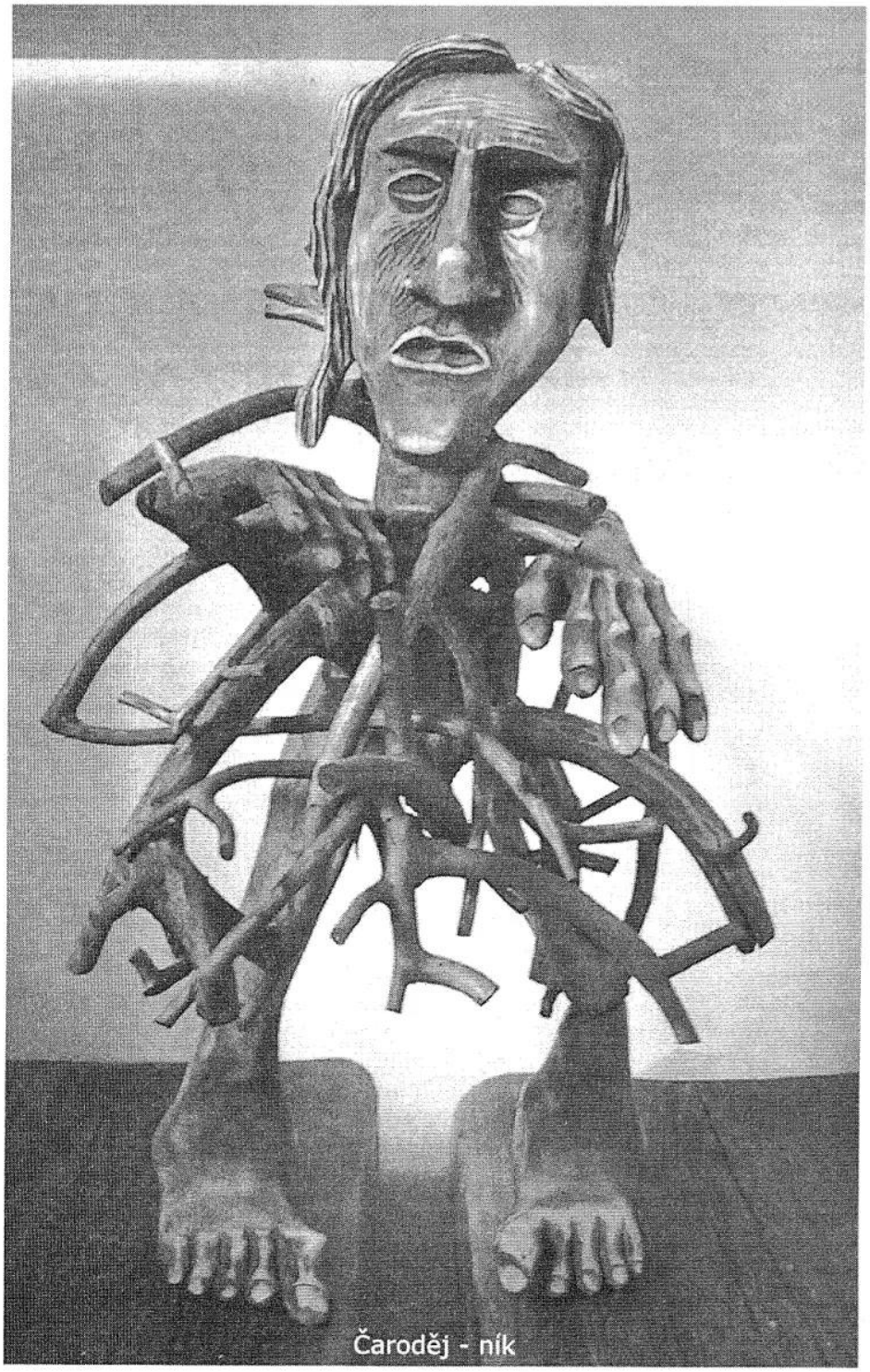




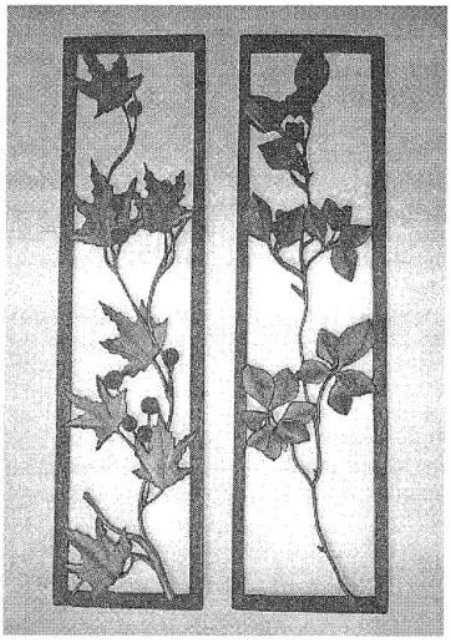
Když jsme si domlouvali schůzku, vyjádřil se v tom smyslu, že mohu přijít kdykoliv, protože jako důchodce má volného času nadbytek. Tohle mu moc nevěřím, protože při tolika zájmech a koníčcích musí se svým časem nakládat zatraceně uvážlivě - ostatně posuďte sami:

DŘEVĚNÉ KOUZLENÍ

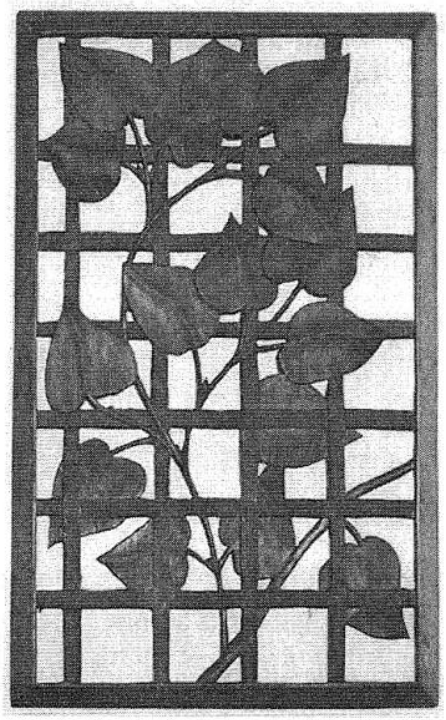
Pro bydžovského rodáka **HYNKA PALEČKA** (nar. 1939) se stalo dřevo takříkajíc osudovým materiálem. Původním povoláním lesní těžař již dobrých třicet let neúnavně opracovává nejrozmanitější druhy toho snad nejkrásnějšího materiálu, jaký příroda nabízí. V prvopočátcích ho svými roztodivnými tvary okouzlily samorosty. Později začal přírodě "pomáhat" dlátem a nožem. V té době také navštívil, pro něho velmi inspirativní, výstavu Klubu trampských řezbářů. Postupem času se i z něj stává opravdový mistr řezbář s nevšední invencí, citem pro materiál a obdivuhodnou schopností oživit "mrtvé" dřevo vtisknutím vlastních pocitů a nápadů. Na výstavách výše zmiňovaného klubu je zastoupen pravidelně. Třikrát se také zúčastnil řezbářského sympozia "Křivořezání" na Křivoklátě. Ze všech prací je patrný Palečkův respekt k opracovávanému materiálu. Často jeho struktuře či kresbě podřizuje celkovou kompozici díla. I z obyčejného suku se potom může stát středobod reliéfu či plastiky.



Čaroděj - ník

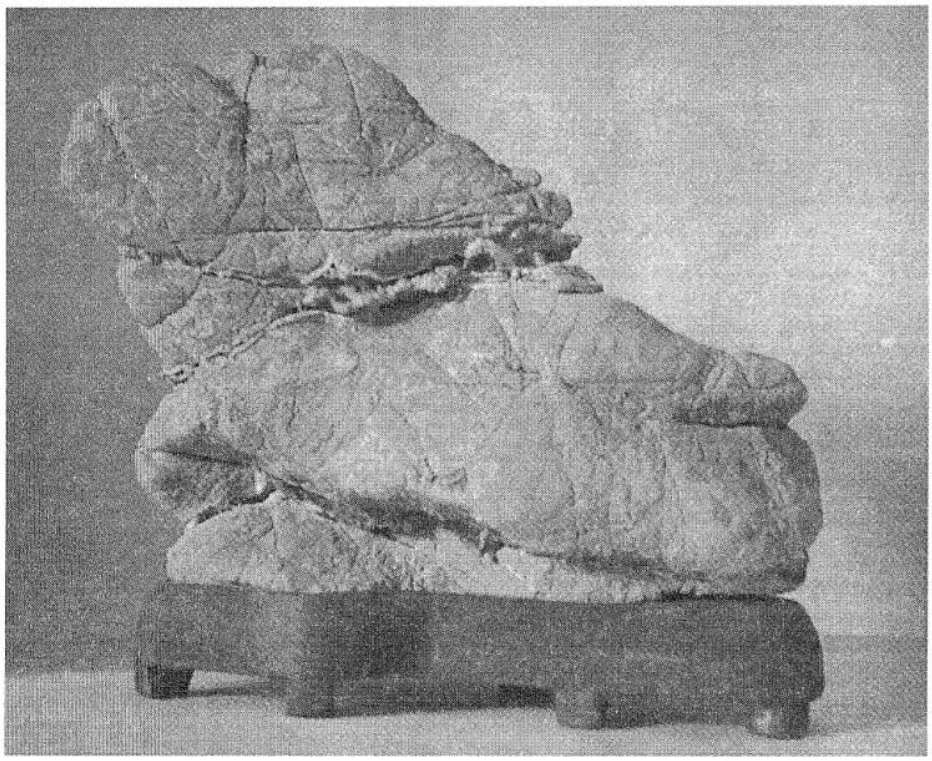


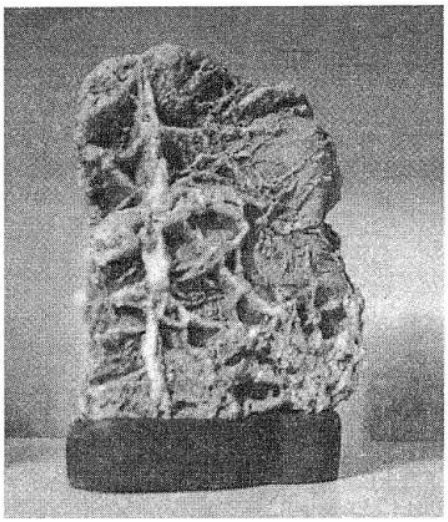
Jeřáb Platan



Nedávný úděl (1989)

V posledních letech se pan Hynek Paleček věnuje pro laika zcela neznámému oboru zvanému SUISEKI. Toto umění spočívá ve vyhledávání kamenů, které mají i bez dodatečných úprav schopnost navodit iluzi krajiny nebo objektu. Nedílnou součástí díla je však i dřevěná podložka, zvaná DAI. Při vytváření této je nezbytností nejen umění řezbářské, ale i velká dávka trpělivosti. Je totiž nutno přenést negativ zapuštěné části kamene na dřevo. Jedním z kritérií hodnocení SUISEKI je mimo jiné i co nejpřesnější usazení kamene v podložce. Diváka u Palečkových výtvorů napadá, že dřevěnými podložkami krásu kamenů nejen dotváří, ale ještě umocňuje jejich přirozenou krásu.





Ze všech prací pana Hynka Palečka vyzařuje úcta i láska k přírodě. Ostatně i další jeho záliby k ní mají více než blízko, ať už se jedná o rybařinu, turistiku po naší vlasti, fotografování či více jak dvacetileté pěstování bonsají.

Jan Skalický

PRODEJ ZAHÁJEN 5. listopadu!

POUŽITÝ NÁBYTEK A DALŠÍ ZBOŽÍ ZA VÝHODNÉ CENY

TO JE ONO !

SMETANOVA 1187, NOVÝ BYDŽOV

Otevírací doba:
Pondělí-pátek 9-17 hodin ● Sobota 9-11 hodin

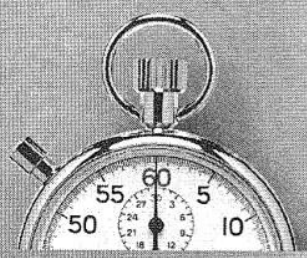
GE Capital Bank

Osobní půjčka Expres

až 150 000 Kč

bez ručitele

rychle



NEJRYCHLEJŠÍ CESTA K PŮJČCE

V tabulce jednoduše zjistíte, kolik si můžete půjčit a jaká bude Vaše měsíční splátka.

Počet měsíčních splátek*	Výše půjčky (v tis. Kč)												
	30	40	50	60	70	80	90	100	110	120	130	140	150
24	1482	1976	2470	2964	3458	3952	4445	4939	5433	5927	6421	6915	7409
30	1233	1644	2055	2466	2877	3288	3699	4110	4521	4932	5343	5754	6165
40	986	1315	1644	1972	2301	2630	2958	3287	3616	3944	4273	4602	4931
50	840	1120	1400	1680	1960	2240	2520	2800	3080	3360	3640	3919	4199
60	744	992	1240	1488	1736	1984	2232	2480	2728	2976	3224	3472	3720

* RPSN (roční procentní sazba nákladů) od 19,40 %

GE Capital Bank, a. s.
Nám. Republiky 22, Městec Králové, 289 03

800 10 30 60
WWW.EXPRESPUJCKA.CZ

OSOBNÍ PŮJČKA EXPRES

ZE VZPOMÍNEK ZAHRADNÍKA



V minulém čísle Novobydžovského zpravodaje v článku "Novobydžovský čtverec posmé" je zmínka o blízkém vztahu Elišky Junkové k našemu regionu. K tomuto jsem našel po svých rodičích dokumenty.

Můj otec Antonín Bradna (1898-1975), bývalý hřbitovní zahradník v Novém Bydžově, byl půl třetího roku ve službách Čeňka a Elišky Junkových jako samostatný zahradník na statku v Humburkách, který si koupili pro své letní sídlo. Pro mou připravovanou publikaci "Zahradnictví na Bydžovsku a Chlumecku", kterou později vydal Český zahrádkářský svaz, napsal otec krátce před smrtí obsáhlejší zahradnický životopis, kde vzpomíná i na část života na statku v Humburkách.

V roce 1922 koupili manželé Čeněk a Eliška Junkovi, známí automobiloví závodníci, statek v Humburkách, a jak mně rodiče napsali, budou potřebovat zahradníka. Po výpovědi u pana Mládka v Prostějově odjel jsem domů ucházeti se o toto místo. Byl jsem přijat a 1. října 1922 nastoupil jako samostatný zahradník na statku v Humburkách. Park i ovocná zahrada, vše bylo zanedbané, jelikož od doby původního majitele pana z Richtrů nikdo zahrady si nevšímal a neudržoval. Skleník byl úplně rozpadlý, a tak první výsevy jsem prováděl v bývalém domečku o jedné místnosti s předsíňkou, který sloužil kdysi za byt starého zahradníka Kryšpína v době, kdy byl zaměstnán u Richtrů. Paní Eliška Junková rozhodla se celý park zrestaurovati a rozšířit ještě o 2 korce zabráním sousedního pole. Práce byla zadána panu Josefu Vaňkovi, architektu v Chrudimi. Podle vypracovaného plánu začalo se na jaře s rekonstrukcí. Práci vedl technik Josef Macl s příručím Luňáčkem. Při přijednaných deseti, až i více dělnících, celý rok se na této přeúpravě pracovalo. Mimo velkého množství rostlinného materiálu, jako konifer, peren, růží, dodaného panem Vaňkem, dovežen byl celý vagon zvlášť vzrostlých konifer a stromků od fy Späth z Berlína. Při nové hraniční severní parkové zdi byly přistavěny na moji žádost 2 skleníky, prozatím na kanálové topení ze šamotových trub, které jsem nechal zhotovit u pana Ferkla v Chudonicích. Protože byl dostatek dříví, hlavně ze skácených stromů před úpravou starého parku, topil jsem ve skleníkách dřívím. Něco polen jsem dal vždycky na pec, aby vyschla, což se mi jednou nevyplatilo. Bylo to před Vánocemi. Na noc, jako obyčejně naládoval jsem do pece, aby to vydrželo do rána, a šel klidně domů do Měníka k rodičům, neboť ještě jako svobodný jsem v Humburkách nebydlel. Ráno přijdu do zahrady a co vidím! Ze skleníku se kouří a zeje tam díra na sklech jako po výbuchu od granátu. Skleník mně vyhořel i se všemi kytičkami, které se udusily. Nejvíc jsem litoval hyacint, které tam byly k narychlování a chtěl je mít na Vánoce v květu. Skleník jsem zakrátko dal do pořádku, naštěstí příčky byly železné, takže zůstaly nepoškozené. Horší bylo sehnat náhradní rostlinný materiál. Něco mně přenechal kolega Kunert ve Skřivanech a větší část různých rostlin mně daroval pan architekt Vaněk. Hyacinty jsem však nesehnal. Paní Junková, která bydlela v Praze a v té době do Humburk nejezdila, nedozvěděla se o této příhodě.

10. února roku 1924 jsem se po pětileté známosti oženil s Marii Matouškovou. Byt jsme měli v 1. patře novostavby postavené v zadním dvoře, sestávající z kuchyně a pokoje s příslušenstvím. Byt byl naturální. Platu jsem měl 750 Kčs měsíčně a pensijní pojištění. Přebytečné výpěstky, jak zeleniny, tak i květin, mohl jsem si odprodati. Vazbu kytic a věnců jsem též mohl provádět ve vlastní režii. Roku 1924 nastoupil u mne jako první můj učeň František Zámečník z Barchůvka, jinak bytem u své babičky v Měníku. Byl to hoch hodný a snaživý. Mimo učně Frantíka byl od jara do podzimu zaměstnáván jeden pomocný dělník, ponejvíce k údržbě parku a k různým pomocným pracím.

Paní Eliška Junková dojížděla jen občas do Humburk. Mimo zahrady zálibu měla také v holubech, kterých bylo nasazeno ve dvoře velké množství. Ve zvláštní ohradě pak držela čistokrevné vlčáky. V parku v ohrádce měla paní srnku, kterou jsem měl k opatrování. Říkali jsme jí Srnečko. Ta si na mne tolik zvykla, že chodila za mnou jak pes. Jednou se srnečka ztratila a po delším hledání jsme ji uviděli na lukách, kde se vesele a svobodně prohání. Plni starostí srnečku dostat zpátky do zahrady chtěli jsme ji zahnat domů, ale ona že ne, a tak jsem se rozhodl přiblížit se k ní sám. A srnečka, jakmile mě poznala, šla se mnou klidně až do ohrady, kam jsem ji zase zavřel. Bylo to velmi milé zvíře. Později paní Junková přivezla také srnce, kterého jsme pustili do ohrazené ovocné zahrady. S ním však nebylo žádné kamarádství. Jednou na mne zaútočil, že jsem nestačil utíkat.

V třetím roce mého působení v Humburkách, na podzim roku 1924, rozhodla se paní Junková statek prodat. Koupil jej zvěrolékař doktor Randák z Městce Králové. Na základě toho končila moje funkce zahradníka v Humburkách, neboť nový majitel mě nepřijal s odůvodněním, že má svého zahradníka, synovce. Ten však po mém odchodu nastoupil místo zahradníka a domovníka naproti u pana továrníka Balounka v Humburkách. Já jsem byl nucen shánět si nějaké místo. Měl jsem něco peněz ušetřených, od paní Junkové jsem dostal též slušné odstupné v částce několik tisíc korun, ale pro zřízení samostatné živnosti nebylo nikde nic vhodného a po stránce finanční nedostačujícího. Proto jsem se musel shánět po nějakém služebním místě. Naskytla se příležitost, kdy v Novém Bydžově po úmrtí Františka Václavíčka, hřbitovního zahradníka, mělo se toto místo znovu obsaditi novým hrobníkem - zahradníkem.

Z dalšího působení v hřbitovním zahradnictví v Novém Bydžově často otec psal paní Elišce Junkové do Prahy a posílal jí květiny. Zvláště ji to potěšilo v den jejího slavného příjezdu z vítězného závodu Targy, z kterého poslala mým rodičům snímky s poděkováním. Bohužel, poslední dopis byl se smutečním oznámením tragického skonu jejího manžela Čeňka Junka.

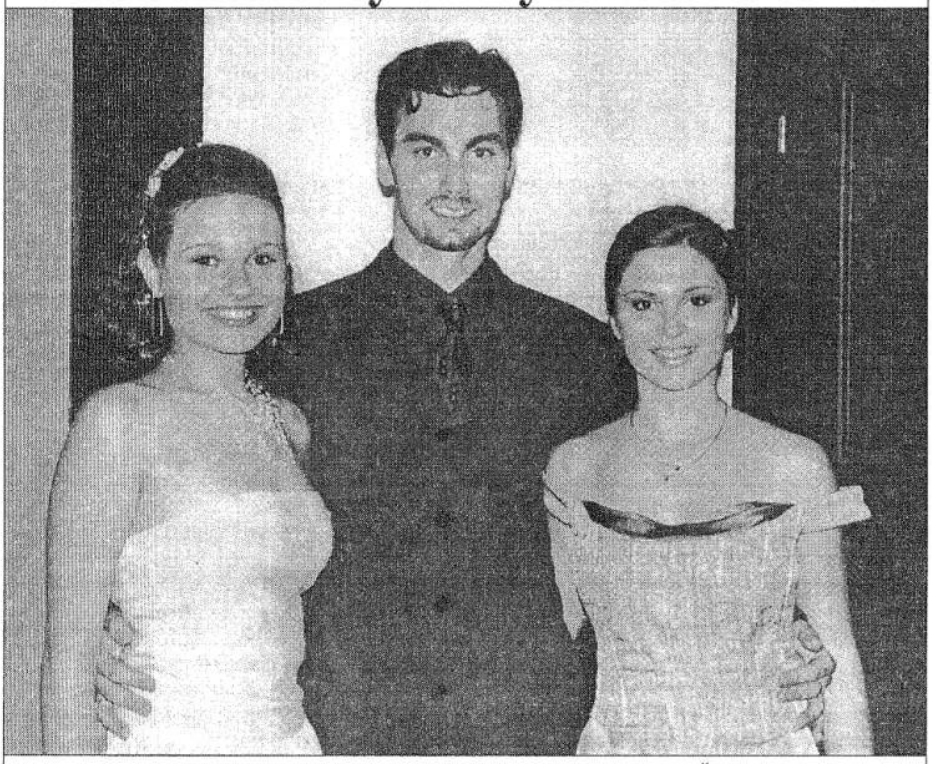
Humburský park, na jehož obnově měla paní Eliška Junková velké zásluhy, byl zpočátku často používán pro místní slavnosti. Po druhé světové válce obhospodařovalo statek zemědělské družstvo. V současné době je na kraji parku postaven pension pro starší občany.

Bohumil Bradna

Eliška Junková, (16. 11. 1900 - 5. 1. 1994), nejúspěšnější česká automobilová závodnice. Závodila na vozech značky Bugatti. Její úspěšná závodnická kariéra se začala v závodech do vrchu. Stala se absolutní vítězkou v mezinárodním závodě Zbraslav - Jíloviště v roce 1926. Na Velké ceně Německa v roce 1927 zvítězila v kategorii sportovních vozů do 3000 cm³. V roce 1928 skončila na sicilské Targa Florio (závod, považovaný za jeden z nejtěžších) jako pátá - nezvítězila kvůli defektu na pneumatice. Po smrti svého manžela Čeňka Junka, který ji k závodění přivedl, se vzdala závodní činnosti. Jako jediná žena byla přijata do Klubu bývalých závodníků Grand Prix. Zasloužilá mistryně sportu (1964).



Volba Královny věnných měst a co dál



Vlevo "naše" Veronika Benešová a vpravo vítězka Lucie Šormová

V letošním roce se slavnostní atmosféra volby královny věnných měst přenesla do znovuotevřeného Městského divadla v Jaroměři. (Pro zajímavost: toto divadlo rekonstruovala firma Morix - akademický architekt Jaromír Pizinger.)

Všechny přítomné mile překvapil překrásný interiér, kde se tmavě zelená snoubí se zlatem, a neméně i vstupní ceremoniál, při kterém nás nejdříve přivítal starosta Jaroměře ing. Vratislav Čermák. Poté jsme vstoupili špalírem historických zbrojnošů do foyeru, kde každá dáma obdržela perníkové srdce a pán medovinu. Dále jsme si mohli prohlédnout ukázky mnoha staročeských řemesel - dráteníků, sedlářů, přadlen,...

Panovnicí královských věnných měst se v sobotu 4. 10. 2003 stala 18letá studentka ze Dvora Králové nad Labem Lucie Šormová. Za naše město statečně bojovala studentka 3. ročníku SPŠ textilní v Jihlavě, slečna Veronika Benešová. Celý večer byl ve znamení Pohádky a průvodcem se stal nanejvýš povolaný pan Mgr. Ondřej Tikovský.

V první disciplíně - královna moudrá - Veronika představila naše město v roli kouzelného skřítka z pověsti "Zábědovský skřítek". Ve druhé disciplíně - královna talentovaná (volná disciplína) - se svým partnerem profesionálně předvedla latinsko-americký tanec. V třetí disciplíně - královna šikovná - děvčata soutěžila v přípravě buchet s tvarohem z kynutého těsta. Poslední disciplínou byla královna pohádková, kde měla děvčata předvést nejvtipnější kostým. "Naše Veronika" vystoupila jako chytrá horákyně 21. století. Každá reprezentantka měla po dobu svátečního večera svůj historický doprovod.

Po korunovaci představitelé všech zúčastněných královských věnných měst předali dary nově zvolené královně. Finále večera patřilo populární zpěvačce Báře Basikové, která jako vždy uchvátila veškeré publikum.

Na fotografii si můžete porovnat naši zástupkyni Veroniku Benešovou s vítězkou.

Touto cestou bychom chtěli ještě jednou slečně Veronice poděkovat za reprezentaci našeho města Nový Bydžov.

A co dál v roce 2004: sportovní dny pracovníků MěÚ v Mělníce, výtvarný salón v Trutnově (listopad) a volba královny věnných měst v Poličce.

Zuzana Kučerová, organizační odbor MěÚ

SPOLEČNOST OCHRÁNCŮ PAMÁTEK
VE VÝCHODNÍCH ČECHÁCH
COLLEGIUM PRO ARTE ANTIQUA
V BROUMOVĚ
KRAJSKÝ ÚŘAD
KRÁLOVÉHRADECKÉHO KRAJE

pořádají

KONFERENCI
o směrech a možnostech ochrany, obnovy a využití památek v Královéhradeckém kraji

KULTURNÍ DĚDICTVÍ V SOUČASNOSTI

Uskuteční se

VE ČTVRTEK 20. LISTOPADU 2003
od 9.30 do 16 hodin v přednáškovém sále Muzea východních Čech v Hradci Králové.

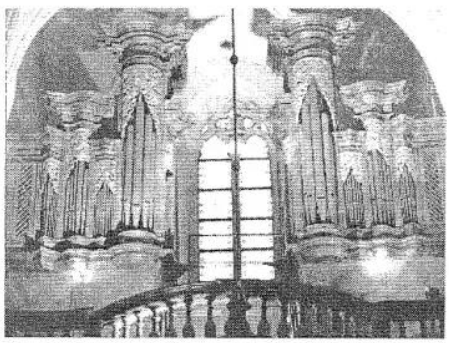
Mojmír Poláček,
iniciátor myšlenky uspořádání konference:

"V devadesátých letech vznikla v naší společnosti nová situace. V oblasti památkové péče se objevily nové skupiny vlastníků, nové technologie, byly založeny občanské iniciativy, které se starají o obnovu památek. Bohužel stát ne vždy tyto nové skutečnosti plně reflektuje. Stále chce rozhodovat, ale na údržbu peníze nemá. V praxi se pak setkáváme s lidmi, kteří chtějí do památek investovat čas, znalosti a dovednosti i peníze, ale nemohou do procesu obnovy památek z rozličných důvodů vstoupit.

Myslím, že veřejnost má zájem o záchranu našeho kulturního dědictví, ale stávající mechanismy památkové péče jsou nepružné a přežívají i poté, co se klima ve společnosti změnilo.

Občanský přístup, respektující památkářské zásady, je nezastupitelný, ale dosud ho plně neznáme, nevíme, co obnáší. Odborníci mají z něho trochu obavu, nevědí, co může přinést. Je proto velmi důležité začít vzájemně komunikovat."

Kontakt: sopvc@seznam.cz



BENEFIČNÍ KONCERT

V neděli 23. listopadu 2003 se od 17 hodin uskuteční v novobydžovském chrámu sv. Vavřince koncert klasické, duchovní a varhanní hudby.

Koncert se rozhodl uspořádat spolek ochotnických i profesionálních muzikantů z Nového Bydžova, svatovavřinecký pěvecký sbor pod vedením Ing. J. Vacka a varhaníka O. Vávry. Je pořádán při příležitosti svátku sv. Cecilie, patronky hudby. Uslyšíte skladby různých slohových období v rozmanitém provedení (C. Franck, A. Dvořák, J. S. Bach, G. F. Telleman a další).

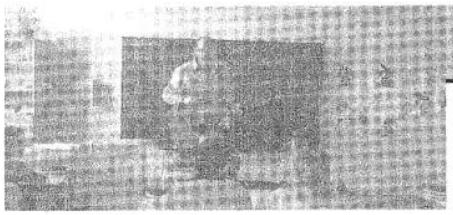
Výtěžek z dobrovolného vstupného bude věnován na nezbytnou opravu varhan v kostele sv. Vavřince, jejichž mechanická část je v konečném stadiu životnosti, a proto bude nutné celý ovládací systém vyměnit na elektropneumatický.

Tato rekonstrukce nebo spíše nutná přestavba je plánovaná na r. 2005. Do té doby je potřeba sehnat přibližně 600 000 korun. Tímto koncertem chceme naše spoluobčany upozornit na stávající situaci a požádat je o podporu. Novobydžovské varhany jsou velmi hodnotným a velkým nástrojem neobyčejných zvukových kvalit. Proto nám není jejich stav lhostejný. Je nejvyšší čas zakročit, neboť letošní sucha a vedra zapříčinily rozsušení a popraskání vzdušnic.

Přijďte si poslechnout krásnou hudbu, interpretovanou výhradně bydžovskými muzikanty, a přesvědčit se o majestátním a barvitém zvuku zdejších varhan.

Těšíme se na Vaši návštěvu

O. Vávra



ZŠ KLICPEROVA

Kurzy práce s počítači

Od října probíhají na ZŠ Klicperova kurzy práce s počítači, zaměřené na širokou veřejnost. Lekce jsou koncipovány tak, aby byl uspokojen každý zájemce. Jedná se jak o osoby, které nemají s počítačem žádnou dosavadní zkušenost, tak i pro ty, kteří zvládají základní ovládání PC, ale chtěli by se naučit pracovat s internetem. ZŠ Klicperova rovněž poskytuje kurzy pro osoby, které se chtějí naučit a nebo zdokonalit v ovládání textového editoru Microsoft Word a tabulkového procesoru Microsoft Excel. Od 21.10. začíná nový běh kurzů. 21. 10., 23. 10. a 30. 10. probíhá kurz Poprvé u počítače, kde se účastníci naučí základní ovládání počítače pomocí myši a klávesnice a kde jim bude vysvětlena funkce souborů a oken v prostředí Windows. 4. 11. a 6.11. probíhá kurz Úvod do internetu, který je zaměřen na základní ovládání programu Internet Explorer, vyhledávání informací na různých stránkách a podobně. Účastníci kurzu si rovněž zřídí svůj první e-mail a získají svoji první bezplatnou e-mailovou adresu. 11. 11. a 13. 11. probíhají lekce Internet pro pokročilé. Zde se účastníci naučí pokročilejší práci s internetem, jako je složitější vyhledávání, stahování textů a obrázků z internetu, a zároveň se naučí používat elektronickou poštu při zasílání přiložených souborů. 18. 11. a 20. 11. probíhají lekce Text 1, které jsou zaměřeny na vysvětlení základních kroků při práci s textovým editorem Microsoft Word. Účastníci těchto lekcí se naučí vytvářet běžnou elektronickou korespondenci, upravovat ji, tisknout a další. Všechny vypsané kurzy začínají v 18. 15. Dřívější termín není možný z důvodů vytíženosti PC učebny. Učebna je vybavena výkonnými počítači, rovněž připojení k internetu je kvalitní, takže v již proběhlých kurzech nedošlo k žádným problémům. Na jednotlivé lekce je možno se hlásit pomocí bezplatné linky společnosti Centrum internetu, na čísle 844 111 130. Na tomto čísle vás operátor zaeviduje na příslušný vybraný kurz. Také se lze hlásit v kanceláři školy na čísle 495 490 345. Na jednotlivé lekce se lze zapisovat kdykoliv v průběhu kurzů, lekce trvá 120 minut a její cena se pohybuje od 100 Kč za první tři lekce, do 150 Kč za lekce text a tabulka. Platba se provádí za každou lekci zvlášť, po skončení kurzu. Pokud se domluví minimálně 5 zájemců na některé lekci a nebo na celém kurzu, je možné pro tuto uzavřenou skupinu uspořádat samostatné hodiny mimo rozpis lekcí. Podrobnější informace podá kancelář školy.

Jan Daněk



UČÍME SE O REGIONU NOVÝ BYDŽOV

Od 1. září letošního roku rozšířilo ministerstvo školství výuku v 8. a 9. ročníku o jednu hodinu. Bylo na rozhodnutí školy, jak využije hodinu v učebním plánu. Po konzultacích s učiteli jsme se rozhodli zavést integrovaný předmět Region Novobydžovska. Předmět se skládá ze tří částí: dějepisu, zeměpisu a přírodopisu.

Podle stávajících učebních osnov se sice o problematice regionu učí žáci v nejnižších ročnících na prvním stupni základní školy (prvouka, vlastivěda a přírodověda), domnívali jsme se ale, že tato tematika je zajímavá a potřebná i pro žáky vyšších ročníků druhého stupně.

Učební plán nového předmětu má následující podobu:

REGION - DĚJEPIS

Pravěk ve východních Čechách - návštěva centra experimentální archeologie ve Všestarech



V centru experimentální archeologie ve Všestarech

Vznik středověkých měst - město Nový Bydžov

Židé v Novém Bydžově - návštěva židovského hřbitova

Pomocné vědy historické - erby, mince, písmo - praktické cvičení

Umělecké slohy ve vztahu k regionu - gotika, renesance baroka - návštěva zámku v Chlumci nad Cidlinou

Selské povstání u Chlumce

Romantismus - Hrádek u Nechanic

Bitva na Chlumu

REGION - PŘÍRODOPIS

Úvod - Seznámení s přírodními podmínkami regionu (geologický podklad, půdy, rostlinstvo, živočišstvo) ve vztahu k poloze regionu

Měsíce vhodné k terénním pracím (podzim, jaro) - společenstva luk, rybníků, lesa ... v okolí Nového Bydžova, poznávání přírodnin na stanovištích v regionu, návštěva naučné stezky dr. Vojtěcha v obci Skřivany

Zimní měsíce - práce s literaturou, internetem, zpracovávání získaných informací, životní prostředí Nového Bydžova, vliv místního průmyslu, dopravy, zemědělství na ŽP, ochrana ŽP v podmínkách regionu ..., exkurze

REGION - ZEMĚPIS

- vymezení pojmu mikroregion Novobydžovsko
- pedosféra, hydrosféra, atmosféra, biosféra
- demografie
- sídla, zemědělství, průmysl
- doprava, služby, cestovní ruch
- návštěva Městského úřadu, průmyslových a zemědělských podniků, výstav

Nový předmět se nevyučuje pouze teoreticky ve škole, ale učitelé organizují řadu vycházek a exkurzí do okolí. Například jsme navštívili Centrum experimentální archeologie ve Všestarech, a vrátili se tak do doby pravěku. Prohlídka se skládala ze tří částí. Nejprve jsme si prohlédli pravěkou osadu, kde se nacházejí repliky staveb z mladší doby kamenné až starší doby bronzové postavené stejnými postupy jako v pravěku. Tady si děti mohly prohlédnout pravěký kůlový dům, keramické pece, studnu na vodu, a dozvědět se tak něco víc o životě pravěkých lidí. Největší úspěch měla praktická část naší návštěvy, kdy si samy děti mohly vyzkoušet, jak by se jim podařilo v pravěku obstát v běžných činnostech. Chlapci zkusili obdělávat pole dřevěnou motykou nebo sekat dříví pazourkovou sekyrkou, děvčata předla len na keramickém článku a připravovala mouku na kamenném mlýnku. V závěrečné části prohlídky děti zhlédly krátký videozáznam z budování osady. Poté následovala diskuze, ve které jsme se shodli, že život v pravěku nebyl vůbec jednoduchý.

Mgr. Hana Pecháková

NEPOVINNÉ PŘEDMĚTY
v Základní škole, Klicperova ul.

Nepovinné předměty jsou důležitým doplněním závazného učebního plánu. Žáci si vybírají nepovinné předměty dobrovolně podle svého zájmu. Přihlásí-li se ale na některý předmět, je jejich účast povinná minimálně po dobu jednoho pololetí. Za práci v nepovinném předmětu jsou hodnoceni známkou, která se píše i na vysvědčení. Nepovinné předměty dávají dětem možnost vhodně vyplnit volný čas, rozvíjet svůj talent a některým i potřebný pocit úspěchu ze školní práce. Celkem navštěvuje nepovinné předměty 185 žáků, což je více jak jedna třetina všech žáků školy.

Na naší škole nabízíme žákům tyto nepovinné předměty: sborový zpěv (15 žáků), odbíjená (10 žáků), hudebně dramatický kroužek (28 žáků), náboženství (7 žáků), košíková (59 žáků), keramika (37 žáků), pohybové hry (12 žáků), sportovní aktivity (17 žáků).

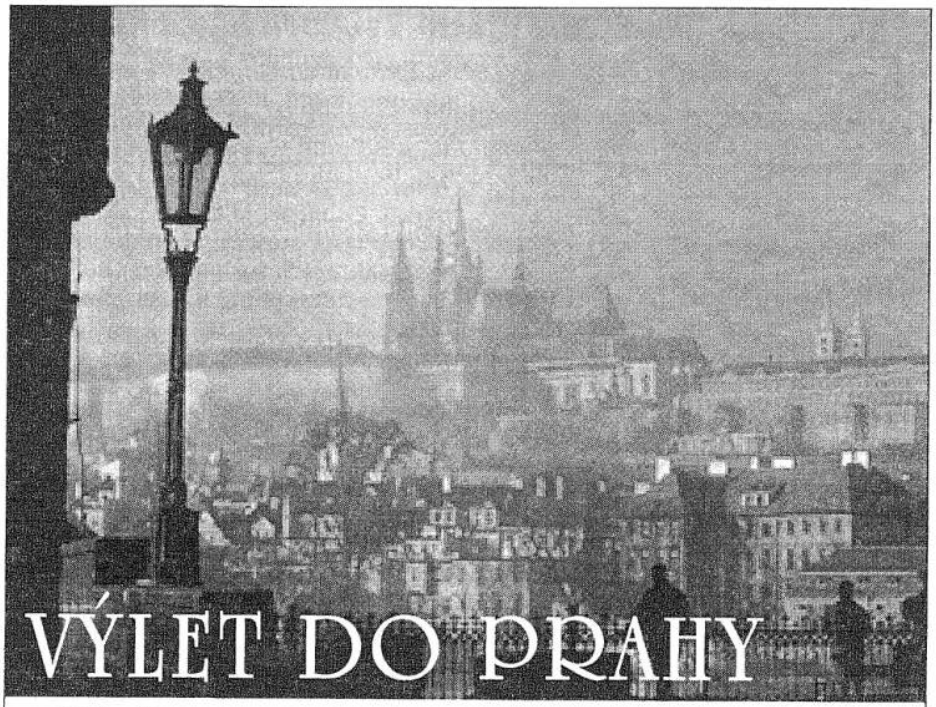
Milan Štoček

****

Základní škola Nový Bydžov, Klicperova ul. připravuje na měsíc leden

KURZ KERAMIKY
PRO DOSPĚLÉ

Lektorem kroužku je Mgr. Hana Jarošová
Kurz bude probíhat vždy v sobotu od 9.00-12.00 hodin
Cena kurzu (15 vyučovacích hodin) je 1000 Kč. V ceně kurzu jsou již obsaženy náklady na materiál.
Z náplně kurzu: výroba kořenek, dekorací na suché květy, výroba váz, talířů, kachlí, mís, kořenáčů na bylinky, dále pak glazování atd.
Zájemci se mohou hlásit v kanceláři školy u paní Špičákové (telefon 495 490 345)
E-mail: kancl@klicperka.cz
Základní škola Nový Bydžov Klicperova ul. pořádá v tomto školním roce kurzy "Konverzace v anglickém jazyce" s rodilou mluvčí slečnou Twilou Tayfel. Tyto kurzy jsou vhodné pro maturanty a pro ty, kteří se chtějí zdokonalit v anglické konverzaci. Cena kurzu je Kč 50,- za vyučovací hodinu.
Zájemci se mohou hlásit na tel. 495 490 345 nebo na e-mailu kancl@klicperka.cz



VÝLET DO PRAHY

Před nedávnem jsme vyrazili s naší paní učitelkou Hanou Musílkovou do Prahy a byli jsme všichni doslova nadšeni. Paní učitelka učí 16 let. Protože má ráda historii, učíme se i my ve 4. třídě hodně zajímavého o památkách, spisovatelích, hudebnících a malířích.

Paní učitelka naše znalosti chválí a říká, že bychom strčili do kapsy leckterého deváťáka.

Prahu jsme nepoznávali sami. Velmi poutavě nám vyprávěla průvodkyně PIS p. ing. Věra Grabmülerová, kterou nám naše třídní zajistila, protože s ní má ty nejlepší zkušenosti.

Provedla nás Pražským hradem, navštívili jsme katedrálu sv. Víta, dokonce hrobky českých králů, na které jsme se moc těšili. Jen kluci byli trochu zklamaní, protože očekávali mumie.

Ve Vladislavském sále jsme stáli přesně v místech, kde nedávno kráčel prezident Václav Klaus. Procházka Zlatou uličkou a po Karlově mostě nás nadchla. Viděli jsme i "zázračnou židli" u Sovových mlýnů a byli jsme udiveni její velikostí. Když jsme po loňských povodních zpracovávali informace do projektu Povodně, zdála se nám docela malá.

Na závěr nás čekal "bonbónek" - muzeum voskových figurín. Téměř všechny historické postavy jsme poznali a s některými se i vyfotili.

Největší zájem byl o J. A. Komenského, Karla IV., Rudolfa II. a Karla Čapka. Z dalšího oddělení máme fotografie H. Vondráčkové, L. Armstronga a J. Jágra.

Už se moc těšíme na jaro, kdy pojedeme do Národního divadla.

Michaela Vaníčková, Lucie Prokopová a Petra Klimtová ze 4. A ZŠ Klicperova

ZŠ KARLOVA
Z ČINNOSTI NAŠEHO ŠKOLNÍHO KLUBU

Slunečné prázdniny roku 2003 jsou minulostí a školáci opět mučí své mozečky, pedagogové nervy a školní klub ZŠ Karlova vás přichází informovat o probíhající i plánované činnosti.

Vychovatelky vydržely nápor 150 přihlášených dětí a klubáčci se ustálili na pravidelné denní docházce kolem 100 dětí, které se naštěstí střídají v intervalech dle svého rozvrhu a zájmů.

Absolutně nejvíce je u dětí oblíbený tanec. Ještě v loňském roce se nám podařilo zajistit cenově výhodné lístky na předpremiéru muzikálu Rebelové v divadle Broadway. Zájezd do Prahy 25. 9. 2003 se vydařil, děti ve druhé řadě měly herce přímo u sebe a kolem nich pracovala i spousta novinářů a fotografů, a tak mělo představení zajímavou atmosféru posílenou úvodním slovem režiséra Filipa Renče. Rebelky, které se účastnily představení, by nejraději skočily mezi účinkující a zapojily se do programu.

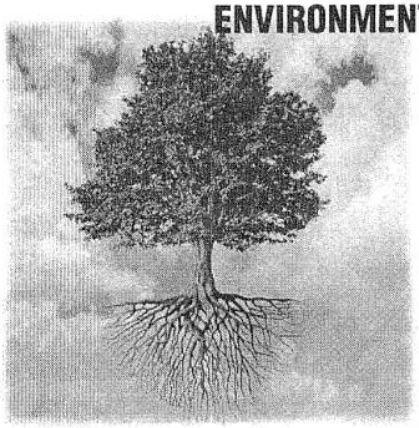
Samozřejmě proběhl nábor do klubové amatérské taneční skupiny. Několik větších Rebelek skončilo, ale nápor nových děvčat jsme musely usměrnit. Podle věku se dělí Rebelky na 3 kategorie a mají svoje pracovní názvy. Začneme u nejmladších, děvčata ze 2.-3. tříd jsou roztomilá, ale ještě se špatně soustředí a je s nimi největší práce. Přihlásilo se jich 11, říkáme jim PIDIREBELKY, trénují ve čtvrtek od 12.45-13.15 hod. a velmi trpělivě se jim věnuje naše hlavní trenérka Simona Krausová. Simča sestavila i taneční choreografii pro další 2 věkové kategorie. V pondělí trénují od 14.00 - 14.30 hod. MINIREBELKY (3.-5. třída v počtu také 11 dívek) a od 14.30 - 15.30 hod. trénuje 15 nejstarších REBELEK (5.-9. třída). Taneční sestavy na nové písničky jsou na světě, většina děvčat pilně trénuje, protože platí dohoda, že vystupovat budou pouze nejlepší tanečnice. Momentálně probíhají diskuse o barvách triček, bambulí a o celkovém ladění vystoupení a chvíli potrvá, než sjednotíme 37 rebelových děvčat v názorech. Chlapci Rebelky sledovali a parodovali. Nyní došlo k založení dvanáctičlenné skupiny BLACK BOYS. Tancovat, vymýšlet a zkoušet budou chlapci každé úterý a čtvrtek od 14.00 - 14.30 hod. Fandíme jim, aby dokázali minimálně to, co děvčata.

Školní klub pouze netancuje. Právě se chystá soutěž pro mlsné jazýčky - O MŇAM MLASK KARLOVU VAŘEČKU v disciplíně "O nejlepší špíz." Příští týden budeme vyrábět strašidla ze 4 obrovských dýní, které jsme pro tyto účely vypěstovaly. "Dýňáky" ozdobíme klub při HALLOWEENSKÉ DISKOTÉCE. Tyto 2 akce proběhnou s obměnami několikrát v tomto školním roce a proložíme je turnaji ve školním tenisu a vybíjené (za dobrého počasí) a ozdobíme je sladkými cenami (dorty, koláče) nebo burtyádou či grilováním.

Čeká nás náročná akce VOLBA MISS ZŠ KARLOVA A MISS SYMPATIE 2004 - přihlášky si děvčata budou vyzvedávat již příští měsíc. Chlapcům vymyslíme podobnou soutěž, aby nebyli odstrčeni stranou od hvězdné slávy. Oblíbené STRAŠIDELNÉ SPANÍ V KLUBU zařadíme na konec školního roku společně s dvoudenním výletem do Krkonoš na Jelení boudy. Než přijdou na řadu tyto závěrečné akce, bude probíhat každodenní činnost klubu, kde se děti scházejí u společenských her, u počítače, PLAY STATIONU, nad časopisy, u výroby igelitových bambulí a baví se při závodech na míčích, koloběžce a povídají si o svých problémech třeba nad horoskopem nebo tarotovými kartami. Klubáčci nám dělají radost. Přes velký věkový rozsah (3.-9. třída) se k sobě dokážou chovat hezky a doufáme, že nám tuto příjemnou atmosféru plánované akce ještě vylepší.

Vychovatelky školního klubu
Jiřina Mišíková, Renata Říhová

ENVIRONMENTÁLNÍ VÝCHOVA NA ZŠ KARLOVA



V souladu s metodickým pokynem MŠMT se ZŠ Karlova přihlásila k environmentálnímu vzdělávání, výchově a osvětě na školách. Program environmentální výchovy se stal součástí koncepce školy. Ředitelství školy ve spolupráci s ustanoveným koordinátorem vypracovalo program environmentálního vzdělávání, roční plán a prokonzultovalo s pedagogickými pracovníky další postup.

Co to vlastně environmentální výchova je?
Metodický pokyn MŠMT (citujeme):

- předávání soustavy znalostí a dovedností týkajících se zákonitosti biosféry, vztahů člověka a životního prostředí, problémů životního prostředí z globálního i lokálního hlediska...
- rozvinutí schopností uvažovat v souvislostech a chápat interakci přístupů ekologických, technicko technologických, ekonomických i sociálních
- podněcování aktivity a tvořivosti...
- ovlivňování vztahu k přírodě, odpovědnosti za jednání vůči prostředí, ohleduplnosti a spolupráce v mezilidských vztazích
- působení na utváření hierarchie životních hodnot a celkového životního stylu ...

V rámci programu musí škola uplatňovat pojaté vzdělávání v jednotlivých vyučovacích předmětech. Záleží jen na jednotlivých vyučujících, jakým způsobem zařadí program do výuky.

Škola by měla spolupracovat s rodinou, s obcí, s podnikatelskou sférou a dalšími subjekty v utváření odpovědných postojů k životnímu prostředí.

Škola by měla vytvářet celoškolské aktivity zaměřené k plnění tohoto programu. Měla by také využívat středisek, center ekologické výchovy, školních klubů a družin k environmentální výchově. Škola by měla věnovat pozornost dalšímu vzdělávání pedagogů v souvislosti s tímto programem, aj.

Environmentální výchova tedy zahrnuje veškerou ochranu životního prostředí člověka. Patří sem nejen příroda jako taková, ale i ekonomický, technický a hlavně sociální aspekt života na zemi.

Environmentální výchova by se měla stát přirozenou součástí školy. Osou je roční plán s měsíčními tématy, který zahrnuje nejen obecné úkoly, ale hlavně deset témat, jimž se učitelé s žáky v průběhu roku věnují. Co měsíc, to jedno téma. Ke každému tématu pedagogové přiřazují návrhy možných námětů a projektů. Je jen na učitelích, zda se připojí a jakou formou.

Na měsíc září si škola stanovila téma strom. Předcházela porada ped. pracovníků, kteří se následně téměř na 100 % přihlásili k tomuto tématu. Program uplatnili v předmětech přírodověda, vlastivěda, přírodopis, český jazyk, výtvarná výchova, pracovní činnosti, anglický a německý jazyk. Téma se objevilo i v předmětu matematika jako součást motivace, ale i v různých aktivitách školy.

Nádherné výtvarné práce se staly součástí výzdoby školy. Děti vytvářely např. trojrozměrné práce - modely, horkovzdušných balónů, které nyní zdobí školu. Některé slohové práce byly také velmi pěkné. V rámci přírodopisu vytvořila pí uč. Skalická ve spolupráci s MěÚ, odborem životního prostředí panel, na kterém seznámila žáky s "chráněnými krajinnými prvky" v Novém Bydžově. Vše bylo doloženo fotodokumentací. Vedle toho jsme ještě vyfotografovali chráněné stromy v novobydžovském regionu i vzdálenějšího okolí. Na tomto panelu budeme pracovat dlouhodobě a hodláme z něj zpracovat brožuru, která se bude jistě hodit i ostatním školám.

Škola v měsíci září uspořádala velkou sběrovou akci papíru, která přinesla do pokladny SRPŠ více jak 21.000,- Kč. Děkujeme žákům, ale i rodičům, obchodům a podnikům v Novém Bydžově za bohaté přispění. Výtěžek jde na přírodovědné centrum. V souvislosti s přírodovědným centrem vydala škola jednoduchou brožuru pro pedagogické pracovníky, kteří se rozhodli založit na škole obdobné centrum nebo zookoutek zaměřený na chov terarijních zvířat.

Téma strom zakončíme opět ve spolupráci s MěÚ vysazením stromů v některé z již zmiňovaných chráněných krajinných lokalit. Bylo nám nabídnuto v rámci obnovy těchto lokalit vysazení dvou stromů v parku v DDM. Bude to pěkná tečka za jedním z témat environmentální výchovy na ZŠ Karlova.

Získáváme první zkušenosti v rámci tohoto programu a jistě se je budeme snažit v budoucnu zúročit.

Ekologická výchova, výchova lidí ke kladnému vztahu k přírodě ve všech souvislostech patří dnes již k základním prvkům výchovy na základních školách. Proto jsme se rozhodli tento program na naší škole rozvíjet a začlenit ho do koncepce školy.

Mgr. Josef Verfl

ZŠ KARLOVA
Vás srdečně zve na
VÁNOČNÍ BESÍDKU
žáků 1. stupně ZŠ Karlova
16. prosince 2003 (úterý)
od 16.00 hodin v sále školní jídelny
Vystoupí kolektivy tříd 1. stupně a pěvecký soubor Karlováček
Součástí bude zahájení
VÝSTAVY KERAMIKY
žáků ZŠ Karlova,
která potrvá
do soboty 20. prosince 2003
otevřena denně od 14.00 do 16.00 hodin



ZÁKLADNÍ ŠKOLA KARLOVA UL.
pořádá tradiční
humanitární akci
SBĚR ŠATSTVA
pátek 28. listopadu 14.00-17.00 hodin
sobota 29. listopadu 8.00-11.00 hodin
Přízemí budovy ZŠ Karlova, postranní vchod do školní jídelny
SBÍRÁ SE:
veškeré šatstvo, ložní prádlo, prádlo, sběrový textil, hračky, nádobí, brýle, funkční elektrotechnika aj.

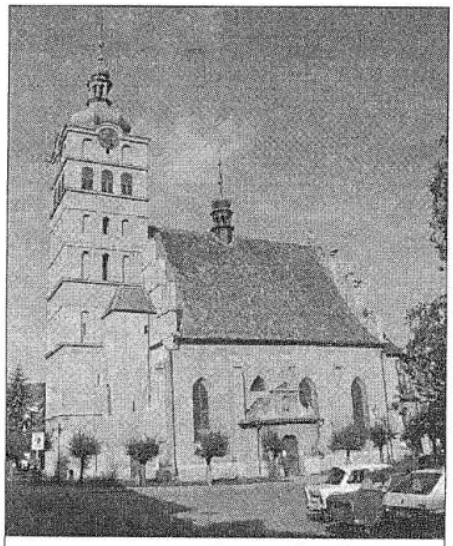
ZÁKLADNÍ ŠKOLA NOVÝ BYDŽOV, KARLOVA UL.
pořádá
VÁNOČNÍ KONCERT
pod názvem
melodie s vůní Vánoc
18. prosince 2003 (čtvrtek)
od 18.00 hodin v chrámu sv. Vavřince
Vánoční koledy zazpívá
dětský pěvecký sbor KARLOVÁČEK
Hlavní program zajistí
soubor Ing. Kosiny
Zazní nejkrásnější
vánoční melodie a koledy.

PŘEHLED VOLNOČASOVÝCH AKTIVIT ZŠ KARLOVA:

Zájmové útvary pro žáky

název útvaru	termín		vede
Flétna	středa	12,45 - 13,30	pí uč. Tomková
Přírodovědný 1. stupeň	pondělí	12,30 - 14,05	p. uč. Kubelka
Přírodovědný 2. stupeň	pondělí	12,30 - 13,30	pí uč. Skalická
Sportovní hry 1. stupeň	čtvrtek	12,30 - 14,05	p. uč. Kubelka
Sportovní hry 2. stupeň	středa	14,30 - 16,00	p. uč. Kotyk
Sportovní hry 2. stupeň	pondělí	14,15 - 16,00	p. uč. Pilc
Sportovní hry 2. stupeň	pátek	13,30 - 15,00	p. uč. Pilc
Volejbal - dívky 2. stupeň	úterý	13,30 - 15,30	p. uč. Pilc
Estetická výchova 1. stupeň	úterý	13,00 - 14,00	pí uč. Zimová
Keramika 1. stupeň	pondělí	14,00 - 16,00	pí uč. Zmítková
Keramika 2. stupeň	středa	13,00 - 16,00	pí uč. Bydžovská
Pěvecký - KARLOVÁČEK	středa	13,30 - 14,15	pí uč. Fousková
Dramatický - divadelní	úterý	13,20 - 15,00	pí uč. Vaníčková
Astronomický	středa	14,00 - 15,00	p. uč. Nevrlý
Malířský	čtvrtek	13,30 - 15,00	p. uč. Verfl
Filmové a digitální techniky	čtvrtek	13,30 - 15,00	p. uč. Vlachý
Střelecký	nepravidelně		p. uč. Bodešínský
Cykloturistický	nepravidelně		p. uč. Kubelková, Pilc
Jazykové kurzy - 1. stupeň:			
Německý jazyk - 1. stupeň	pondělí	13,00 - 13,45	pí uč. Šebková
Anglický jazyk - 1. stupeň	po, út, stř, čt	11,35 - 12,15	pí uč. Khelilová
Anglický jazyk - 1. stupeň	stř, čt	11,35 - 12,15	pí uč. Vaníčková
Škola se podílí na organizaci zájmového útvaru lední hokej (s DDM při ZŠ Karlova).			
Při škole pracuje oddíl JUDA (ve spolupráci s DDM při ZŠ Karlova).			
Kurzy keramiky pro veřejnost:	pondělí	16,30 - 19,00	pí uč. Zmítková
	středa	16,30 - 19,00	pí uč. Bydžovská
Kurzy výpočet. techniky pro veřejnost:			
	po, stř, čt	15,30 - 20,00	p. uč. Valenta

Veškeré volnočasové aktivity jsou určeny žákům i dospělým.



OBČANSKÉ SDRUŽENÍ "
MĚSTO V ZAHRADÁCH" A
MĚSTO CHLUMEC NAD CIDLINOU
Vás srdečně zvou
v neděli 30. listopadu v 17.00 hodin
NA ZAHÁJENÍ ADVENTU
spojené se slavnostním rozsvícením
Klicperova náměstí a následným koncertem
v Husově sboru.

Dále Vás zveme
v sobotu 13. prosince v 15.00 hodin
***na vánoční koncert skupiny* KANTOŘI**
v kině Panorama.

VOŠ A SOŠ NOVÝ BYDŽOV

Jak jsme zahájili školní rok na VOŠ a SOŠ v Malátově ulici

Není to tak dlouho, kdy začal nový školní rok, a přece se toho na naší škole tolik uskutečnilo.

Ke konci prázdnin se opravovala střecha jídelny a v průběhu září dostala i tato budova nový růžový kabát, aby budově školy nezáviděla.

Další změny nejsou na první pohled vidět, ale určitě je ocení studenti i pedagogičtí pracovníci. Do učeben výpočetní techniky byly nainstalovány nové počítače a byly jimi vybaveny i všechny kabinety učitelů, což přispěje k lepší komunikaci a urychlí práci.

Mohlo by se zdát, že září je pouze zahřívací měsíc, kdy si žáci zvykají zase na pravidelný režim, ale není tomu tak. První zajímavou akcí se stal pod dohledem vyučujících německého a anglického jazyka 26. 9. Evropský den jazyků.

Žáci se seznámili s množstvím materiálů v německy a anglicky mluvících zemích, získali nové poznatky a své znalosti si ověřili v jazykových soutěžích- viz foto.

V posledních dvou letech se rovněž začala rozvíjet na škole sportovní činnost. Vyučující tělesné výchovy Mgr. Baťková získala žáky pro účast v běžeckých závodech, které se uskutečnily 17. 9. v HK. Naše Kateřina Horníková z 1.B obsadila 3. místo a postoupila do krajského kola, které se konalo 7.10. v Novém Městě nad Metují. Ve velice silné konkurenci skončila na 9. místě.

A co připravujeme dalšího? 26. listopadu se v odpoledních hodinách uskuteční tradiční Den otevřených dveří. Žáci, kteří se rozhodují o studiu na střední nebo vyšší odborné škole, se budou moci seznámit s vybavením odborných učeben, zařízením celé školy, s provozem knihovny i využitím tělocvičny.

Škola se může rovněž pochlubit školní jídelnou a zmodernizovaným domovem mládeže, který nabízí příjemné ubytování studentům nemajícím možnost denně dojíždět. Samozřejmě, že pro žáky je připravována celá řada soutěží, besed a kulturních akcí, ale o těch něco až příště. PhDr. I. Hrdličková



Evropský den jazyků. Foto: Ing. P. Vodák

STŘEDNÍ ZDRAVOTNÍ ŠKOLA

Měsíční odborná stáž studentek v Rakousku

Dostaly jsme možnost zúčastnit se měsíční odborné praxe v malém rakouském městečku Hall in Tirol.

Odjížděly jsme 11. 6. 2003 v brzkých ranních hodinách z bydžovského náměstí. Cesta nám poměrně rychle ubíhala a po překročení rakouských hranic jsme byly ohromeny krásnou krajinou. Byly jsme plny očekávání, ale zároveň jsme měly obavy, zda budeme alespoň trochu rozumět.

Ubytovány jsme byly ve zdejším klášteře v jednolůžkových a jednom dvoulůžkovém pokoji. K dispozici jsme měly také plně vybavenou kuchyň. Milý a přátelský přístup zdejších jeptišek nám napomáhal k adaptaci na nové prostředí.

Když jsme poprvé spatřily zdejší okresní nemocnici, připadaly jsme si jako v pohádce. Nikdo by neřekl, že v takovém malém městečku mají tak velkou nemocnici.

Prvního dne jsme se obávaly, každá z nás byla totiž na tom svém oddělení sama. Milý a vřelý přístup všech zdravotnických pracovníků ale postupně naše obavy snižoval.



A v čem se vlastně práce v rakouských nemocnicích liší? Zdravotní sestry mají více času na samotného pacienta, protože většinu výkonů, které u nás vykonávají právě zdravotní sestry, má v rakouské nemocnici v kompetenci lékař. Na oddělení je během jedné směny mnohem více zdravotnického personálu a od toho se vlastně všechno odvíjí. Vše je uzpůsobeno potřebám a přáním samotného pacienta, to platí i při provádění ranní hygieny, která nezávisí na tom, kdy chodí vizita, ale právě na samotném pacientovi. Sestry zde pracují vždy ve dvou, chrání tak nejen své zdraví, ale výhoda týmové práce tkví ve vzájemné kontrole a potvrzení správnosti výkonů. Nejen to, ale také luxusní vybavení chrání zdravotníky před přetěžováním páteře (lůžka umožňují vyzdvihnout pacienta do výšky, která sestře vyhovuje).

Na každém pokoji je k dispozici telefon, televizor, rádio, což si ale pacienti sami financují. Na chodbách oddělení si pacient může nabídnout z mnoha druhů ovoce a nápojů.

I okolí nemocnice je velmi příjemné, všude kolem se totiž tyčí rakouské Alpy. Součástí nemocnice je krásně upravená zahrada, kaplička, kterou můžou navštěvovat i ležící pacienti.

Chtěly bychom tímto poděkovat paní profesorce Lence Hloucalové a paní profesorce Mgr.a Bc. Martině Havlíkové, které s námi tuto stáž absolvovaly. Tato možnost pro nás představuje neopakovatelný zážitek.

Žákyně:
Lenka Jarošová, Petra Urbánková,
Lenka Glouzarová, Vendula
Šafaříková, Mirka Medková,
Iva Šmídová, Milada Hilnerová.

GYMNÁZIUM

COMENIUS 2003

... aneb z Čech až na konec světa. I tak by se dala nazvat naše říjnová účast na mezinárodním projektu pod záštitou Evropské unie, díky kterému naše gymnázium navázalo kontakt s partnerskými školami v Německu, Dánsku a Walesu. Stalo se pravidlem, že se zástupci ze spřátelených škol čas od času setkávají (viz naše předchozí výjezdy do Německa a Dánska). Letošní září připadlo pořadatelské břemeno na bedra Velšanů, ale začněme pěkně od začátku.

Naše výprava čítající 28 žáků, 2 řidiče a 3 členy pedagogického dozoru vyrazila z Bydžova 20. 9. ráno směrem Plzeň - Rozvadov - Calais. Cesta proběhla hladce (pomineme-li nešťastný belgický incident žáka M. H., který by si určitě nepřál být jmenován). V ranních nedělních hodinách jsme se nalodili na trajekt a s většími či menšími příznaky mořské nemoci jsme za pouhou půlhodinku (s ohledem na měnící se čas) dopluli do Doveru.

Imigrační kontrolou jsme prošli celkem bez problémů, a tak jsme mohli pokračovat podél pobřeží do Brightonu, kde jsme navštívili Sea-Life Centrum (Centrum podmořského života). Cestou jsme se zastavili v chráněné krajinné oblasti Seven Sisters. Dominantou tohoto přírodního parku jsou gigantické vápencové útesy. Tuto skutečnost přivítali s radostným výskotem zejména někteří pedagogové, kteří se zde (soudě podle jejich naditých kapes) zásobili křídou na léta dopředu.

V pozdních odpoledních hodinách jsme si to už šinuli do Londýna, kde jsme, ubytovaní po dvojicích v rodinách, měli strávit následující tři dny. Nálada v autobuse upadala, hysterické výjevy některých spolužaček jen stěží přehlušovaly šustění slovníků a tlumené přeříkávání základních anglických frází. Přiznejme si to, trochu jsme se báli ... A naše obavy ještě trošku vzrostly, když jsme ve čtvrt na osm stáli na opuštěném parkovišti, kde na nás podle domluvy měli čekat naši ubytovatelé. Neuklidnila nás ani paní zástupkyně Málková, která se při vysvětlování, že vše je v naprostém pořádku, také nezdála být zcela ve své kůži. Situaci zachránil pan profesor Mansfeld. Ač vybaven znalostí angličtiny, kterou se neostýchám označit za nevelkou (pan profesor ovládá němčinu), vydal se statečně na obhlídku okolí. Z jeho vítězných gest na opačném konci ulice jsme vyčetli, že se mu s organizační schopností jemu vlastní podařilo opodál objevit hlouček nervózně vyhlížejících Angličanů ...



Následující tři, resp. dva a půl dne v britské metropoli jsme si jaksepatří užili, a to částečně i díky pěknému počasí, které panovalo po celou dobu našeho zájezdu. Zhlédli jsme nejznámější londýnské památky, jakými jsou Houses of Parliament s Big Benem, Westminsterské opatství, Buckinghamský palác, divadlo Globe, Tower of London, Monument (ten nám dal svými 311 schody pořádně do těla), katedrálu sv. Pavla, Britské muzeum (viz foto), London Eye a mnoho dalších zajímavostí. Ve středu odpoledne jsme se rozloučili s Londýnem a vyrazili do Walesu. Cestou jsme se zastavili na letišti Heathrow, kde jsme vyzvedli naše německé a dánské vrstevníky, kteří s námi pokračovali do velšského osmitisícového městečka Llandeila, v němž sídlí naše partnerská škola.

Středeční večer jsme již trávili individuálně ve velšských rodinách. Ve čtvrtek jsme si prohlédli uhelný důl Big Pit, kterým nás dokonce provedli bývalí horníci. Přednáškou, jak co nejdéle přežít v případě výbuchu během exkurze, nás nejprve dokonale poděsili, ale

prozradili také mnoho zajímavých detailů z historie i současnosti těžby. Pravým vyvrcholením společného programu byla ovšem bezesporu Mini-tea party. Pod tímto pojmem se skrývá prezentace, kde všechny účastnické státy v souladu s letošním tématem projektu Comenius - Jídlo a národní kuchyně předvedly a představily své typické národní pokrmy. Podotýkám, že jsme naši republiku reprezentovali jaksepatří (viz foto), neboť naše prezentace zdaleka předčila všechny ostatní jak rozsahem, tak i obsahem. Zde by se slušelo poděkovat sponzorům, kterými byl Promil Nový Bydžov a všechny maminky, které se dobrovolně vzdaly svých marmelád, kompotů, nakládaných okurek, houbiček a pomazánek rozmanitých chutí a neznámého složení, jimiž jsme tak ohromili zahraniční účastníky. Mimochodem, speciální ocenění by si zasloužila paní Říčanová za svoji nakládanou nivu (ta nám tak chutnala, až mě napadlo, že by jednu sklenici mohla věnovat do naší plesové tomboly - s potěšením ji uvedeme na seznam sponzorů). Ale zpět do Walesu. Páteční den jsme zasvětili slavnému anglickému básníkovi Dylanu Thomasovi (1914-1953), pro kterého byla velšská krajina hlavním zdrojem inspirace. Dokonce jsme navštívili umělcův dům v nedaleké vesnici Laugharne, kde jsme zhlédli (bona fide snad až příliš) rozsáhlý dokument o mistrově strastiplném životě, tvorbě a smrti... Týden uběhl jako voda a už je tu sobota, den našeho odjezdu. Následuje v pořadí druhé zájezdové loučení, při kterém pro změnu objímáme své velšské adoptivní rodiče a kamarády. Moje "maminka" dokonce přichází s nápadem napsat petici pro vedení našeho gymnázia, abychom mohli zůstat o pár dnů déle. Pozdě! Nezbývá, než zamáčknout slzu v oku a přesvědčovat se navzájem, jak se vlastně ohromně těšíme domů a hlavně do školy. Zpáteční cestu jsme si přirozeně krátili vymýšlením nesmyslů, které později paní profesorka Zychová označila velkolepým názvem písemná neprofesionální tvorba, a důsledným dodržováním zaběhlých autobusových rituálů (ČIVAVA!!!). V neděli před šestou dorazila naše výprava domů, za což vděčíme hlavně skvělým řidičům. Ne náhodou až v souvislosti s příjezdem zmiňuji dalšího důležitého sponzora - Pivovar Rambousek. Závěrem bych chtěl za všechny poděkovat našemu dozoru, tvořenému profesory Dohnalovou, Málkovou a Mansfeldem, a vyslovit přání, aby se příští mezinárodní setkání, které se bude konat v březnu v Čechách, vydařilo.

Petr Valenta



DVĚ DATA V KALENDÁŘI

Státní vlajky na budovách, květy u památníků, vzpomínka na ty, kteří s hlavou vztyčenou šli do rizika, aby pro sebe a své potomky vybojovali lepší existenční podmínky. Co znamenají ta dvě data v našem kalendáři?

28. říjen - Den vzniku samostatného československého státu: Státní svátek připomíná události roku 1918, kdy se naši předkové rozhodli opustit habsburskou monarchii a jít nejistou cestou budování samostatného státu. Nově vzniklému Československu nebylo dopřáno klidných dnů v podmínkách nastupujícího fašismu a narůstající politiky appeasementu, ale první republika úspěšně navázala na osvědčené sokolské ideje, hrdinství legionářů a Masarykovu životní filosofii, vychovala lidi, kteří byli ochotni při obraně vlasti položit i život.

17. listopad - Den boje za svobodu a demokracii: Státní svátek připomíná události bouřlivého podzimu 1939 - demonstrace k výročí vzniku Československa, smrt Jana Opletala, protest vysokoškolských studentů proti německé okupaci na jeho pohřbu a následné represe nacistů (poprava 9 studentských funkcionářů, deportace stovek dalších studentů do koncentračních táborů, uzavření českých vysokých škol). Tento den se stal symbolem odvahy mladé generace a jejího boje proti totalitnímu režimu, byl vyhlášen Mezinárodním dnem studentstva. O 50 let později právě studentská manifestace k uctění památky Jana Opletala přerostla v brutální zásah státní moci, revoluci a pád komunistického režimu v naší zemi.

Na podzim roku 2003 je na nás, o co budeme mít odvahu usilovat ve městě Novém Bydžově, v České republice, v Evropě, ve světě, čeho dosáhneme, co předáme dalším generacím.

J. Šedivý

ZVLÁŠTNÍ ŠKOLA

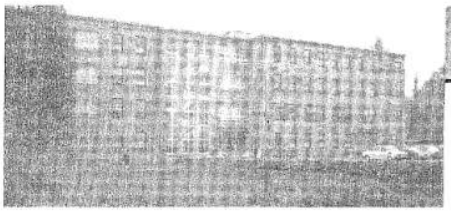
v novém školním roce

Žáci i učitelé ZvŠ zahájili letošní školní rok v nově opravené budově. Všechny třídy a chodby jsou čistě vymalované, oprýskané dveře natřené, v celé škole byla provedena oprava a nátěry oken. Také nevyhovující zářivky byly opraveny nebo nahrazeny novými. Za to patří poděkování MěÚ v Novém Bydžově, který je vlastníkem budovy a vyšel nám maximálně vstříc. Těmito opravami byly splněny téměř všechny požadavky Krajské hygienické stanice, jež u nás provedla v únoru tohoto roku kontrolu.

Poděkování patří rovněž šikovným řemeslníkům, kterých se zde od května vystřídala celá řada.

Naši školu navštěvuje přes 60 dětí a věřte, že většině z nich se zde líbí. Učivo je přizpůsobeno jejich potřebám a schopnostem, takže odpadá stres a pocit neúspěšnosti a méněcennosti, který by většinu těchto dětí provázel v běžné škole. Pro děti jsou letos nově připraveny kroužky - počítačový, přírodovědný, cyklistický, dále pak sportovní hry a podobně. Při škole funguje družina a rómský klub, který navštěvují i žáci z jiných škol. Absolventi naší školy se dobře uplatňují v odborných učilištích, kde získávají výuční list. Ten mohou rovněž získat na středních odborných. učilištích v jednodušších učebních oborech. Naší součástí je též třída pomocné školy, staráme se i o děti těžce zdravotně postižené. V příštím roce požádáme proto o změnu názvu na Speciální školy Nový Bydžov. Závěrem bych chtěla popřát všem učitelům, žákům a studentům bydžovských škol úspěšný školní rok. A nezoufejte - příští letní prázdniny jsou už za osm měsíců!

Mgr. Hana Hátlová, ředitelka školy



Dobré zprávy z naší nemocnice

Jsem ráda, že se s Vámi mohu podělit o první ekonomické úspěchy naší nemocnice. Co mám konkrétně na mysli? Je to hospodářský výsledek posledních dvou měsíců. Měsíc srpen jsme zakončili ziskem 182 000 Kč a měsíc září nepatrnou ztrátou 27 700 Kč. Po dlouhém období narůstajících dluhů a ztrát jsou tyto dva měsíce prvním světlým bodem po předchozí kritické situaci.

Jak se nám mohlo podařit dosáhnout těchto výsledků? Je hned několik faktorů, které mají na tuto zásadní změnu vliv:

1. snížení počtu zaměstnanců na nejnutnější počet, a tím dosažení maximálního využití jejich časového fondu, ale zároveň za předpokladu zajištění dostatečně kvalitní péče o pacienty
2. důsledné hospodárné nakládání s léky, zdravotnickým materiálem a ostatními pořizovanými prostředky
3. obsazení postu ekonoma člověkem s vysokými profesními a lidskými kvalitami, na což jsme čekali dlouhá léta
4. jednoznačná podpora a finanční pomoc ze strany zřizovatele, kterou mimo jiné dokazuje i prohlášení otištěné v dnešním Zpravodaji
5. otevření nového oddělení (Centra pro léčbu chronických ran), které je skutečným stabilizujícím faktorem nemocnice
6. též je třeba ocenit pomoc našich dodavatelů, kterým stále nejsme schopni včas uhradit jejich pohledávky; nicméně jejich trpělivost chápu jako projev určité podpory a pomoci, jíž si velice cením

Jsem si vědoma toho, že naše ekonomická situace není zcela stabilizována. Čekají nás zimní měsíce, kdy se zvýší náklady na energie, a nemáme ještě vytvořenou dostatečnou finanční rezervu. Nechci zastírat, že problémy ještě jsou a jistě budou. Ale nejsou to problémy neřešitelné a existenční. Důležité je, že máme prostor zabývat se jejich řešením a že známe způsob, jak je vyřešit.

Jaké změny u nás můžete v nejbližším období očekávat? Pro další existenci nemocnice je rozhodující, že nedojde k zásadním změnám v její struktuře - všechna oddělení, tak jak jsem Vám je již představila, zůstávají zachována v dosavadním rozsahu a pokračují ve své činnosti.

Oddělení, tak jak jsem Vám je již představila, zůstávají zachována v dosavadním rozsahu a pokračují ve své činnosti.

Co se týče personálních změn, mohli jste si povšimnout, že se setkáváte s některými zcela novými tvářemi - na naše klíčová oddělení jsme přijali lékaře absolventy, abychom nahradili početní nedostatek v řadách lékařů. Ale též se objevily i tváře "staronové" - konkrétně mám na mysli pana doktora Herbse, který je přijat jako chirurgický konziliář na oddělení pečující o chronické rány. Do budoucna bychom chtěli přijímat už jen vyškolené atestované specialisty, kteří budou přínosem nejen co do počtu, ale především rozšíří řady našich kvalifikovaných lékařů. Ráda bych též zmínila rozvíjející se spolupráci s řediteli místních škol, kteří společně s lékaři z dětského oddělení naší nemocnice začali pracovat na projektu, jenž bude jistě přínosem pro zdraví Vašich dětí. Podrobněji Vás budeme informovat v příštích číslech Zpravodaje.

Od 1. 1. 2004 oficiálně zahájí činnost akciová společnost Nemocnice Nový Bydžov a. s. Tato akciová společnost má již své představenstvo: předseda - Ing. Stejskal, místopředseda - Ing. Vlček, členové - Mgr. Šormová, Ing. Uchytil a pan Šanda; a též dozorčí radu: předseda - Ing. Česáková a členové - MUDr. Audrlická a Bc. Marešová.

Jsem velice ráda, že všichni čelní představitelé akciové společnosti mají živý zájem o dění v nemocnici a o její budoucnost. Proběhlo již několik informativních schůzek a je nutno konstatovat, že přesto, že členové představenstva nepracují ve zdravotnictví, velice rychle se v problémech organizace, struktury a řízení zdravotnického zařízení orientují a jejich pomoc při stabilizaci nemocnice bude zásadní.

Na závěr bych Vás ráda požádala o spolupráci a o pomoc. Vy a Vaši známí a příbuzní máte příležitost seznámit se s naší nemocnicí, poznat lékaře, sestřičky a další personál ze zcela jiného úhlu pohledu nežli já a moji nejbližší spolupracovníci. Máte jistě spoustu nápadů a námětů, jak a co by se dalo změnit, jak zlepšit naše služby, kterou oblast péče byste si přáli rozvinout a naopak, co Vám připadá zbytečné. Prosím, nesdělujte si tyto poznatky pouze mezi sebou. Staňte se součástí nástroje, který hýbe nemocnicí, a podělte se se mnou o své zkušenosti. Ať písemně nebo ústně - telefonicky nebo v osobním rozhovoru. Nechceme vytvářet nemocnici odtrženou od života našich klientů - pacientů, chceme mít nemocnici v regionu a pro region.

MUDr. Jana Fischerová
pověřená řízením
nemocnice Nový Bydžov

PROHLÁŠENÍ

Představitelé KÚ KHK a zástupci představenstva nově ustavené akciové společnosti Nemocnice Nový Bydžov a.s. vzhledem k uměle vytvářené nejistotě o její další existenci vyjadřují svůj společný názor k této situaci:

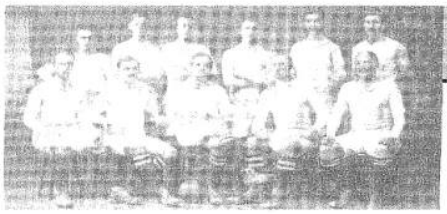
Vzhledem k tomu, že se objevují nepodložené zprávy o rušení, popř. přesunu některých oddělení do jiných zdravotnických zařízení, považujeme za nutné uklidnit nastalou situaci a ujistit veřejnost o našem společném postoji v tento okamžik zachovat stávající rozsah poskytování zdravotní péče a společně hledat cesty k zabezpečení její ekonomické prosperity do budoucnosti.

Situace v celém rozsahu poskytování zdravotní péče není optimální a v mnoha směrech vyžaduje neodkladné řešení, které musí navazovat na celý systém struktury krajských zdravotnických zařízení. Na koncepci krajského zdravotnictví se v současné době intenzivně pracuje a bude v brzké době projednávána v odborných i politických orgánech KHK a poté představena veřejnosti.

Žádáme veřejnost o pochopení a podporu našeho úsilí v této nelehké situaci.

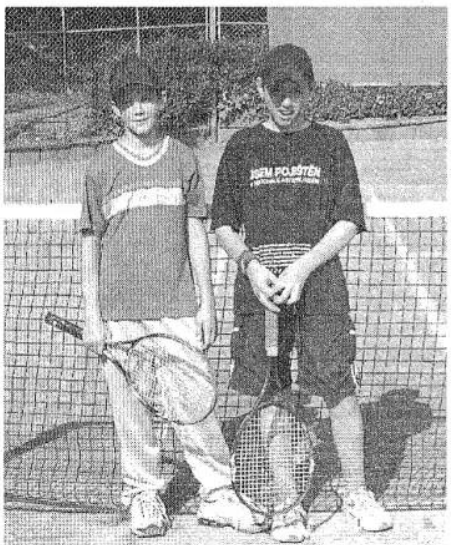
V Hradci Králové 10.10.2003

Ing. Rostislav Všetečka	MUD. Zdeněk Hajžman	Ing. Petr Stejskal	Ing. Jiří Vlček
náměstek hejtmana, člen Rady kraje	*krajský zdravotní radní*	*předseda představenstva Nemocnice Nový Bydžov a.s.*	*místopředseda představenstva Nemocnice Nový Bydžov a.s.*



Úspěch tenisových mladších žáků

Při sepisování soupisky družstva mladších žáků LTC Nový Bydžov a po rozlosování Oblastní soutěže to nevypadalo na velký úspěch. LTC Hradec Králové, TC Dvůr Králové, Gruba Hradec Králové a dvě družstva ze Žamberka, to jsou oddíly s dobrou prací s mládeží. Ale novobydžovští mladší žáci příjemně překvapili a uhráli krásné 2. místo v soutěži. Celou soutěž odehráli v ustálené sestavě: Radim Vejr, Lukáš Žibrún, David Stránský, Petr Hösch, Tomáš Šeps, Jan Rouha, Nikola Miřetínská, Aneta Rýglová a Lucie Koutová. Kapitánem družstva byl Ivan Miřetínský a trenérem chlapců a Lucie Koutové Jiří Macner. Nejúspěšnějšími hráči byli Radim Vejr a Petr Hösch, kteří neprohráli ani jedno utkání a byli opravdovými oporami družstva. Zvláště cenné jsou výhry Radima Vejra hrajícího na prvním místě soupisky.



Úspěšní hráči Radim Vejr a Petr Hösch

Nyní se ale vrátím k jednotlivým utkáním. První zápas 27. dubna hrálo družstvo na tenisových kurtech TC Dvůr Králové a zvítězilo 6:3. Všechny body získali chlapci. 4. května měli mladší žáci LTC Nový Bydžov výhodu domácího postředí a zvítězili nad TK Gruba Hradec Králové v poměru 6:3 při plném bodovém zisku chlapců. Ke třetímu zápasu 8. května odjížděli k zápasu e LTC Hradec Králové a jednoznačně vyhráli 9:0. 18. května hráli čtvrtý zápas v Novém Bydžově a vyhráli nad LTC Vysoké Mýto B 8:1. Děvčata vyhrála po třísetových zápasech, prohrála však čtyřhru. 25. května zavítal na naše kurty celek Profi Tenis Žamberk a odjel s porážkou 6:3 i přes velkou podporu svých příznivců a rodičů. Chlapci získali po dvouhrách čtyři body, takže k vítězství stačilo vyhrát jednu čtyřhru. K poslednímu a nejdůležitějšímu utkání o postup do divize nastoupili v domácím prostředí naši mladší žáci proti TOSK Žamberk a prohráli 3:6, když body získali pouze Radim Vejr, Petr Hösch a pár Vejr-Hösch ve čtyřhře. Je to škoda, ale hráči LTC Nový Bydžov podali bojovné výkony a druhé místo je velkým úspěchem. Při celoročním hodnocení je třeba poděkovat i rodičům žáků za pomoc při výjezdech družstva k utkáním na půdu soupeřů. Je jen velkou škodou, že hráči o prázdninách neabsolvovali žádné turnaje.

Konečná tabulka Oblastní soutěže mladších žáků:

1. TO SK Žamberk	6	0	41:13	12
2. LTC Nový Bydžov	5	1	38:16	11
3. Profi Tenis Žamberk	4	2	36:18	10
4. Gruba Hradec Králové	3	3	29:25	9
5. LTC Vysoké Mýto B	2	4	16:38	8
6. TC Dvůr Králové	1	5	18:36	7
7. LTC Hradec Králové	0	6	11:43	6

A jaké jsou vyhlídky na příští sezónu? Družstvo se celé obmění. Než si hráči osvojí základní herní a taktické návyky, již odcházejí do starších žáků a dorostu. Je to vlastně nekonečný proces. Z letošního družstva může hrát pouze Jan Rouha, ale ani ten neodehrál ani jednu dvouhru. Nové družstvo se už ale začíná budovat a věřím, že také nezklame. A jeho pravděpodobné složení? Jan Rouha, Ervin Varga, Tomáš Jánský, Martin Lefík, Tomáš Pilař, Luboš Petráněk, Jan Němec, Lucie Šťávová, Tereza Klozová a Kamila Šedivá. Kapitánem družstva by měl být Zdeněk Havlín a zástupcem kapitána Milan Jánský. Družstvo trénuje Jiří Macner. Chtěl bych družstvu popřát v příští sezóně hodně úspěchů. Ale k úspěchům hráče dovede jen velké úsilí při tréninku. Především to by si měli uvědomit.

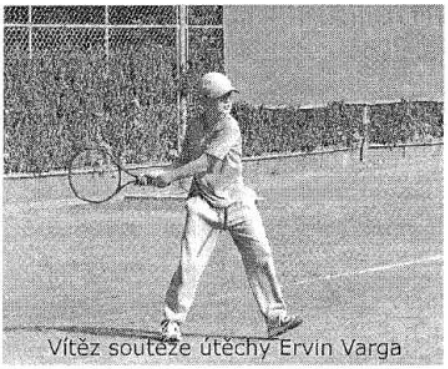
PODZIMNÍ TURNAJ

Stejně jako každý rok se i letos v poslední zářijovou sobotu hrál turnaj žáků a elévů LTC Nový Bydžov se závěrečným táborákem a opékáním. Turnaje se zúčastnilo 11 žáků, 2 žákyně a 8 elévů. Ráno před 9. hodinou proběhla prezentace s následným losováním. V turnaji žáků byli nasazeni čtyři hráči: Radim Vejr, Martin Šťáva, Petr Hösch a Lukáš Žibrún. V boji o postup do finále porazil Radim Vejr Lukáše Žibrúně 6:0; 6:0 a Petr Hösch Martina Šťávu 6:3; 6:2. V odpoledním finále vyhrál Radim Vejr nad Petrem Höschem 6:0; 6:3. Soutěž dívek vyhrála Lucie Koutová po vítězství 6:1; 6:1 nad Kamilou Šedivou.



Vítěz podzimního turnaje Radim Vejr

Hrála se i soutěž čtyřher, ve které zvítězil pár Radim Vejr - Petr Hösch po finálové výhře nad dvojicí Tomáš Jánský - Jan Rouha 6:1; 6:0. Pro hráče, kteří vypadli v prvních kolech, byla vypsána útěcha. Vítězství opravdu vybojoval Ervin Varga. Vyhrál nad Tomášem Jánským 6:7; 6:2; 7:5. Většině hráčů v útěše je devět let, takže slibují perspektivu do dalších let.



Vítěz soutěže útěchy Ervin Varga

Své první tenisové krůčky v zápasech na počítání si zkusilo i osm hráčů z přípravky. Finále vyhrál Michal Hösch nad Evou Mikšíčkovou 6:4. Před branami finále zůstala Eva Valentová a Radka Němečková. Turnaje přípravek se ještě zúčastnila děvčata Šárka Němečková a Lenka Bílková. Z chlapců Jan Němec a Tomáš Soukup. Bylo by dobré, kdyby tenis hrálo více chlapců. Zájemci se mohou hlásit na telefonu 732 487 774.



Finalisté Eva Mikšíčková a Michal Hösch

Po odehrání hlavních soutěží si hráči připravili táborák a opékali si vše, co lze opéci. Všichni semifinalisté a finalisté dostali za své výkony sladké odměny, za což bych rád poděkoval sponzorům této akce: panu Musilovi z firmy Břemus, paní Pluhařové z prodejny Astra, panu Koutovi a paní Valentové. Děti se již těší na další turnaj. Doufám, že se opět najde pár lidí či firem, kteří přispějí na drobné ceny pro hráče turnaje.

Text: Jiří Macner. Fota: David Macner.

TRENÉROVA ZPOVĚĎ



Novobydžovský zpravodaj:

V letošním roce prožívá novobydžovský fotbal krásné období. O fotbale se ve městě diskutuje, lidé chodí fandit atd. Kde je možné hledat kořeny tohoto vzestupu?

Josef Košátko:

K mužstvu jsem přišel v létě roku 2002, když FK skončil v oblastním přeboru na nelichotivé dvanácté příčce. Spolu s vedením jsme se rozhodli tento stav radikálně změnit. Nejprve jsme se zaměřili na rozšíření a zkvalitnění hráčského kádru a já jako trenér jsem se důsledně zaměřil na zlepšení morálních vlastností hráčů a taktické disciplíny. Navíc bylo třeba hráče něčím zaujmout, "chytit", co by je motivovalo. Proto jsme začali cvičit moderní čtyřobráncový systém kombinovaný s presinkem. Přes počáteční nedůvěru hráčů to přineslo jejich zvýšenou koncentraci a efektivní obrannou hru. Ze šestnácti odehraných mistrovských utkání jsme desetkrát neobdrželi branku a to hovoří za vše.

A pak to už šlo a jaro bylo bezproblémové?

Tak to v žádném případě. Po podzimu jsem sice skončili druzí o bod za Týništěm a o bod před Předměřicemi, ale favoritem jsme se zdaleka necítili, jinak jsme si byli vědomi vlastních nedostatků a ekonomické zámezí rovněž vyznívalo pro soupeře.

Kde tedy hledat důvody velké jarní spanilé jízdy?

Důvody byly dva. Po podzimu jsme udělali inventuru v hráčském kádru a nahradili hráče, kteří nedávali mužstvu vše, fotbalisty srdcaři, možná méně kvalitními, ale dýchajícími pro tým. Druhým důvodem bylo, že se vytvořila mezi hráči skvělá parta.

Jak jsi viděl jarní dostihy z hlediska jednotlivých utkání?

Rád bych se na jaro podíval komplexně. Do soutěže jsme vstoupili sebevědomě se solidním herním projevem a uhráli jsme dobré výsledky. Velmi důležité bylo, že nám začala věřit veřejnost, fandové, kteří nás podporovali doma i na hřištích soupeřů, a to nám moc pomohlo. Vždyť např. na utkání do České Skalice nebo Libáně dorazilo více než 150 fandů z Nového Bydžova a okolí vlastními auty a to samozřejmě kladně i závazně působilo na hráče. Výsledkem byla mimořádně úspěšná jarní část sezóny, kdy jsme třináctkrát zvítězili, pouze jedenkrát remízovali a nepoznali hořkost porážky, přičemž jsme obdrželi pouze pět branek.

A pak přišlo finále s Týništěm?

Ani nejlepší dramatik by závěr nenarežíroval lépe. V posledním kolo jsme se utkali o vše ve finále s Týništěm. Před utkáním jsme sice měli dva body náskok, ale v případě vítězství soupeře by postupovalo Týniště. Utkání se stalo záležitostí celého kraje a velkým fotbalovým svátkem. V Novém Bydžově se sešlo na tři tisíce diváků a nám se podařilo zvítězit 2:1 a pro Bydžov získat divizi, která zde mimochodem nikdy nebyla. Pravdou je, že v letech 1954, 1962-1963 a 1963-1964 se hrála srovnatelná soutěž. Přál bych Novému Bydžovu a hráčům, aby se podobné utkání někdy opakovalo.

Patrně velké oslavy a pak starosti s divizí. Divize = starosti?

Přesně tak. Oslavy byly veliké, vícedenní, a vypadalo to, jako bychom vykopali alespoň první ligu. Nicméně následné vystřízlivění znamenalo velké starosti. K divizi jsme se postavili s respektem a určitými obavami, zda ji zvládneme výkonnostně, ekonomicky a organizačně.

Jak je zajištěno finanční naplnění rozpočtu? Opatření finančních prostředků v Novém Bydžově není asi lehké....

Opravdu je to klíčová otázka. Nemáme generálního sponzora a naplnění rozpočtu stojí enormní úsilí vedení FK. Zde je nutné vyzvednout roli předsedy Mgr. Miloše Hladíka a dalších členů jako např. Petra Kořínka, Petra Keborta a Ing. Vladimíra Macháčka, kteří dovedou ve svém volném čase opatřit od drobných přispěvatelů 700-750 000 Kč za rok, a pokud něco chybí, často to doplní z vlastních firem. Prostředí Nového Bydžova je totiž velmi specifické a z města pochází pouze čtvrtina financí, zbytek má původ mimo Nový Bydžov. Zde je nutné poděkovat vedení města a zastupitelům za finanční grant a Technickým službám Nový Bydžov, které nám vzorně a bezplatně udržují areál fotbalového hřiště. Nicméně soupeříme s kluby, které mají několikanásobně vyšší rozpočet, a důležité je, že s nimi zatím držíme krok.

Jaké jsou dosavadní zkušenosti z účinkování v divizi?

Jde o velmi náročnou soutěž ve všech směrech, výrazně kvalitnější, než byl oblastní přebor. Jsem velmi rád, že se nám zatím daří adaptovat se na mnohem vyšší tempo a že nás neopustila početná divácká obec, jíž se snažíme odvděčit co nejlepšími výkony. Zde zmíním malý paradox, např. 20. 9. 2003 se hrálo televizní utkání Blšany versus pořadující mistr Sparta Praha, v ochozech se "tísnilo" 450 diváků. O den později divizní utkání FK Nový Bydžov - Velim zhlédlo 650 diváků! Mám tento názor, že pokud udržíme zájem diváků, tak patrně děláme fotbal dobře.

Chceš říci něco závěrem?

Jsme klub pracující ve skromným podmínkách. Pracovité vedení nastolilo pevná pravidla a společně ctíme klubovou filozofii. Hráči, realizační tým a vedení vytváří jednolitý celek, respektující své možnosti, kde důležitou roli hrají korektní mezilidské vztahy. Z hlediska sportovní perspektivy je velmi důležitá těsná spolupráce s RMSK Cidlina. Nyní máme v kádru čtyři hráče, kteří prošli výchovou v RMSK Cidlina a další nám dozrávají v dorostu a v okolních klubech na hostování. Vidím zde značnou perspektivu, během několika let by kostru týmu měli tvořit odchovanci RMSK Cidlina, což by klubu mělo přinést určitou stabilitu. Novému Bydžovu bych dlouhodobě kvalitní divizi moc přál a snad jednou můžeme vzhlížet i výše.

Sehraná utkání: 1. Sibřina (d) 2:3 Průcha P., Špidlen 2. Dobrovice (v) 2:2 Průcha P. - 3. Pardubice B(d) 3:0 Vencl, Jelínek, Tauchman 4. Xaverov B (v) 2:2 Číž, Vencl 5. Lok. Praha (d) 0:0 6. Lok. Pardubice (v) 0:1 Trejbal 7. Velim (d) 0:0 8. Týniště (v) 0:1 Číž 9. Semice (d) 3 : 0 Tomeš, Zinke, Číž 10. Č. Dub (v) 1:1 Zinke

Zbývá odehrát: 11. Choceň (d) 19. 10. 2003 začátek: 15,30 hod. 12. Ústí n. Orl. (v) 25. 10. 2003 začátek: 14,30 hod. 13. Č. Brod (d) 2. 11. 2003 začátek: 14,00 hod. 14. Jablonec B (v) 9. 11. 2003 začátek: 10,15 hod. 15. Čáslav (d) 16. 11. 2003 začátek: 13,30 hod.

Tabulka:

1. Velim	7	2	1	27: 9	23
2. Ústí nad Orlicí	6	4	0	34: 9	22
3. Čáslav	6	2	2	17:11	20
4. Sibřina	6	0	4	25:20	18
5. Nový Bydžov	4	5	1	15: 8	17
6. Jablonec B	4	4	2	15: 9	16
7. Český Brod	5	0	5	22:19	15
8. Český Dub	4	3	3	16:17	15
9. Dobrovice	4	2	4	13:14	14
10. Týniště n.Orl.	2	4	4	16:17	10
11. Lok. Praha	2	4	4	9:11	10
12. Choceň	2	4	4	7:10	10
13. Loko Pardubice	3	0	7	12:19	9
14. Xaverov B	2	2	6	7:21	8
15. Semice	2	1	7	8:26	7
16. AS Pardubice B	1	3	6	10:23	6

Vedení FK: Mgr. Hladík Miloš (předseda) Kořínek Petr (místopředseda) Kebort Petr (sekretář) Ing. Macháček Vladimír (ekonom).

Hráčský kádr - Brankáři: Průcha Karel, Lajvr Roman Obránci: Jankaj Radek, Tauchman Petr, Jelínek Jaroslav, Trejbal Jaroslav, Špidlen Karel Středová řada: Tér Petr, Petr Aleš, Tomeš Petr, Šmíd Jakub, Brett Pavel, Zinke Daniel, Černík Martin Útočníci: Průcha Petr, Číž Štefan, Vencl Aleš.

Realizační tým: Košátko Josef (trenér) Rýgl Karel (asistent trenéra) Pavelka Oldřich (vedoucí mužstva) Brett Pavel st. (zdravotník).

ČINNOST V HOKEJOVÉM ODDÍLE SMĚŘUJE K ZAHÁJENÍ SEZÓNY

Hokejový oddíl Stadion Nový Bydžov ve spolupráci se ZŠ Karlova se aktivně připravuje na nadcházející sezónu. Již od počátku měsíce srpna probíhala v pravidelných týdenních intervalech trenérsko-metodická příprava všech našich trenérů. Za přítomnosti Mgr. Poddaného a Fr. Sedláka řešili trenéři hokejové mládeže předsezónní přípravu pro všechny kategorie.

V druhé polovině srpna letošního roku jsme uspořádali soustředění pro naše hokejové žactvo v krásném prostředí Poniklé u Jilemnice. Chatu městského úřadu obydlelo na 30 malých i větších, ale hokejově zapálených dětí. Uspořádali jsme pro kluky vydatné sportovní vyžití a hlavně testy sportovní připravenosti na novou hokejovou sezónu. Kluci do jednoho vzali úkoly tak poctivě, že řada výsledků nás mile překvapila.

Začátek školního roku přinesl i tolik očekávanou přípravu na ledové ploše na ZS v Poděbradech. Jediným problémem bylo skloubit hokejovou a fotbalovou činnost naší mládeže, poněvadž řada kluků od jara do podzimu hraje aktivně fotbal. Je nevýhodou pro oba sporty, že soutěže ledního hokeje se rok od roku začínají vlivem přibývajících sportovních hal posouvat k brzkým začátkům a fotbalové dohrávky zase končí až v listopadu.

Hokejová příprava na ledě započala začátkem září a jenom díky obětavosti rodičů naší mládeže byla realizovatelná. Bez pomoci při dopravě a úhradě ledové plochy bychom asi těžko tento tréninkový záměr dokončili. Snad zápal, s jakým někteří kluci vstoupili na ledovou plochu, vydrží a skoro dvouměsíční příprava na ledě v Poděbradech nepřijde nazmar. Již po několika tréninicích odehráli naši kluci několik přípravných utkání s mužstvy majícími vlastní hokejovou halu. I zde se promítla rozdílnost v délce pobytu na ledě. Skutečnost, že doba strávená na ledě je o měsíc delší, nese své ovoce. Naši elévové po prvním tréninku nestačili na kluky z Chrudimi, přípravky však shodně remizovaly se soupeři v Kutné Hoře a naši mladší a starší žáci podlehli taktéž mužstvům z Kutné Hory. Mladší žáci ještě odehráli vítězné utkání s kluky z Hradce Králové. Dorostence přípravná utkání teprve čekají.

Mistrovská soutěž kategorie přípravek a elévů započala 10. října utkáním v Novém Městě nad Metují s domácím soupeřem. Naše mužstva bojovala taktéž i se značnou marodkou, takže porážka v deseti hráčích 8:2 není zase tak hrozná. Přípravková mužstva měla i při velké hráčské absenci, vinou nemocí a fotbalových aktivit některých hráčů pramalou šanci na úspěch. "A" přípravka podlehla vysoko 13:2 a "B" byla poražena 6:4.

Další utkání nás čekají již za týden, kdy se připojí do soutěže mladší i starší žáci. Dorost začíná až 31. 10. 2003. Mužstvo dospělých zahájilo přípravu až začátkem října, jelikož soutěž pro tuto kategorii začíná poslední týden v listopadu a dalším důvodem je obdobná fotbalová aktivita některých hráčů, jak tomu bylo u mládeže.

I vedení hokejového oddílu přes letní období nezahálelo a pravidelně se scházelo na svých schůzkách. Spolupracuje s vedením Základní školy Karlova a DDM a snaží se aktivně pomáhat při zajišťování organizačních opatření nutných pro chod mládežnických kategorií.

Zajištění plynulého chodu celého oddílu stojí mnoho úsilí a hlavně času a financí. Z větší části je oddíl odkázán na pomoc města a taktéž sponzorské příspěvky podnikatelů a podniků hrají velkou roli. Bez nich by tento sport dozajista zanikl. Proto si vážíme každé pomoci směřující našemu hokejovému oddílu.

Věříme, že lední hokej v Novém Bydžově přinese v letošním roce množství vzrušujících zážitků pro diváka a na oplátku všem našim mužstvům hrajícím v krajské lize plnou diváckou podporu, tak jak tomu je v "divizní" bydžovské kopané.

Lechmann Petr

NÁBOR MLÁDEŽE

Hokejový oddíl přijme do svých řad mládež mající zájem o nejrychlejší kolektivní hru. Mládež narozena roku 1998 a starší, mající zájem o lední hokej, se může zúčastnit hokejové přípravy v Poděbradech a od listopadu na zimním stadionu v Novém Bydžově.
Kontakt: 603 897 278, 604 802 646

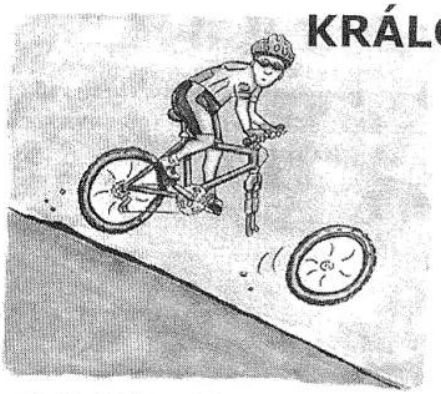


ROZPIS SOUTĚŽE II. KL DOSPĚLÍ

KRAJ KRÁLOVÉHRADECKÝ - SEZONA 2003-2004

I.	neděle	23. 11.	2003	Nový Bydžov-volno		
II.	neděle	30. 11.	2003	Nový Bydžov-Litomyšl B	NB	17.00
III.	neděle	7. 12.	2003	Skuteč-Nový Bydžov	SK	17.00
IV.	středa	10. 12.	2003	Nový Bydžov-Čestice	NB	18.00
V.	neděle	14. 12.	2003	Opočno-Nový Bydžov	O	17.00
VI.	středa	17. 12.	2003	Nový Bydžov-Náchod	NB	18.00
VII.	neděle	21. 12.	2003	Polička-Nový Bydžov	PO	17.00
VIII.	neděle	4. 1.	2004	Nový Bydžov-Lomnice	NB	17.00
IX.	středa	7. 1.	2004	Trutnov-Nový Bydžov	TU	18.00
X.	neděle	11. 1.	2004	Nový Bydžov-Mor. Třebová B	NB	17.00
XI.	středa	14. 1.	2004	Semechnice-Nový Bydžov	O	18.00
XII.	středa	21. 1.	2004	volno-Nový Bydžov		
XIII.	sobota	24. 1.	2004	Litomyšl B-Nový Bydžov	LI	19.00
XIV.	středa	28. 1.	2004	Nový Bydžov-Skuteč	NB	18.00
XV.	neděle	1. 2.	2004	Čestice-Nový Bydžov	TR	17.00
XVI.	středa	4. 2.	2004	Nový Bydžov-Opočno	NB	18.00
XVII.	neděle	8. 2.	2004	Náchod-Nový Bydžov	NA	17.00
XVIII.	středa	11. 2.	2004	Nový Bydžov-Polička	NB	18.00
XIX.	neděle	15. 2.	2004	Lomnice-Nový Bydžov	LO	16.00
XX.	středa	18. 2.	2004	Nový Bydžov-Trutnov	NB	18.00
XXI.	neděle	22. 2.	2004	Mor. Třebová B-Nový Bydžov	MT	17.00
XXII.	středa	25. 2.	2004	Nový Bydžov-Semechnice	NB	18.00

KRÁLOVÉ ŠUMAVY - ČTYŘI SRŠNI Z BYDŽOVA



Nedává Vám nadpis smysl? To zřejmě neznáte populární cyklistický závod, co závod, přímo maratón, AUTHOR - KRÁL ŠUMAVY, ale hlavně asi neznáte bydžovské SRŠNĚ. Čtyři "kluky", mimochodem ročník 1948, 1960, 1961 a 1966, kteří neděli co neděli brázdí na kolech silnice celé naší České republiky i v zahraničí navzdory větru, mrazu, dešti i žhavému slunci. Vždy s přesvědčením zdolat pár desítek (set) kilometrů, zdolat je v dobré náladě i za přispění pěnivého moku při "oklepávačkách", ale též vždy ve slušivých dresech s vyobrazením SRŠNĚ. Ten obrázek mají na zádech, což je veliké štěstí, protože oni jsou pánové trošku v letech a po většinu těch let velebí orosený půllitr! Uznáte, že hmyz vyobrazený vpředu by působil značně zdegenerovaně ! Tito "kolaři" mají za čtyři roky něco najeto, a tak se rozhodli zúročit svoje nedělní tréninky a týdenní soustředění v Jizerských horách na prestižním cyklistickém maratónu. To znamená zdolat 160 km v horském terénu Šumavy.

Dost velké sousto! Nejvíc si to asi uvědomovala Hanka - manželka nejstaršího člena výpravy BOHOUŠE NOVOTNÉHO, řečeného NÁŠ DĚDA. Spílala, ťukala si na čelo. Měla strach. Strach a obavu měli i chlapi. Ale šli do toho!

Po vyřízení organizačních formalit, zajištění ubytování a zaslání závazné přihlášky nadešel den D. V jejich případě pátek 5. 9. 2003.

Sbalit tašku, připevnit kola na střechu auta, nutné foto před odjezdem a něco humoru při loučení s rodinou. A jedééém směr Klatovy.

Ale Sršni si dělají menší zajížďku do Skřivan k památnému dubu. Ten je jejich dobíjecím místem. Tuší, že je to nutné!

A ráno v 6.30 to přišlo! Klatovské náměstí se zaplnilo bezmála 1400 závodníky. Atmosféra houstla, nervozita stoupala, ještě přišpendlit startovní číslo, převzít od organizátorů čip a připevnit ho nad levý kotník, to kvůli identifikaci všech zúčastněných. Zbývá 5 vteřin do startu, 4, 3, 2, 1 - výstřel!

Startovní pistole definitivně poslala naše muže, táty od rodin, do boje se silami, s výdrží, prověřit si a otestovat chlapskou soudružnost, sportovního ducha a taky charakter každého z nich. Tohle všechno cyklistika skýtá a na trati 160 km se toho dá hodně zažít, to třeba když na 60. kilometru přijde nejobávanější stoupák - ŠIMANOV. Převýšení 700 metrů. Ten kopec činí snad k nebesům, tak je strmý.

Peleton se rozčlenil. Dopředu se dostali "namakaní" profíci na silničkách, jedinci mladistvého vzezření, no hlavně ti, kterým šlo o umístění. Kousek za nimi uháněl i náš VENDA HOMOLA.

Nemá sice jinošský věk, ale má fyzičku. Je to Sršeň - individualista. Ostatní Sršni to vědí a přejí jeho cykloúnikům.

Ostatní Sršni jsou totiž tolerantní a při těle. Nezbývá jim nic jiného, než se "hecovat" v kopcích a tu a tam na sebe čekat jako v případě JAVORNÍK. Kopec vzdálený od Šimanova pouhých 20 km není tak strmý, ale dlouhý 8 km. Ten "vydupat" asi nepůjde. Cyklistická hrdost však velí - neslézt z kola. To byla ta hra na výdrž. Kdo to zažil, mohl by vyprávět.

Sil rapidně ubývá. Hrdost nehrdost, alespoň kousek pěšky. Po pár doušcích vydatného nápoje znovu nasedat.

Před cyklisty bude za chvíli REJŠTEJN. Druhá občerstvovací stanice - 100. kilometr. Doplnit energii nebyl problém. Bylo připraveno plno laskomin. Iontové nápoje, pivečko, čaj s rumem, ovoce všeho druhu, čerstvé rohlíky, sladké pečivo, polévka ...

"Tak, chlapi, popojedem", zahlásil MÍRA KUBELKA a netušil, že ujedou pouhých 5 km a budou opět stát. Příčinou byl defekt. Věc nikterak vzácná a při takových závodech celkem častá. Píchnutá duše je častý jev, ale ulomený ventilek, to už je docela pech. MILAN HODAČ - učiněný pohodář, přidal ruku k dílu a vše komentoval slovy: "No co, nejedeme na čas, klid, to opravíme, hlavně dojet a VŠICHNI."

Bylo to na 105. kilometru v SRNÍ, pohraniční vísce, známém výletním místě s pěkně ostrým kopcem. Měli toho hoši dost a už ze "zoufalství" veršovali. Srní, až nás nohy brní!

A zbývalo už jen 55 km do cíle. Paráda. Levou zadní zvládli prudký sjezd v obci a v něm zatáčku 90 stupňů doprava, velké dlažební kostky (naštěstí nepršelo) a pak přišel další karambol. Hned za třetí občerstvovačkou se DĚDOVI ulomil pedál. 35 km do úplného cíle. To byla chvíle, kdy i on ocenil, že oba Sršňové s ním "drželi basu", a závěr dojeli SPOLEČNĚ.

Diváci byli perfektní. Povzbuzovali závodníky, a když viděli, s jakým handicapem Bohouš dorazil k cíli, byl jejich. Fandili mu, tleskali mu, no byli opravdu skvělí.

Čipy na nohách ihned registrují pořadí a čas. Je 16.30 hod.

Jupíí!!! Jsme KRÁLOVÉ ŠUMAVY! Máme to za sebou!

Jezdci okamžitě obvolali své blízké a vychutnávali si tu slast z gratulací a taky z kupónu na pivko a gulášek. Převzali cenu za účast - cyklistický dres s logem závodu, sošku, reklamní a propagační materiály a pocit, že úspěšně absolvovali. Právem jsou na sebe hrdí.

V místním kulturáku probíhá zábava s losováním cen. Den se vydařil! Nikomu se nic vážného nestalo, počasí bylo přímo ukázkově slunečné. Dojmů a zážitků mají všichni spoustu a už se těší domů.

V neděli jsme se i s manželkami sešli v restauraci GUINNESS. Je to strategické místo Sršňů. Mají tam svůj stůl, u kterého se každou středu schází a probírají i ta kola.

Tentokrát jsme seděli venku na zahrádce a slavili návrat. Hoši byli stylově oděni do nových trikotů, posilněni šampíčkem se skvěle bavili.

Ke každé oslavě patří fotografická dokumentace do kroniky SRŠŇŮ.

Když otáčíte stránky, dá se nejen podle ubývajícího denního světla poznat, v jaké fázi oslava byla. Poslední fotka, tak ta nemá chybu. Vypovídá totiž, o čem ta cyklistika vlastně je! To už byla venku absolutní tma.

Už kvůli té oslavě by Sršni rádi jeli další ročník, již jedenáctý, znovu. Stojí to za to!

Věra Kubelková



To jsou oni - Sršeň team s autorkou článku

DOBŘE UTAJENÝ MISTR REPUBLIKY

Žijí mezi námi, potkáváme je a jejich postižení v nás někdy vzbuzuje soucit a lítost nad nepřízní jejich osudu. Je to však to poslední, co většina z nich doopravdy potřebuje. Skutečnost může být v řadě případů zcela jiná. Bezmocnost, odevzdání a rezignace jsou u řady z nich neznámým pojmem.....

Zásluhou nepochopitelné ignorance většiny hlavních sdělovacích prostředků věděla jen úzká sportovní veřejnost, že se ve dnech 11. 9. - 22. 9. 2003 uskutečnilo v Praze a v Teplicích Otevřené mistrovství Evropy 2003 zdravotně postižených cyklistů.

Pod patronací Českého paralympijského výboru a celé řady významných sponzorů se zde uskutečnilo největší sportovní setkání handicapovaných sportovců v celé dosavadní historii České republiky.

Otevřeného mistrovství ČR 2003 se zúčastnilo neuvěřitelných 510 účastníků z 38 zemí celého světa. Více jak 350 závodníků s různým zdravotním postižením, od amputací dolních i horních končetin, přes zrakově postižené, až po spasticky handicapované cyklisty, pak nastoupilo přímo do soutěží na dráze nebo do silničních závodů.

Všechny dráhové disciplíny se uskutečnily v první polovině ME na velodromu v Praze-Třeběšíně. Druhá část, časovky jednotlivců a silniční závody sólo cyklistů, tandemů, tricyklistů a atraktivních had-biků, pak probíhala na teplickém silničním okruhu v Oldřichově-Jeníkovicích.

Sešli se tu všichni zdravotně postižení cyklisté prakticky ze všech evropských zemí. Z amerických kontinentů přijeli otestovat evropské tratě a formu budoucích soupeřů před paralympiádou v Aténách 2004 reprezentanti Kanady, USA, Mexika, Barbadosu, Venezuely, Brazílie a Argentiny.

Asii zastupovaly výpravy z Číny, Japonska, Jižní Koreje a Izraele. Přijeli i cyklisté z Austrálie, Nového Zélandu a Jižní Afriky.

Českou výpravu tvořilo celkem 21 závodníků startujících v různých disciplínách a v řadě zdravotních kategorií. Jediným českým reprezentantem startujícím na tomto ME v nejtěžší zdravotní kategorii cyklistů-spastiků v divizi D1-tricyklistů byl i Standa Horák z Nového Bydžova. V nově zřízené kategorii cyklistů-spastiků žen startovala v divizi D2-tricyklistů i Žaneta Hálová z nedalekého Lužce nad Cidlinou. Při svém debutu na tak významné akci hned dvakrát zvítězila a stala se zaslouženě mistryní Evropy v časovce jednotlivců i v silničním závodě svojí kategorie.

Je nutno podotknout, že Standa Horák není na podobných závodech žádným nováčkem. Standa patří k průkopníkům tohoto sportu, kterému se věnuje závodně od roku 1997. V rozporu s obecným míněním je tříkolka velice vratké vozítko, citlivé na jakékoliv nerovnosti a náklony vozovky, které ztěžují její ovladatelnost. Jízda na závodní tříkolce vyžaduje nejenom značné zkušenosti, sílu a zcela odlišnou techniku jízdy, ale především značnou odvahu jezdce. Standa patří k nejvíce postiženým tricyklistům na světě. Sám nechodí ani s podpůrnými prostředky, má značné problémy s rovnováhou a na tříkolku nasedá jako jediný cyklista, který se zúčastnil posledního ME, přímo z invalidního vozíku. Přesto je v současné době schopen ujet v běžném silničním provozu bez větších problémů několik desítek kilometrů.



Na svém sportovním kontě má zatím dva tituly Mistra republiky z r. 2001 a z letošního roku. V r. 1997 se zúčastnil Mistrovství světa handicapovaných cyklistů v anglickém Nottinghamu. V r. 1999 si přivezl z ME ve francouzském Blois dvě pátá místa - z časovky jednotlivců a silničního závodu. Vzhledem ke značnému rozsahu svého zdravotního postižení nedosahuje Standa svojí výkonností ke světové ani evropské špičce. Přesto však už samotná nominace do reprezentace České republiky a účast na ME 2003 je pro něho obrovským úspěchem a zadostiučiněním. Jako neúspěch však nelze hodnotit ani pátá místa v Evropě z časovky jednotlivců na 14,6 km a silničního závodu na 21,9 km v divizi tricyklistů D1.

Za těmito výsledky nejsou jenom stovky naježdených tréninkových kilometrů, ale i práce, úsilí a pochopení rodičů a celé řady nenápadných lidí, známých a přátel.

Největší poděkování však patří bezesporu pracovníkům rehabilitačního oddělení Nemocnice v Novém Bydžově, zejména pak paní primářce MUDr. Kolářové a Standově "osobní" rehabilitační sestřičce, paní Ivě Vaníčkové, v jejichž péči je Standa prakticky od svého postižení v kojeneckém věku. Roky vytrvalého rehabilitačního cvičení, trpělivosti a námahy nedokázaly sice plně odstranit následky jeho postižení, ale umožnily mu žít plnohodnotný život, úměrný jeho možnostem.

Snem každého sportovce a vyvrcholením jeho sportovní kariéry bývá zpravidla účast na olympijských hrách. V případě zdravotně postižených sportovců to pak je účast na paralympiádách, které navazují na sportovní soutěže zdravých sportovců. V tomto směru má Standa smůlu. Závody kategorie spastiků-tricyklistů divize D1 se na paralympiádách nejezdí. A tak už druhým rokem mimo cyklistiky trénuje a zúčastňuje se turnajů Mistrovství České republiky ve speciální hře pro těžce tělesně postižené sportovce "boccia", která na programu paralympiád zařazena je. Bocciu však hrají stovky postižených sportovců a dostat se na samý vrchol bude velice obtížné.

Zbývá proto poděkovat i vedení ZŠ Karlova ul. a všem pracovníkům Domu dětí a mládeže v Novém Bydžově, kteří s nevšední ochotou a pochopením umožnili Standovi přístup a tréninky "boccii" v jejich tělocvičně.

L. Horáková



Vlajka Bangladéše - Červené slunce svobody představuje prolitou krev za nezávislost. Zelené pozadí reprezentuje bujarou bangladéšskou vegetaci spolu s tradiční barvou nejvíce zastoupeného náboženství - islámu.

ŽIVOT NA MARSU ANEB KRAJAN V BANGLADÉŠI 2

VÝLET NA COX´S BAZAR

Ašiš nám pomohl koupit lístky na autobus. Jedeme si je vyzvednout do centra města, které připomíná poválečné zbořeniště. Odpaďáky, vybetonované ohrádky do tvaru "U", kam na jedné straně bohatší vyhazují již nepotřebné, a na druhé lidi z nižších vrstev přebírají někdy i jediný zdroj obživy, páchnou tak sytě, že ani rukáv přes nos nepomáhá. U každého "účka" se vždy najde nějaká kravička, které z držky trčí igelit. A to jsou pak steaky....Ašiš nám pomohl koupit lístky na autobus. Jedeme si je vyzvednout do centra města, které připomíná poválečné zbořeniště.



Centrum Dháky. V pozadí premiér se zvednutým ukazovákem

Do autobusu I. třídy, kde zrovna nefungovalo nic, co ze standardu dělá nadstandard, nastupujeme brzy ráno a vydáváme se na 500 km dlouhou cestu do našeho zvoleného "letoviska". Silnice, která spojuje hlavní město s přímořím, kudy denně projede několik stovek nákladáků dovážejících zboží z přístavů do hlavního města, se u nás nazývá polňačkou. Cesta je krásná, což o to, vychutnáváme si překrásnou projížďku vesničkami, kde jako by se zastavil čas. Malé baráčky uplácané z hlíny, zakryté bambusem nebo vlnitým plechem, což se pomalu stává levnější a dlouhodobější alternativou, nás nechávají stát s otevřenou papulou. Domorodci si samozřejmě staví obydlí podél silnic, a tudíž tyto "dokonale rovné plochy" využívají k přepravě čehokoliv. Stáda krav a koz nám ztěžují plynulou jízdu. A všichni troubí a cinkají na rikša-zvonky, kozy mečí a krávy bučí. Je to úžasné pozorovat všechno to hemžení z bezpečného místa za skly autobusu, kde na nás žádný zvědavý Bengálec nemůže. Z úžasu nás vyvádějí jenom ustavičné dopravní zácpy a fakt, že kdyby náhodou autobusák někoho nebo něco porazil, jsme namydlený, protože v tu chvíli jsme bez řidiče. Funguje tady pravidlo "oko za oko, zub za zub. Žádná milost neexistuje, jedině tak šlápnout na plyn a ujet a zraněného nechat na pospas, aby si člověk zachránil vlastní krk. My jsme ten silniční slalom jeli pomalu, ale zase na jistotu.

Přijíždíme k místu, kde se moře znenadání zařezává hluboko do vnitrozemí. Objížďku řidič zamítl, a vydáváme se tak napříč po železničním mostu. Pravda, pražce jsou poněkud nepříjemné, a starému autobusu i mostu z roku 1917 to jistě nepřidá, ale přeci si nebudeme zajíždět! Je tam pouze jedna kolej, a tak se střídají dva silniční pruhy. Půl hodiny jede jeden a pak zase ten druhý. Vjíždíme na most a přes ruce, kterými si zakrývám oči, nakukuji z okýnka, a ať sebevíce chci, nemohu zahlédnout kraj mostu. Přicházím o poslední z mých nalepovacích svatebních nehtů. Na konci jsme málem řidiči blahopřáli za skvělý výkon.

Do cíle přijíždíme za tmy. Stmívá se tady v létě již kolem 7 hodiny večer. Po dvanáctihodinové cestě rozlámaní vylézáme ven, před autobusem se o nás perou rikša řidiči. Bylo jich tam snad 50. V cizím městě ještě rádi nasedáme do malého vozítka a necháme se dovézt na jistotu. Vybíráme tedy toho prvního, co nás oslovil, a vybíráme dobře. Anuar je asi dvacetiletý mladík, který ze sebe s rozzářeným úsměvem nad tím, že vyhrál bitvu o zákazníka, souká celkem slušnou angličtinu. Necháme se dovézt do hotelu, kde máme mít od Muktadira zamluvený pokoj. Anuar nechce zaplatit za odvoz, což v nás vyvolá úžas, a my zůstáváme stát a jen civíme, jak odjíždí.



Cox´s Bazar. S Anuarem před hotelem

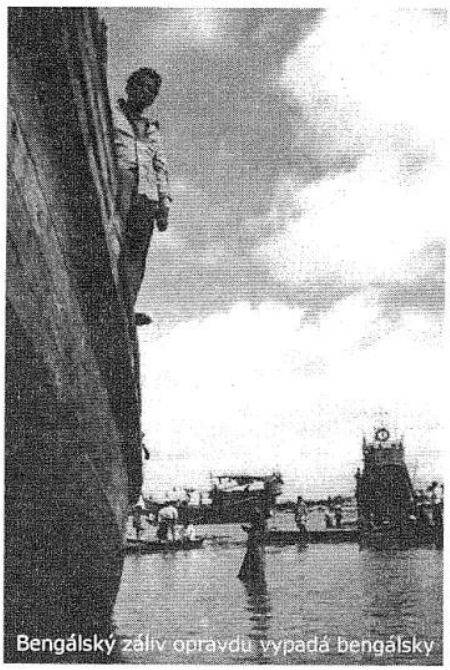
Později chápeme jeho úmysl. Hotel je trochu stranou města a má mít i svoji soukromou pláž. Žádnou rezervaci jsme tam neměli, ale čirou náhodou byl jeden pokoj volný, pokoj president. Samozřejmě, že tam nepotkáváme živou duši a suvenýrový stánek zeje prázdnotou. V pokoji jsou švábi velcí jak dlaň. Jsou tam dvě koupelny, a tak vybíráme podle počtu švábů hemžících se na podlaze. Druhý den ráno nás Anuar překvapivě očekává před hotelem a je zřejmé, že si ho musíme najmout na celou dobu pobytu. Nejsme z toho sice nadšeni, protože je jasné, že budeme muset platit o hodně víc, ale z Anuara se stává nejenom rikša řidič, ale i průvodce. Vede nás na hotelovou soukromou pláž, která až na dva pacholíky pobíhající se starou zrcadlovkou a nabízející fotografické služby zeje prázdnotou. Posléze přichází rodinka oblečená do tradičních obleků - dámských sari a pánských punjabi, a tak jak jsou, se vrhají do moře, najímají pacholíky a chtějí se vyfotit s bělochy. Poté Anuar navrhuje náš výlet. Jedeme se podívat do budhistického kláštera. Budhové v této oblasti tvoří většinový podíl z jejich bangladéšské menšiny.

V klášteře platíme vstup, také "dobrovolný příspěvek" na rekonstrukci kláštera a ke konci ještě službu mnicha za jeho průvodcovství, kdy nám ukázal, kde je skříňka na "dobrovolné příspěvky". Vstup do každého budhistického kláštera je povolen všem, ale naboso. V tomto klášteře na to poukazuje cedule v angličtině: "Foot wearing prohibited" "nošení chodidla zakázáno".



[illegible] k lodi

Poté nás Anuar veze uličkami malého města do místního přístavu. Hliněný návoz spojuje s odlitým mořem nejprve dřevěná lávka a poté most ze starých polorozpadlých loděk zapadlých v řídkém bahně. Plán je dostat se na přilehlý ostrov Maheskhali. Při vstupu na lávku musíme zaplatit "mýtné" majiteli "stavebního díla". Při přestupu z lávky na "můstek" z loděk platíme dalšímu majiteli, až se po několika metrech dostáváme k hlubší vodě, kde již kotví lodě. Nasedáme do menšího motorového člunu. Nám jako bělochům, tudíž VIP, přidělují nejlepší místa vepředu, za něž samozřejmě platíme o mnoho více. Možnost výběru nemáme. Okolo nás všude parkují mohutné dřevěné lodě připomínající pirátská plavidla z Hollywoodu.



Bengálský záliv opravdu vypadá bengálsky

Ostrov je vzdálen jen několik minut od pevniny. Tam si najímame "baby taxi" - motorovou obdobu rikš a vyjíždíme na nejvyšší kopec ostrova, kde se nachází další budhistický klášter. Přidává se k nám skupinka dětí, které naboso okolo nás lítají a na šňůrkách vlečou kozy. Děti jsou strašně zvídavé a nenechají nás ani vteřinu bez pohledu. Civí a civí. Jdeme se projít kolem kláštera. V klášteře opět platíme nám již známé dobrovolné příspěvky. Další prohlídky budhistických klášterů odmítáme.


Ostrov Maheskhali

Následující den se vydáváme na nejdelší přírodní pláž na světě, jejíž bílé pláže se táhnou 120 km až k hranicím s Barmou.. Člověk by si připravil bikinky, ručníček, opalovací krém a šel by se plácnout na písek. Tady by vás přinejmenším obklopovalo několik stovek zvědavců.

Bylo mi doporučeno koupat se alespoň v šortkách a triku, a tak se vyhnout zbytečným konfliktům. Na pláž se oblékám do kameez. Okamžitě nás začínají následovat davy chlapů, doufajících, že uvidí bělošku v plavkách. Moje šortky je trochu zklamaly, ale i tak vyvolaly posměch přihlížející skupinky puberťáků. Mimo čumilů se k nám také hrnou sebejistější lidi z vyšších vrstev s napřaženou pravicí a otázkou "Odkud přicházíš, bratře?" Kanada ještě vyvolává reakce překvapení a citoslovce "ooh", kdežto za Českou republiku reaguji již jenom "hmm". Děti prodávající mušle na pláži nás nenechají udělat ani krok. Hučely do nás celou dobu a smlouvaly a smlouvaly. Kupujeme si mušličky v domnění, že se jich zbavíme. Nezbavili. Jdou po nás doslova a do písmene jako mouchy po hovně. Do hotelu odcházíme později zatěžkáni kilogramy mušlí.

Na procházce po pláži potkáváme malého chlapce hrajícího si v písku, špinavého od bahna od hlavy až k patě. Klučina se na nás směje od ucha k ucha a srší z něj štěstí a spokojenost. Jak je to možné? Je přeci tak chudý! Bydlí v hliněné chajdě za humny, nechodí do školy, jediné, co má na hraní, je pravděpodobně jen ten písek a jednou do roka má k večeři maso. Jeho táta je s největší pravděpodobností rybář, který odjíždí brzy ráno na moře a vrací se až pozdě v noci, kdy už chlapec spí. Asi ho moc nezná. Bude mít od 6 do 10 sourozenců a pravděpodobně si nepamatuje, jak se všichni jmenují. Ví, že na téhle straně je moře, na druhé straně silnice a v sousední vesnici prý viděli minulý měsíc bělochy.




Šťastní Bengálci

A teď tam stojíme před ním, fotíme si ho, jako kdyby to byl on, kdo je ten výjimečný! A směje se tou svou čistou tváří na nás, kteří všem těm šťastným jednoduchým lidem, žijícím ze dne na den, nehonícím se po úspěchu, kariéře a bohatství, předurčujeme neštěstí. "Podívej, nešťastník, jak je chudý!" Ano, jsou chudí, ale šťastní. A to jsou celí Bengálci.

Bílé tváře jsou pro ně něco jako bohové, protože na ně prostě nejsou zvyklí. Tím se také nejvíce liší od jejich sousedů Indů, kde nějaký ten turismus je, a tudíž je pro Indy turista synonymem k penězům. V Bangladéši, když už se nějakému tomu Bengálci poštěstí vidět, či dokonce hovořit s bílou tváří, snaží se v prvé řadě o to, aby cizinec byl v co největším pohodlí, a pak o tom vykládá celý další měsíc po vesnici. A tak nám všude nabízejí nejlepší místa k sezení. Každý se stokrát ptá, jestli něco nepotřebujeme a jestli se nám v jejich zemi líbí, ve frontách máme výsadní právo předbíhat a v autobuse se uvolňuje více místa na tyči, aby se mohlo lépe viset....

Další den odjíždíme zpátky do Dháky. Anuar nám přináší na rozloučenou puget kytek. Vypadají sice, jako kdyby je sebral na hřbitově, ale už ten nápad se cení.

Cesta zpátky trvá 14 hodin. Železniční most dává přednost vlaku a v Dháce probíhají prezidentské volby, a tak na ulicích je ještě rušněji než obvykle.

LÍBÁNKY V TRAPU

Cox´s Bazar byl takovou poslední tečkou prázdninového pocitu. Nyní začíná práce a my se smiřujeme s tím, že Bangladéš je našim novým domovem a ne jenom dovolenou, že nebude žádný byt, ale vyklizená třída s postelí a že si na spoustu věcí budeme muset zvyknout, a to hodně rychle. Do té doby jsme v kuchyni, která byla společná pro všechny ve škole, nevařili. Nyní, když víme, že tady budeme nejméně 10 měsíců, zatínáme zuby a vymetáme šváby z hrnců. V kuchyni hospodaří jedna ženština, která uklízí školu, vaří a pere pro Ašiše a spol. Pračky tady nevedou, a tak Josina začala prát i nám. Na dvorku je takový pěkný šutr, o který to vždycky omlátí, a je vypráno. V kuchyni není nic než dva regály, dvě plotýnky na plyn, které jsou v jednom kuse zažehnuty, protože plyn je tady levnější než sirky, a v rohu dřez, na kterém se krčí dva hliníkové hrnce divného tvaru. Síťka v okně je vyplněna prachem a slepena mastnotou, takže do místnosti nejde žádné denní světlo. V Bangladéši vypadává proud nejméně dvakrát za den, a tak se stalo, že jsme z polívky vybírali vosk ze svíček. Netrvalo dlouho a válela jsem tam knedlíky a s Josinou jsme si koukaly navzájem přes rameno, přemýšlejíce přitom, co to tam k čertu ta druhá dělá.

Pokračování příště


Cox´s Bazar. Nejdelší přírodní pláž na světě.

V sobotu 13. září probíhal již od rána na požární stanici v našem městě den otevřených dveří. Odpoledne pak ožilo bydžovské náměstí neobvyklým ruchem. I přes to, že hasičům, kteří sem přijeli předvést veřejnosti něco ze své práce, počasí příliš nepřálo, ukázali vše, co měli v plánu: vyprošťování zraněných osob při simulované dopravní nehodě ve spolupráci s Policií ČR a RZP i svou požární techniku. Důvodem těchto akcí byl fakt, že:

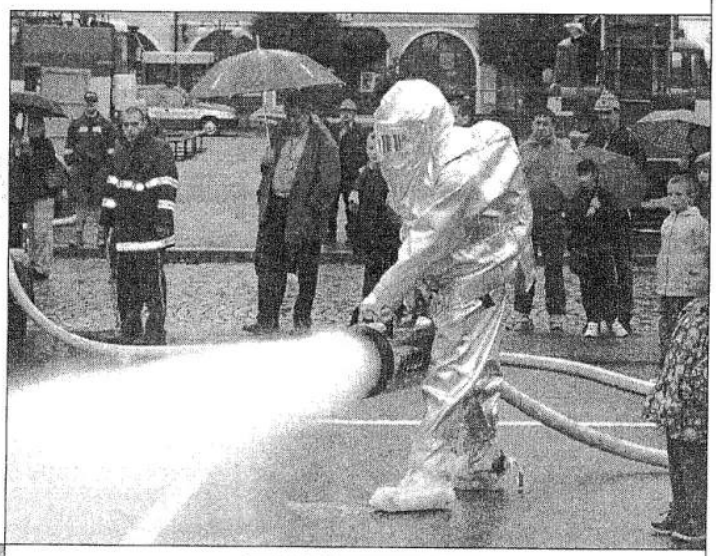
POŽÁRNÍ STANICE V NOVÉM BYDŽOVĚ OSLAVILA

25 let od svého založení



Auto s požární plošinou PP 27

Hasicí pěna





Přetlakový oblek



Ukázka vyprošťování zraněných osob při simulované dopravní nehodě ve spolupráci s Policií ČR a Záchranou lékařskou

Až do 19. století sahá tradice požární ochrany v našem městě. V roce 1874 byl založen dobrovolný spolek hasičů. Po třech letech své činnosti měl sbor 27 členů, dvoukolovou stříkačku i vycházkové a pracovní stejnokroje. Od roku 1882 měl pak sbor vlastní hudbu.

1. května 1885 byla založena novobydžovská hasičská župa, která čítala šest sborů se 168 členy. V roce 1903 měla župa již 36 sborů.

S rozvojem průmyslu, zemědělství a dopravy dochází i k zákonitému zvyšování rizika újmy na životech, zdraví či majetku. Z tohoto důvodu narůstají i počty výjezdů, a to nejen k požárům, ale stále častějšími jsou i technické zásahy, pomoc při dopravních nehodách, zabraňování úniku nebezpečných látek a podobně. To vše klade zvýšené nároky na odbornou i fyzickou připravenost hasičů. Jako nutnost se ukazuje zřizování profesionálních jednotek.

Proto bylo dne 12. 2. 1978 plenárním zasedáním ONV Hradec Králové schváleno usnesení o zřízení požární stanice v Novém Bydžově jako zařízení ONV s přímým napojením na jeho rozpočet. V červnu téhož roku byla městem Nový Bydžov pro tyto účely vybrána budova v ulici Palackého č.p. 1244 i s přilehlým domem. Jednalo se o objekt požární zbrojnice, sloužící dosud dobrovolnému sboru požární ochrany.

Tato požární stanice však přestává s přibývající technikou i s narůstajícím počtem pracovníků vyhovovat. Je nalezeno řešení a dne 9. 12. 1985 schvaluje odbor výstavby MěNV stavební povolení k výstavbě nové požární stanice v ulici Bratří Mádlů. 29. 12. 1989 jsou předány do užívání garáže. Kvůli restituci přilehlé budovy, se kterou bylo počítáno pro služební a sociální zázemí, je nutno hledat jiné řešení. To znamená nový projekt a zajištění finančních prostředků na jeho realizaci. To se podařilo v roce 1994. O dva roky později je stavba dokončena a 29. 2. 1996 proběhla na nové požární stanici první služba.

Novobydžovská stanice dnes patří mezi ty nejlépe vybavené v Královéhradeckém kraji. V loňském roce měli bydžovští hasiči celkem 224 výjezdů. Před deseti lety, konkrétně v roce 1993 jich bylo rovných 100. Nárůst tedy více jak dvojnásobný. Tato čísla myslím hovoří sama za sebe. Za svoji osobu a snad i za ostatní Bydžováky našim hasičům děkuji za nesnadnou a mnohdy i nebezpečnou práci. Do dalších let jim (i nám) přeji co nejméně výjezdů!

Z materiálu, které laskavě poskytl velitel PS Nový Bydžov pan kapitán Roman Mikas, vybral a sestavil Jan Skalický.

Obchodní zástupce **FRANTIŠEK ZÁBORSKÝ**
finanční poradce

Psssst! Poslední šance získat státní podporu!



Vánoční výhry!

- Státní podpora až **4 500 Kč** ročně na tento a každý další rok platí pouze do **31. prosince**.
- Vyhrajte rodinný automobil, 200x poukaz na dovolenou za 5 000 Kč a 300 000x slevu na zájezd!

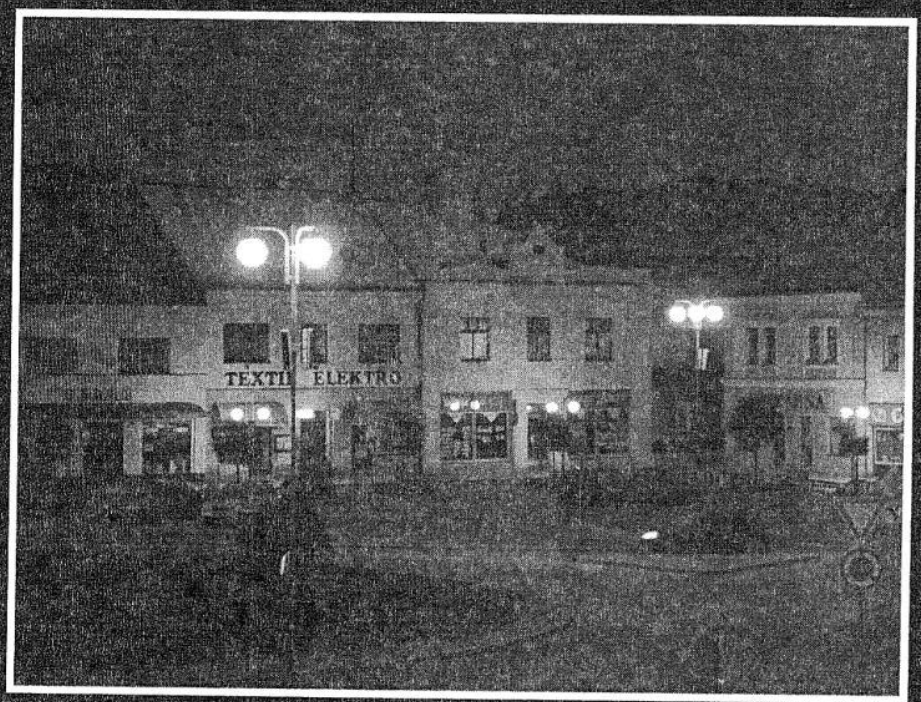
S Liškou vyhrává každý!

Kontaktní místo: ČMSS, a.s.
poradenské místo
Dukelská tř. 604, 504 01 Nový Bydžov (naproti České pojišťovně)
Mobil 604 662 370

Pracovní doba: pondělí až pátek
9.00–12.30 14.00–17.00

Českomoravská stavební spořitelna
Na těchto základech můžete stavět

SVÍTÍME PÁNUBOHU DO OKEN



Fotografie v minulém čísle Novobydžovského zpravodaje oznamuje, že v městském parku (v centru města) začaly probíhat úpravy a park začíná pomalu vypadat lépe. Nedá mi to, abych nepřidal pár postřehů. Po letech chátrání parku se začíná něco dít. To je skvělé. Teď jde o to, aby vynaložené peníze měnily stav skutečně k lepšímu a aby změny odpovídaly vloženým investicím. Osobně se domnívám, že právě probíhající úprava cest v centru parku je věc dost diskutabilní. Nejde o to, zda cesty upravit tak, aby na nich po velkém dešti nebyly stejně velké kaluže vody, ale o to, jak bude výsledné řešení vypadat. A v tom je kámen úrazu. Přirozené cesty se mění na cesty obehnané zabetonovanými obrubníky, které velmi tvrdě oddělují okolní zelené plochy. Cesty jsou vysypané písčitokamennou drtí a občas i vydlážděné zámkovou dlažbou (!). Pocit, že jste v části přírodního zátiší, se rázem mění. To, co se naopak nemění, je naprosto zanedbané a nepoužitelné pískoviště a absence jakýchkoli jiných možností pro hraní si dětí - nebylo by vhodné začít spíše tím? Vzhledem k tomu, že v parku venčí své psy mnoho pejskařů, určitě by bylo na místě park vybavit kromě běžných odpadkových košů i speciálními koši na psí exkrementy. Součástí těchto košů jsou sáčky. Majitel psa si sáček utrhne a již plný ho vhodí do koše. Po zavedení těchto košů v Hradci Králové se stav tamních travnatých ploch značně změnil - samozřejmě k lepšímu.

U dvou úprav parku se zastavím malinko podrobněji. Zde se již nejedná o diskutabilní úpravu, ale o jednoznačné zhoršení stavu minulého. Jednou z těchto věcí jsou nové (tuším asi rok a půl či dva) schody do parku z Husovy třídy. Staré schody byly poškozené, opravu si zasloužily. Bohužel nově vybudované schody jsou, přestože lépe vypadají, v mnohém značně horší. Jednak délka a výška jednotlivých schodů je pro chůzi nepřirozená a navíc proměnlivá. Chůze po nich se tak stává komicky nepříjemnou. To potvrdí každý, kdo po nich šel. Ne nadarmo mají i schody své normy, podle kterých je třeba a musí se stavět. Zde tyto normy dodrženy nebyly. Ještě horší je, že schodiště nemá nakloněnou rovinu, po které by mohly vyjet do parku či sjet dolů maminky s kočárky či vozíčkáři. A zábradlí, či spíše plot po obou stranách schodiště, neumožňuje schody objet, jak to dříve možné bylo. Nechápu, jak mohl projekt či stavbu někdo schválit. Na tyto skutečnosti jsem upozorňoval stavební odbor MÚ přibližně před rokem. Stav - nezměněn.

Druhá věc se týká osvětlení. V parku se nyní instalují svítidla stejného typu, který již byl použit při rekonstrukci Masarykova náměstí a Dukelské třídy. Problém je v tom, že uvedená svítidla jsou z mnoha důvodů zcela nevyhovující. Nejde jen o to, že se jedná o svítidla kvalitativně nejnižší třídy - všimněte si špíny uvnitř svítidel, žloutnutí plastu opálové koule či poměrně častého poškození vandaly. Nic z toho by při použití kvalitních svítidel nebylo možné. Jde hlavně o to, že tato svítidla jsou krajně neekonomická a neekologická. Jelikož se totiž jedná o opálovou kouli svítící všemi směry v podstatě stejně, polovina světelného toku (a tudíž i polovina elektrické energie) je vynaložena nehospodárně a zbytečně. Město platí vysoké platby za elektrickou energii a obloha je navíc světelně znečišťována. Osazovat tato svítidla jednoznačně zakazuje platný Zákon na ochranu ovzduší!!! Přibližně před rokem byla svítidla tohoto typu osazována na Masarykově náměstí jako hlavní svítidla, sloužící k osvětlení silničních komunikací a parkovacích ploch. Protože mi bylo jasné, že tato svítidla nemohou obstát ani z hlediska ekonomiky či ekologie, ale hlavně ani z hlediska dostatečného osvětlení komunikací a přilehlých ploch, obrátil jsem se stavební odbor MěÚ. Tam mi bylo řečeno, že s tím nemají nic společného, a poslali mě na odbor správy majetku za p.Vojtou. Mohl jsem nahlédnout do architektonického plánu řešení města - zde se o svítidlech v podstatě nepíše. Mohl jsem nahlédnout do projektu, který vypracovával p. Karel Fišera. Jaké bylo mé překvapení, když jsem zjistil, že v projektu je počítáno se svítidly jiného (vyhovujícího) typu. Když jsem projektantovi volal, byl p. Fišera velmi překvapen a sdělil mi, že o žádné změně s ním nikdo nemluvil a že žádnou změnu neodsouhlasil. Poté jsem se obrátil na technické služby, které uvedená svítidla montovaly. Upozornil jsem je na hrozící problémy a byla dohodnuta schůzka, při které by se změřila hladina osvětlení na náměstí a dohodlo se případné řešení. Na schůzce (opakuji - přibližně před rokem) byl přítomen projektant pan Fišera, pan Vojta z MěÚ, Ing. Kožíšek z technických služeb města a já. Upozornil jsem přítomné, že svítidla neodpovídají příslušnému zákonu a vyhlášce. Pan Fišera potvrdil, že žádnou změnu projektu neschvaloval ani nekonzultoval. Poté následovalo orientační měření osvětlení komunikací a parkovacích ploch na náměstí. Výsledky byly zoufalé - výsledná hladina osvětlení v podstatě nikde nevyhovovala a v některých případech nebyla ani třetinová vzhledem k tomu, co předepisuje norma! Bylo tedy dohodnuto, že svítidla budou vyměněna za vyhovující typy s dostatečně výkonným světelným zdrojem.

A současný stav? Po roce je vše při starém, ticho a mrtvo. Město dál svítí na oblohu, platí zbytečné peníze za elektrickou energii a náměstí je stále špatně osvětleno. Možná až se na náměstí stane v noci dopravní nehoda a šikovný advokát usvědčí město ze spoluviny, možná až Krajská hygienická stanice nařídí stav změnit, pak se začne něco dít. Zatím pár otázek. Kdo svévolně změnil projekt, proč je vše při starém, když město a technické služby vědí o nevyhovujícím stavu, a proč jsou tato svítidla v parku nově osazována? A jak vůbec mohla proběhnout kolaudace?

Ing. Pavel Pernet, pernet@volny.cz
(autor působí jako konzultant a projektant v oblasti světelné techniky)

100 LET BYDŽOVSKÉHO SPORTU

V tomto 8. dílu se budeme věnovat nejdřív vodě, která, jak známo, je k životu nutná. Parná léta bývala i dříve než před 100 lety, takže potřeba ochladit se a radost mladých ze skotačení ve vodě bude patrně víc než historická.

Cidlina tekla tehdy svým přírodním korytem od Pourova (Klajnova) mlýna pod zahradu městské knihovny, nynější silnicí podél školky a vrátnice koželužny Nobyko do náhonu Noskova (později Kláskova) mlýna, dále pod městskými jatky velkým obloukem k Vosecképu mlýnu (nyní samota 300 m severně od panelárny v Chudonicích), Vysočanskému mlýnu a dále k Mlékosrbům. Chudina se koupala po celé řece od Sloupna k Vysočanům podle volného času a chuti. Čistota vody bývala proměnlivá, dno místy bahnité, plovoucí předměty až překvapivé mršiny domácích zvířat. První koupadla byla pod Pourovým mlýnem na pilotech. Koupači se těšili na proud "Jalovák", kterým se odpouštěla vyšší hladina než potřeboval mlýn. Ženské pohlaví lepší třídy mělo vstup v době mezi dvanáctou a šestnáctou hodinou, mužské od šestnácté hodiny až do komářích hodů. Jakýmsi plavčíkem v sukni byla paní Králíčková, štíhlá usměvavá starší paní, která musela často odhánět zvědavé uličníky. Přitom dvířky kabin vstupovaly do vody prapodivné zjevy, zahalené až ke krku v plátěných pytlích s množstvím volánků až k lýtkům. Na hlavách ta ženská strašidla všeho věku mívala široké kokrhely, aby je slunce "nevzalo". Městské chudiny všeho věku bylo plno od mostu "Na Bělidle"(nynější křižovatka u bývalého zahradníka Mikulky) až po dřevěnou mlýnici Noskova mlýna. Bylo tam prostorně, neboť Cidlina pod mlýnem tvořila několik desítek metrů hluboký záliv (v prostoru nynější chemické čistírny Pramara).

Roku 1903 vedení města na popud okrašlovací komise otevřelo říční lázně na Kněžovce. Celé primitivní vybavení spočívalo v přestavění a rozšíření dvou dřevěných bud od Pourova mlýna samostatně pro muže a pro ženy. Koupání už bylo společné pro obě pohlaví. Doba vysokých dámských límečků se spoustou kostic, širokých dlouhých zvonových sukní s řadou spodniček začala dožívat. Nejživější tato plovárna byla obsazována studenty gymnázia v zájmovém a po několika letech už povinném tělocviku. Pro skoky do vody a k nácviku vodního póla došlo ještě před válkou k dalšímu jednoduchému dovybavení. Obrovským problémem byla voda, které v letních měsících přitékalo velmi málo. V některých místech bylo koupajícími vířeno bahno i oplachování měkkých břehů vodu značně kalilo.

Již před první válkou se vědělo, že jediným řešením je regulace Cidliny a na ní vybudování průtokových říčních lázní. Po dlouhém a vytrvalém vyšlapávání cestiček zástupci města, po opakovaných návštěvách a obhlídkách v terénu úředníky nadřízených orgánů, konstatujících, že stav vyžaduje řešení, po dalších letech odkladů konečně nadešel čas činů. Komise pro regulování řek vytrasovala příští tok Cidliny. Město prosí majitele dotčených pozemků, aby vyšli geodetům s největší ochotou vstříc a usnadnili jim práci. Vždyť s regulací jde souběžně i kanalizace, tedy hospodářský a kulturní prospěch města. Proto občané koupele v přírodě chtiví, těšte se všichni - vaše touha po čisté vodě a pevném dně řečiště se brzy vyplní! To se psalo léto 1923. I když ještě uplynuly čtyři roky, než se skutečné práce na hloubení nového a zavážení starého koryta rozběhly, byl pokrok na cestě. A o tom zase v dalších dílech!

Kopanou jsme opustili v situaci, kdy se podařilo ustavit jeden společný klub - Sportovní sdružení Nového Bydžova, ale několik let trvající rozhádanost, těžké zadlužení a vystupování mužstva spolu se slabou výkonností úplně odradily diváky - jediný zdroj příjmů. Tehdy několik prozíravých jednotlivců pochopilo, čím jedině lze klub zachránit - otočit se zády ke všemu, co ještě nese pečeť klubismu. Jedinou zdravou cestou je začít s novými lidmi - s dorostem! Zkušený harcovník Ladislav Černý (za mlada hráč SK HK I.A) začíná budovat dorostenecké mužstvo. Těžce laborující klub se k tomu staví úplně chladně a vymiňuje si, že mladí nesmí klub ani v nejmenším finančně zatížit. Díky podpoře místopředsedy Poláka se dorost organizuje jako samosprávná složka s vlastní pokladnou (to je v klubové organizaci naprosto ojedinělý zjev!) Jádro mužstva tvoří zapálená parta klukovského sdružení " Slavie - Čapoun". Trenér Černý vede tréninky pevnou rukou a výsledky poctivé přípravy se ještě během sezóny 1925 dostavují. Několik sehrání venku a úspěšná domácí vystoupení s dorosty AFK Kolín a SK Slávie Hradec Králové lákají nadržené diváky. Vzorné vystupování získává všude sympatie. Výborný výkon podali chlapci proti nejlepšímu dorostu východočeské SK Hradec Králové i špičkovému týmu SK Jaroměř, s nimž remizovali. Koncem září sezóna skončila, ale na 28. října vyšel volný termín dorostenecké mistru ligy SK Slavii Praha. Naši tedy, měsíc bez tréninku, nastoupili doma před plným stadionem diváků a nezklamali. Podlehli sice 1:4 (0:3), ale svou pěknou hrou si úplně získali obecenstvo. Tento jediný, prý krásný zápas získal na několik příštích sezón celou diváckou generaci fanoušků. Byl zářným příkladem toho, co chce divák vidět: snahu hráče podat co nejlepší výkon a slušné vystupování sportovce, i když prohrává - pak je divák spokojen a přijde s chutí znovu.

Náš dorost hrál proti Slávii v sestavě, která byla jádrem budoucího I. A mužstva na příští tucet sezón: Zelený Gusta, Pavelka Kamil, Jiránek Jaroslav, Čerych J., Blažek Emil, Holub Vlasta, Pour Bohouš, Vanc Václ., Čapoun Jar., Jambor, Blažek Béda.

Následující rok se naši chlapci utkali i se Spartou a před 5000 diváky hráli předzápas Středoevropského poháru (o tom příště).

Nejstarší žijící generace pamatuje lesní restauraci Venturka. Než se dostaneme k jejímu sportovnímu využívání, připomenu stádium jejího zrodu. Družstvo invalidů a legionářů dalo během r. 1924-25 restauraci do provozuschopného stavu poté, co ji pronajalo od města jako vydrancovanou holou budovu se zahradou zpustlou jako les, bez oplocení. Všechny práce byly provedeny v režii a na dluh družstva. Od Vánoc 1925 je znovu v provozu! Vede k ní upravená cesta a je cílem příjemného osvěžení i v zimě, kdy je v ní milo a útulno. Restaurace byla v provozu i přes celou válku až do konce 40. let, celoročně i s letním zahradním posezením. V lese byly vyznačeny lyžařské trasy, řadu let byly v provozu skokanský můstek a sáňkařské sjezdy. Bydžovští divadelníci tam pořádali tradiční závody v pojídání švestkových knedlíků. Venturka bývala jedním z oblíbených vycházkových cílů stovek a stovek bydžovských občanů bez rozdílů společenského zařazení! Ach, jaká škoda!

Na lodi City of New York 6. srpna 1929.

Váženému tenisovému klubu v Novém Bydžově!

S jistým pohnutím jsem četl Váš milý a přátelský dopis, který jste mně sem do daleka, poslali. Vzpomínka z rodného kraje vždy potěší. Vím že SK a zvláště jeho tenisový odbor mají velmi dobré jméno mezi československými sportovci a proto mohu býti právem hrdý za projev přátelství a sympatií z Vašich řad.

Nevím, konám-li svou přítomností u Byrdovy jihotočnové expedice tak velké služby své vlasti, jak Vy mně přiznáváte. Přišel jsem si k Byrdově expedici pro zkušenosti a s odhodláním věnovat se plně polárnímu výzkumnictví. Poznal jsem polární končiny a jejich život, stal jsem se námořníkem, dělníkem a vůbec prostým pracovníkem a mnoho neznámých zkušeností leží přede mnou. Právě zítra odjíždíme do novozéladských Alp na několik týdnů do psího tábořiště, které je rezervou expedice z které v listopadu odvezeme k Byrdovi k Jižní točně. Jsem tam posílán jako vůdce psího saňového spřežení. Všecky tyto své praktické zkušenosti doplňuji studiem. Dosavadní činnost je pouze přípravou k velkým náporům u Jižní točny v příštích měsících. Jednoho dne Vám budu o nich, v Bydžově vypravovat. Snad ve svém dopise jste měli přece pravdu. Sám někdy ani nechápu, jak mnoho mě znají zde, na Novém Zélandě. Více než bych si byl troufal tušit. Snad bych mohl být hrdým na to, že jméno Čechoslovák se objevilo na věčné časy na stránkách historie Byrdovy expedice. Snažím se, aby to jméno bylo co nejčestnějším.

Děkuji Vám ještě za Vaše pěkná slova, ještě jednou vřelý stisk ruky a také pozdrav svému kraji zasílá Dr. Václav Vojtěch.

Tímto výtahem z dopisu skřivanského rodáka uzavírám 8. kapitolu z historie sportu a jeho okolí a znovu nabízím těm, dříve narozeným, kteří mají další informace či fota z minulosti, že se s nimi vděčně spojím (moje telefonní číslo je 495 491 909), abych bydžovskou sportovní historii, i díky nim, obohatil.

Pro Vás

Paleček Josef, středoškolský učitel v. v.



Fotbalové mužstvo SK Nový Bydžov v roce 1922: Bydžovský, Fišera I., Štyrsa, Panenka, Kloz, Černý, Široký, Drábek, Fišera II., Scháňka, Schnábel I. a II. - správce Kerbec

BYDŽOVÁK V JIŽNÍ AMERICE V.

Ráno není nijak valné. Tělo si už patrně uvědomuje, že není kdesi dole v Polabské nížině. Bolí mě hlava a mám vysoký tep, asi 140 při jakémkoli pohybu. Jdu se projít asi půl kilometru po rovině a tep vyskočí na 160. Nicméně po několika minutách a pohybech se to rapidně lepší. V noci mrzlo. Jakmile zašlo slunce, teplota spadla snad o dvacet stupňů během několika minut. Bolesti hlavy přes den mizí. Jdeme se všichni vykoupat, vaříme oběd, prospíme se a vyrážíme na předem vybraný kopec. S výškou mám z kluků asi nejmenší problémy. Na druhou stranu ale pociťuji nedostatek kondice. Každopádně jsme za pár hodin nahoře. Kopec může mít tak 4800 m n. m. Celou cestu je to v pohodě, ale po sestupu dolů mě začne zase bolet hlava. Honza stejný problém řeší dvěma brufeny, já jdu prostě spát a ráno je to v pohodě.



Dopoledne dalšího dne nás přijíždí vyzvednout cestovka. Jedeme jinou cestou než nahoru a naskýtá se nám spousta spektakulárních výhledů. Děláme zastávku ve vesničce Machuga. Žije tu 27 stálých obyvatel a místo je velice malebné. Po návratu do San Pedra jdeme rovnou k našemu známému do jeho pizzerie, zdálky nás vítá. Potom navštívíme místní archeologické muzeum. Největší část expozice je tvořena předkolumbovskými nálezy a mumiemi. Pozdě odpoledne jdeme na procházku do Valle de la Muerte, Údolí smrti. Stíháme západ slunce, lezeme kousíček nahoru a kocháme se. Je to tu úplná měsíční krajina.

Silvestrovský večer trávíme v ulicích. Půlnoc je úžasná: personál restaurací nechává lidi lidmi a slaví o sto šest. Venku na ulici hoří oheň, upalují starý rok. Všude létají konfety a každý dostává sklenici šampaňského. Má to strašně silnou atmosféru. Na ráno už ale máme koupené lístky, takže po půlnoci jen krátce posedíme a jdeme do hotelu, kde ještě chvíli hrajeme mariáš, a jdeme spát.

3. ledna 2003 (29. den našeho putování) opouštíme definitivně Chile a míříme do Argentiny na Aconcaguu. Jedeme mikrobusem asi pro deset lidí. Při prvním kontaktu mi Argentina připadá stokrát byrokratičtější než ta naše malá zemička uprostřed Evropy. Hned na hraničním přechodu po nás chtějí jakési výstupní dokumenty, že jsme v pořádku opustili Chile. Nejsme si přitom jisti, že jsme nějaké takové dostali. Naštěstí jsou tam čisté tiskopisy. Děláme jim radost a narychlo je vyplňujeme. Lístek máme koupený do Mendozy, ale rozhodujeme se vystoupit v Puente del Inca. Krausovi se totiž znají s jakýmsi Mauriciem Purtem, což je asi nejlepší chilský horolezec - byl dvakrát na Everestu. Ten nás odkázal na senora Grajalese, který nám snad má, přímo v Puente del Inca, prodat permity (povolení k výstupu). Opouštím mikrobus, jdu do prvního krámku a sháním se po senoru Grajalesovi. Ačkoli jsem to ani nečekal, znají ho a slibují, že za pět minut dokonce přijede. Ten človíček, který se po chvíli objevil, ale není Grajales, nýbrž jeho zaměstnanec a neumí ani slovo anglicky. Nakonec se přece jen dohodneme na jednom: nepřipadá v úvahu, aby nám kdokoli prodal permity tady. Má to v pravomoci pouze kancelář v Mendoze - prostě byrokracie. Máme ale plán pro podobnou situaci. Kluci jdou do hotelu a já se vydávám stopovat do Mendozy, což je asi čtyři hodiny autem. Už je odpoledne, tak tam zamýšlím přespat a ráno se vrátit i s permity.

Jak tak stopuji, přijde človíček (Mario Gonzales) a ptá se mě na můj problém. Ukazuje se, že jsme spolu už mluvili vysílačkou z toho krámku, kde jsem sháněl Grajalese. Sděluje mi úžasnou novinu, že mně tři permity neprodají, že musí každý osobně - prostě byrokracie. Pomůže nám aspoň zrušit ubytování v hotelu. Nakonec nám nabídne i odvoz. V kempu, kam si uschováváme svoje batohy, zjišťujeme celkem překvapivou věc: je tu Čech, nějaký Rosa, který chce také nahoru, ovšem daleko náročnější cestou - Polským ledovcem. Samotnému se mu ale moc nechce. Trochu to s námi cuká, ale celkem rozumně se nakonec shodujeme na tom, že když už máme jít spolu, tak půjdeme všichni "normálkou".

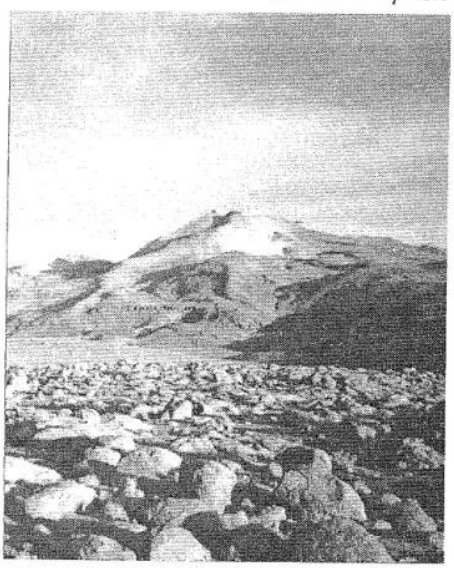
V Mendoze nás Mario hodí rovnou k hotýlku, protože se tam dostáváme až chvíli před půlnocí. Není drahý a je docela luxusní. Jdeme ještě na chvíli do nočního města na pivo a můj názor na Argentinu, dosud vcelku negativní, se začíná měnit. Je tu krásně, lidé jsou neuvěřitelně příjemní a hlavně je tu neskutečně lacino (důsledek nedávného "státního bankrotu"). Pijeme vynikající pivo, které se jmenuje Brahma a půllitr stojí v přepočtu 7 Kč!

Ráno jdeme do kanceláře pro vytoužené permity. Není to daleko, ten hotýlek byl vybrán i s ohledem na tuto skutečnost. Ač je Argentina krásná, i nadále to vypadá, že mě místní byrokrati chtějí mermomocí naštvat a vypudit ze země. Dá mi dost práce vzdorovat jejich úsilí. Jelikož mám skoro všechny peníze v tu chvíli já, dělím je mezi kluky. Cena je USD 200 nebo 680 Pesos. Dávám Honzovi 200 Dolarů, Mirkovi 680 Pesos. Já to mám tak na půl. To se úředníkovi za přepážkou jeví coby nepřekonatelný problém - prostě byrokracie. Tak musím vše vyřešit směnou s jedním Kanaďanem. Do odjezdu našeho, na dlouhou dobu posledního vhodného autobusu, už nemáme moc času. Chceme si vzít taxi, ale Mirek prohlašuje, že na nádraží jsou to pouhé dva bloky (podle mapy). Tak jdeme pěšky. Z dvou bloků se nakonec vyklube sedmadvacet. Autobus má naštěstí čtvrthodinové zpoždění. Vracíme se do Puente del Inca. Obědváme, organizujeme pytle pro muly i naše batohy a konečně vyrážíme. Mario nás veze autem až k hranici národního parku, čímž nám šetří spoustu času a několik kilometrů. U vchodu do parku nám kontrolují permity. Začínáme ve 2800 m n. m. Cíl je ještě do večera tábor Confluencia (3300 m n. m.), kde trávíme noc.



Dnes máme před sebou docela náročný pochod: něco přes 20 km a převýšení 1000 m. Jdeme nádhernou krajinou, strašně dlouhým a krásným údolím. Veškeré převýšení je až v závěru. Ve výšce 4300 m n. m. máme základní tábor, jinak také Plaza de Mulas. Jsme docela rádi, že jsme tu, a jdeme brzo spát. Nastává tu totiž stejný efekt jako na gejzírech Tatio - jakmile zapadne slunce, začíná během několika málo minut mrznout.

Pokračování příště





KDYŽ NĚCO CHCETE,

PROČ SI TO NEKOUPÍTE?

ČSOB SPOTŘEBITELSKÉ ÚVĚRY

Šetříte na:

- koupi domácího kina,
- dovolenou svých snů,
- vybavení domácnosti,
- rekonstrukci bytu nebo domu,
- studium dětí v zahraničí,
- nové či ojeté auto?

Nečekejte, až našetříte, a půjčte si na splnění svých malých či velkých přání v ČSOB.

Výhody:

- výše úvěru až 20 000 až 750 000 Kč
- zvýhodněná úroková sazba pro účelové úvěry
- doba splatnosti až 7 let

ČSOB POVOLENÉ PŘEČERPÁNÍ ÚČTU

Chcete si půjčit na kratší dobu?

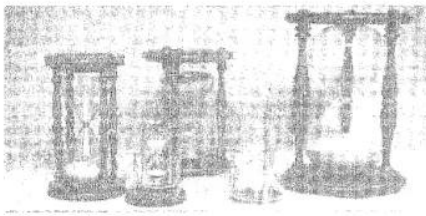
Sjednejte si ČSOB Povolené přečerpání účtu.

Výhody:

- i při nulovém zůstatku na účtu můžete bez problémů dál vybírat
- možnost přečerpat 5 000 až 750 000 Kč (konkrétní limit vám stanovíme na základě vyhodnocení vašich možností)

Informace: ČSOB - pobočka Nový Bydžov
Masarykovo nám. 17, tel. 495 703 711

ČSOB



Z naší matriky

Gynekologická ambulance

MUDr. ZDENĚK VANÍČEK
Jungmannova ul. 1575
Nový Bydžov

Ordinační hodiny:
PO 7.00-15.00 hodin
ÚT 8.00-10.00 hodin
ČT 7.30-17.00 hodin

Intimní prostředí, ultrazvuk
Při registraci zajistíme vyzvednutí zdravotních karet.

Tel. 495 482 659 - Mobil 604 121 849

CENA INZERCE

celá strana 1600,-
1/2 strany 900,-
1/4 strany 500,-
1/6 strany 400,-
1/12 strany 300,-

Nepodnikatelská řádková inzerce ZDARMA
- maximálně 4 řádky v tiskovém sloupci.

Kontakt:
tel. 732 701 775
495 703 981
E-mail:
zpravodaj@novybydzov.cz

NAROZENÍ

Marian Linka
David Pavuk
Eliška Čejková
Michal Boháč
Kateřina Bydžovská
Glen Eugene Miller
Barbora Volejníková

SVATBY

Zdeněk Homola
Petra Janková
Luboš Hradický
Lenka Fölklová
Miloš Gabriel
Jana Hlaváčková
Miroslav Duha
Zuzana Macáková
Ladislav Klouček
Miluše Strnadová

ÚMRTÍ

Lidmila Šepsová
Karolina Raudová
Jaroslava Bauerová
Marie Sahánková
Anna Šárköziová
Marie Čáslavská
Jiří Kuzdas
Anna Jarošová
Josef Strnad
František Jindráček
Zdeněk Drábek



NOVOBYDŽOVSKÝ ZPRAVODAJ

Vydává Městský úřad Nový Bydžov jednou za dva měsíce. Odpovědný redaktor Jan Skalický (tel.: 732 701 775).
Počítačová sazba a grafická úprava Jiří Macner. Jazyková úprava Mgr. Helena Müllerová.
Adresa redakce: Novobydžovský zpravodaj, Městský úřad, Masarykovo nám. 1, 504 01 Nový Bydžov, telefon: 495 703 911
Tisk V. & A. Janata, s.r.o., Nový Bydžov, tel./fax 495 493 036
Náklad 1000 výtisků.
Cena dvojčísla 18 Kč. Cena ročního předplatného pro rok 2003 včetně poštovného 100 Kč (telefon 495 703 986 - p. Kučerová).
Diskety či fotografie doručené redakci si mohou přispěvovatelé vyzvednout v podatelně MěÚ u p. Kučerové.
Všechny příspěvky doručené po uzávěrce budou zveřejněny v následujícím čísle. Příspěvky jsou přijímány výhradně na e-mailové adrese zpravodaj@novybydzov.cz nebo na podatelně MěÚ. Jejich součástí musí být jméno autora včetně kontaktu (e-mail, nebo tel. číslo). Autor odpovídá za věcnou i jazykovou správnost. Redakce si vyhrazuje právo příspěvky bez uvedení jména autora nezveřejnit.

Uzávěrka příštího čísla 28. 11. 2003!
DALŠÍ ČÍSLO VYJDE PŘED VÁNOCEMI!